

FISKERIDIREKTORATET

Regelforenkling - gjennomgang av det tekniske regelverket

Rapport fra en arbeidsgruppe for
forenkling av regelverket for
utøvelsen av fisket

20. desember 2018

Innhold

1	Bakgrunn for arbeidsgruppen, deltakere og arbeidet i gruppen og mandatet	3
1.1	Bakgrunnen for arbeidsgruppen.....	3
1.2	Deltakere og arbeidet i gruppen.....	4
1.3	Mandatet	4
2	Sammendrag av arbeidsgruppens forslag.....	5
3	Om regelforenkling	6
4	Gjennomgang av regelverket.....	6
4.1	Generelle kommentarer	6
4.2	Om virkeområdet	7
4.2.1	Det saklige virkeområdet.....	7
4.2.2	Det stedlige og personelle virkeområdet	8
4.3	Om det tekniske regelverket i Skagerrak.....	9
4.4	Om det tekniske regelverket ved Svalbard.....	10
4.5	Om regelverket for høsting av hummer	10
4.6	Om regelverket for høsting av leppefisk.....	11
4.7	Om redskapsutforming og seleksjon	12
4.8	Om bifangst.....	14
4.9	Bestemmelser som foreslås opphevet.....	15
4.10	Bestemmelser som foreslås flyttet til andre forskrifter	24
4.10.1	Bestemmelser som foreslås flyttet til forskrift om høsting av leppefisk.....	24
4.10.2	Bestemmelser som foreslås flyttet til forskrift om høsting av hummer	26
4.10.3	Bestemmelser som foreslås flyttet til andre forskrifter	26
5	Forslag til ny forskrift om gjennomføring av høsting av viltlevende marine ressurser med kommentarer til de enkelte paragrafene	28
6	Forslag til ny forskrift om høsting av hummer med kommentarer til de enkelte paragrafene	94
7	Forslag til nye forskrifter.....	100
7.1	Forslag til forskrift om gjennomføring av høsting av viltlevende marine ressurser	100
7.2	Forslag til forskrift om høsting av hummer	133

1 Bakgrunn for arbeidsgruppen, deltakere og arbeidet i gruppen og mandatet

1.1 Bakgrunnen for arbeidsgruppen

Norsk fiskerilovgivning er svært omfattende og detaljert. Årlig fastsetter fiskerimyndighetene ca. 300 forskrifter og endringsforskrifter. Med et slikt omfang er det viktig at regelverket er uformet og redigert på en slik måte at det lettest mulig kan forstås og dermed etterlevs av næringsaktørene.

Både fiskeriforvaltningen og fiskerinæringen har gjennom mange år vært opptatt av og jobbet med ulike former for regelforenkling, og flere arbeidsgrupper har behandlet dette temaet.

På bakgrunn av påstander fra næringsaktører om at det norske fiskeriregelverket inneholdt bestemmelser som er så vanskelig tilgjengelige og upraktiske at de i seg selv skaper lovbrutere, nedsatte Fiskeridirektoratet i samråd med Norges Fiskarlag og Norges Kystfiskarlag en arbeidsgruppe i 2002. Oppgaven til denne gruppen var å se på forenkling av regelverket for praktisk fiske og formidling av kunnskap om regelverket. Denne arbeidsgruppen, som avga sin innstilling høsten 2003, anbefalte blant annet at Fiskeridirektoratet burde foreta en gjennomgang av det såkalte tekniske regelverket, det vil si bestemmelsene som ikke omhandler kvoter, adgang eller innsats, men som er knyttet til selve utøvelsen av fisket. Dette gjaldt først og fremst de dagjeldende maskevidde- og minstemålsforskriftene, men også bestemmelser om blant annet merking av fartøy og redskap.

På bakgrunn av denne anbefalingen etablerte Fiskeridirektoratet i januar 2004 en intern arbeidsgruppe som skulle komme med forslag til forenklinger. Denne arbeidsgruppen avga sin rapport i juli 2004. Et av forslagene var at alle tekniske forskrifter ble samlet i en forskrift, i tillegg til at tekniske bestemmelser som var inntatt i årlige reguleringsforskrifter ble tatt inn i den nye forskriften. På bakgrunn av arbeidsgruppens anbefalinger ble forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (utøvelsesforskriften) vedtatt 21. desember 2004. Forskriften trådte i kraft 1. januar 2005. Ved vedtakelsen av utøvelsesforskriften ble 21 forskrifter slått sammen til én.

På bakgrunn av tiden som har gått siden utøvelsesforskriften ble vedtatt, er det naturlig å se nærmere på denne forskriften og annet teknisk regelverk med sikte på forenkling, modernisering og harmonisering.

En oppdatering av utøvelsesforskriften og annet teknisk regelverk er nødvendig av flere årsaker:

- Ved utarbeidelsen og fastsettelsen av utøvelsesforskriften ble det først og fremst fokusert på det redaksjonelle arbeidet med å få samlet flest mulig forskrifter i én. Innholdet i de eksisterende bestemmelsene ble ikke gjennomgått i særlig grad, selv om flere av dem allerede hadde virket i flere tiår og derfor var modne for revisjon.
- Lov om forvaltning av villlevende marine ressursar (havressursloven) ble vedtatt 6. juni 2008 og trådte i kraft 1. januar 2009. Havressursloven avløste saltvannsfiskeloven fra 1983, som er den opprinnelige hjemmelsloven for de fleste av bestemmelsene i utøvelsesforskriften. Det er behov for en oppdatering av forskriften i lys av den nye loven.

- Nye bestemmelser og kapitler har kommet til, og forskriften har økt betydelig i omfang siden vedtakelsen. Dette medfører i seg selv et behov for en helhetlig gjennomgang.
- Regelverket for enkelte soner og områder ble av ulike årsaker bevisst ikke nærmere vurdert forrige gjennomgang. Dette gjelder først og fremst det tekniske regelverket for Skagerrak. Heller ikke de tekniske bestemmelsene som gjelder for Svalbardområdet ble vurdert i forbindelse med arbeidet med utøvelsesforskriften. Dette er regler som har stått mer eller mindre uendret i flere tiår, og det er behov for en gjennomgang og oppdatering av disse reglene med sikte på harmonisering med regelverket som gjelder for øvrige områder.

På denne bakgrunn, samt for å imøtekomme politiske føringer om forenkling, fornying og forbedring, besluttet Fiskeridirektøren høsten 2015 å nedsette en arbeidsgruppe for å gjennomgå gjeldende tekniske reguleringene og komme med forslag til forenklinger og forbedringer av regelverket. Relevante fiskerorganisasjoner og Kystvakten ble invitert til å delta i arbeidsgruppen sammen med representanter fra Fiskeridirektoratet.

1.2 Deltakere og arbeidet i gruppen

Arbeidsgruppen har hatt følgende sammensetning:

- Hanne Østgård, Fiskeridirektoratet (leder)
- Terje Halsteinsen, Fiskeridirektoratet
- Robert Misund, Fiskeridirektoratet
- Gjermund Birkeland, Fiskeridirektoratet (frem til 31.12.2016)
- Bjarne Schultz, Fiskeridirektoratet (fra 01.01.2017)
- Rolf Harald Jensen, Fiskeridirektoratet (fra 01.01.2017)
- Erling Øksenvåg, Kystvakten
- Jan Birger Jørgensen, Norges Fiskarlag
- Jan Ivar Maråk, Norges Fiskarlag
- Sigmund Mo, Norges Kystfiskarlag
- Ask Økland, Pelagisk Forening

I tillegg har Kjell Nedreaas fra Havforskningsinstituttet deltatt på to av arbeidsgruppens møter.

Arbeidsgruppen har hatt 5 møter

1.3 Mandatet

Arbeidsgruppen har hatt følgende mandat:

«Arbeidsgruppen skal gjennomgå gjeldende tekniske reguleringer og komme med forslag til forenklinger og forbedringer av regelverket.

Arbeidsgruppen skal først og fremst gjennomgå forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen, men gruppen skal også se på andre tekniske reguleringer i den grad det anses nødvendig eller hensiktsmessig.

Forenklingsarbeidet skal bestå av en gjennomgang av de enkelte forskriftsbestemmelsene med sikte på å identifisere og foreslå forbedringer med hensyn til innhold, språk og struktur.

Forenklingsarbeidet vil i utgangspunktet være av fiskerifaglig/juridisk karakter, men arbeidsgruppen vil også kunne beskrive mulige forenklinger av regelverket som vil være av mer forvaltningsmessig og næringspolitisk karakter.

Arbeidsgruppens anbefalinger skal være i samsvar med kravet om god ressursforvaltning og kontroll.»

2 Sammendrag av arbeidsgruppens forslag

- Arbeidsgruppen foreslår at det fastsettes en ny forskrift om gjennomføring av høsting av villlevende marine ressurser. Den nye forskriften skal erstatte utøvelsesforskriften.
- Arbeidsgruppen foreslår at det tekniske regelverket for Nordsjøen og Skagerrak harmoniseres så langt det er hensiktsmessig og mulig.
- Arbeidsgruppen foreslår at det tekniske regelverket for områdene ved Svalbard og regelverket som gjelder i Norges økonomiske sone nord for 62° N samordnes i en forskrift. Dette innebærer at de to særforskriftene for Svalbard kan oppheves.
- Arbeidsgruppen foreslår at bestemmelsene om hummer tas ut av utøvelsesforskriften, og at det fastsettes en ny forskrift om høsting av hummer. I tillegg til den strukturelle endringen ved at det fastsettes en egen forskrift, foreslår arbeidsgruppen enkelte realitetsendringer i gjeldende bestemmelser om høsting av hummer.
- Arbeidsgruppen foreslår at bestemmelsene om leppefisk som i dag fremgår av utøvelsesforskriften, flyttes til forskrift om regulering av fisket etter leppefisk.
- Arbeidsgruppen foreslår at en rekke bestemmelser som det av ulike årsaker ikke lenger er behov for, oppheves. Forslagene er beskrevet i punkt 4.9.
- Arbeidsgruppen foreslår at en rekke bestemmelser flyttes til andre og mer relevante forskrifter. Forslagene er beskrevet i punkt 4.10.
- Arbeidsgruppen tilrår en rekke endringer i gjeldende tekniske regelverk. Endringsforslagene spenner fra å være realitetsendringer av bestemmelser til å dreie seg om redaksjonelle endringer med sikte på å gjøre regelverket klarere og enklere. Alle endringsforslagene er forklart og begrunnet i merknadene til de enkelte paragrafene i den nye forskriften. Merknadene er inntatt i punkt 5.

3 Om regelforenkling

Det kan skilles mellom forenkling av regelstruktur og utforming av reglene. Med «regelstruktur» menes hvordan regelverket er bygd opp og redigert, og forenkling her vil innebære at regelverket gjøres lettere tilgjengelig for de relevante yrkesutøverne. Utformingen av reglene kan forenkles ved å endre realinnholdet i reglene, men en regel kan også forenkles uten å endre innholdet.

Arbeidsgruppen har i hovedsak lagt til grunn tilsvarende definisjon av begrepet regelforenkling som de nevnte arbeidsgruppene fra 2003 og 2004 benyttet. De forenklingsformene som arbeidsgruppen har vært opptatt av kan kategoriseres slik:

- Forenkling av regelen ved å endre realinnholdet i regelen
- Forenkling av regelen ved å omformulere regelen uten å endre realinnholdet i regelen
- Forenkling av regelen ved å omplassere regelen i forskriftsverket
- Forenkling ved å omstrukturere regelverket
- Forenkling av regelverket ved å oppheve regler
- Utbygging av regelverket ved å innføre nye regler
- Kombinasjoner av formene nevnt i punktene ovenfor

4 Gjennomgang av regelverket

4.1 Generelle kommentarer

Arbeidsgruppen har gått gjennom utøvelsesforskriften med sikte på å identifisere bakgrunnen for og formålet med den enkelte bestemmelsen. Denne gjennomgangen har vist at reglene i utøvelsesforskriften fastsatt med bakgrunn i et eller flere av følgende hensyn:

- Reguleringshensyn (legge til rette for et rasjonelt ressursuttak og en praktisk gjennomføring av de ulike fiskeriene)
- Kontrollhensyn
- Biologiske hensyn
- Ønske fra næringen selv (av andre hensyn enn nevnt ovenfor)
- Kombinasjon av hensynene nevnt i punktene ovenfor.

Arbeidsgruppen har også gått gjennom det tekniske regelverket for områdene ved Svalbard med sikte på inkorporering i den nye forskriften. Gjeldende regelverk for Svalbard fremgår av forskrift av 21. september 1994 nr. 882 om maskevidde, bifangst og minstemål m.m. ved fiske i Svalbards territorialfarvann og forskrift av 21. september 1994 nr. 881 om maskevidde, bifangst og minstemål m.m. ved fiske i fiskevernsonen ved Svalbard.

Etter arbeidsgruppens oppfatning bør alle de tekniske reguleringene samles i én forskrift så langt det er mulig og formålstjenlig. For at forskriften ikke skal bli alt for omfattende og uoversiktlig bør imidlertid bestemmelser på noen særlige områder likevel fortsatt fremgå av egne forskrifter.

Det vises først og fremst til forskriftene om sorteringsrist. I henhold til gjeldende regelverk er det i dag påbudt å benytte sorteringrist i flere fiskerier, og det er fastsatt separate forskrifter om utforming og innmontering av sorteringsrist for hvert av disse fiskeriene. Arbeidsgruppen har vurdert hvorvidt alt regelverk om sorteringsrist bør samles i den nye tekniske forskriften. Forskriftene som omhandler de tekniske kravene til sorteringsrist er svært detaljerte og omfattende. Arbeidsgruppen finner det derfor mest hensiktsmessig at gjeldende ordning videreføres, og at kun påbudet om bruk av sorteringsrist tas inn i den nye forskriften.

Arbeidsgruppen mener videre at beslutninger om stenging og åpning av felt på grunn av for stor innblanding av fisk under minstemål fremdeles bør gis som egne forskrifter etter som dette er reguleringer som endres relativt ofte.

Etter arbeidsgruppens oppfatning er det også hensiktsmessig at de lokale reguleringene videreføres som fylkesvise forskrifter.

Arbeidsgruppen mener at enkelte reguleringer som i dag er fastsatt i utøvelsesforskriften, er så vidt spesielle at de bør skilles ut som egne forskrifter. Dette gjelder først og fremst regelverket om høsting av hummer og regelverket om fisket etter leppefisk. Forslagene er nærmere drøftet i punkt 4.5 og 4.6.

Etter arbeidsgruppens oppfatning bør de ulike områdereguleringene (eksempelvis stengte områder) som defineres i regelverket presenteres i en kartløsning i tillegg til koordinatene som fremgår av de enkelte bestemmelsene (via aktiv link i forskriften). Ved kunngjøringen av forskriften som J-melding på Fiskeridirektoratets nettsider bør det samtidig vises til et kart som presenterer de ulike områdereguleringene i forskriften. Dette vil gjøre regelverket mer oversiktlig og lettere tilgjengelig. Det er en forutsetning at slike kart er oppdaterte med de til enhver tid gjeldende reguleringene. Arbeidsgruppen er kjent med at Fiskeridirektoratet har utviklet en karttjeneste hvor ulike områdereguleringer presenteres. Imidlertid kan det synes som om disse kartene ikke gir det komplette bildet. Dette bør forbedres.

4.2. Om virkeområdet

4.2.1 Det saklige virkeområdet

Utøvelsesforskriften gjelder i henhold til § 1 første ledd for fiske i sjøen med unntak av fiske etter anadrome laksefisk. I andre ledd presiseres det at «fisk» også omfatter pigghuder og skall- og bløtdyr. Beskrivelsen av det saklige virkeområdet er i samsvar med saltvannsfiskeloven av 1983.

Det saklige virkeområdet for en ny teknisk forskrift vil måtte være innenfor rammen av definisjonen i havressursloven, og rent rettslig vil det ikke være nødvendig å definere forskriftens saklige virkeområde. Av informative grunner vil det imidlertid være en fordel om virkeområdet i tillegg fremgår direkte av forskriften, og arbeidsgruppen foreslår at en slik bestemmelse tas inn i § 1.

Havressurslovens beskrivelse av det saklige virkeområdet avviker fra saltvannsfiskeloven. Havressursloven § 3 første ledd fastslår at loven gjelder «all hausting og anna utnytting av villlevande marine ressursar». Innføringen av begrepene «høste» og «høsting» i havressursloven er ikke fulgt opp i særlig grad i forskriftene gitt med hjemmel i loven. Det vil

heller ikke være naturlig å benytte dette begrepet i alle forskrifter, f.eks. i de årlige reguleringsforskriftene. Den nye tekniske forskriften vil imidlertid omfatte de fleste former for fiske og fangst, og det er etter arbeidsgruppens oppfatning dekkende å bruke et fellesbegrep som «høsting» i denne forskriften. Arbeidsgruppen foreslår at det saklige virkeområdet for forskriften oppdateres i samsvar med begrepsbruken i havressursloven. Dette innebærer at begrepene «fiske» og «fangst» i gjeldende forskrifter erstattes med «høste» eller «høsting». Arbeidsgruppen erkjenner at en slik endring kan virke fremmed og unaturlig for både næringen og forvaltningen i en startfase.

Selv om begrepsbruken endres, er det ikke hensikten å endre innholdet i de enkelte reglene utover det som er beskrevet i punkt 5.

4.2.2 Det stedlige og personelle virkeområdet

Utøvelsesforskriften gjelder i henhold til § 1 for norske fartøy i farvann under norsk fiskerijurisdiksjon og utenfor disse farvannene med mindre annet er bestemt. For utenlandske fartøy gjelder forskriften i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen med mindre annet er bestemt.

Det er etter dette klart at forskriften ikke gjelder for utenlandske fartøy i Svalbards territorialfarvann og i fiskevernsonen ved Svalbard. Her er det de spesielle maskeviddeforskriftene nevnt ovenfor under punkt 4.1 som gjelder. Det er ikke like klart hvilke forskrifter som gjelder for norske fartøy ved fiske i farvannene rundt Svalbard, etter som både utøvelsesforskriften og maskeviddeforskriftene etter sin ordlyd gjelder for norske fartøy. Denne situasjonen kan skape uklarheter når det gjelder å fastslå konkret hvilke tekniske bestemmelser som gjelder for norske fartøy ved fiske i farvannene rundt Svalbard.

Arbeidsgruppens forslag om samordning av det tekniske regelverket for Svalbard og regelverket som gjelder i øvrige områder innebærer at de to maskeviddeforskriftene for Svalbard kan oppheves i sin helhet, jf. punkt 4.4 nedenfor. Som en konsekvens av dette er det nødvendig å justere definisjonen av det stedlige virkeområdet for utenlandske fartøy.

Arbeidsgruppen foreslår at det presiseres at forskriften gjelder på den norske kontinentalsokkelen for å ta høyde for regulering av høsting av sedentære arter, eksempelvis snøkrabbe. Dette er i tråd med havressursloven § 4.

Videre presiseres det at forskriften også gjelder for norske fartøy i farvann utenfor norsk jurisdiksjon så langt dette ikke strider mot annen stats jurisdiksjon. Dette er en videreføring av gjeldende ordning, men formuleringen er oppdatert i samsvar med havressursloven § 4 tredje ledd. Slike områder omfatter både områder underlagt andre staters jurisdiksjon og internasjonalt farvann.

Arbeidsgruppen har diskutert hvorvidt formuleringen ”så langt dette ikke strider mot annen stats jurisdiksjon” er hensiktsmessig. Næringens representanter har vist til tilfeller hvor norske fartøy fisker i andre lands soner eller internasjonalt farvann, hvor nasjonale myndigheter eller regionale fiskeriforvaltningsorganisasjoner har vedtatt lempeligere regler enn det som følger av det norske regelverket. Dersom norske fartøy i slike situasjoner skal være forpliktet til å følge de strengere reglene fastsatt av norske myndigheter, vil det kunne føre til en konkurransevridning i disfavør av norske fiskere. For å fange opp denne nyansen er det anført at formuleringen bør endres til ”med mindre avvikende krav er fastsatt av forvaltningsmyndighetene i det aktuelle området.”

Arbeidsgruppen mener likevel at det bør være samsvar mellom havressurslovens og forskriftens bestemmelser om stedlig virkeområde. I den grad det skal være aktuelt å fravike dette utgangspunktet, bør dette fastsettes som konkrete unntak i relevante forskrifter.

4.3 Om det tekniske regelverket i Skagerrak

Forvaltningen av fiskeriene i Skagerrak har vært regulert innenfor rammen av Skagerrakavtalen mellom Norge, Sverige og Danmark fra 1966. Denne avtalen tilsa at området utenfor 4 nautiske mil fra de tre landenes grunnlinjer skulle forvaltes som åpent hav. Dette har vært styrende for det arbeidet som tidligere har vært gjennomført når det gjelder tekniske reguleringer i Skagerrak. I 2015 signerte Norge og EU en ny Skagerrakavtale. Den nye avtalen harmonerer i motsetning til den tidligere avtalen med jurisdiksjonsregimet i den moderne havretten, og innebærer at området utenfor 4 nautiske mil ikke lenger forvaltes som åpent hav slik at hver av partene utøver jurisdiksjon i sine respektive soner.

Norge, Sverige og Danmark inngikk 4. mai 1982 avtale om et felles teknisk regelverk for fiske i Skagerrak og Kattegat. Denne avtalen representerer et felles minimum av hva partene klarte å bli enige om. Dette regelverket fremgår nesten uendret i den gjeldende utøvelsesforskriften.

Norge og EU har ved flere anledninger etter 1982 initiert en revisjon av det tekniske regelverket i Skagerrak. Arbeidsgruppen som gikk gjennom det tekniske regelverket i 2004, jf. punkt 1.1, la til grunn at en slik revisjon var nær forestående og fant det følgelig ikke formålstjenlig å foreslå endringer i det norske regelverket, selv om det allerede på det tidspunktet var grunnlag for modernisering og oppdatering.

Norge og EU har ennå ikke i fellesskap fullført en revisjon av det tekniske regelverket i Skagerrak. Dette innebærer at det tekniske regelverket som gjelder for fiske i Skagerrak i all hovedsak har stått uendret i over 30 år. Arbeidsgruppen er kjent med at Norge og EU på nytt har nedsatt en arbeidsgruppe som skal se på det tekniske regelverket i Skagerrak. Selv om denne gruppens mandat omfatter tekniske reguleringer i Skagerrak generelt, er hovedfokuset rettet mot harmonisering av reguleringstiltak i rekefisket.

Mye har endret seg siden Skagerrakregelverket ble vedtatt første gang, og mange av reglene er ikke lenger aktuelle eller ikke i samsvar med måten fiskeriene utøves på i dag. Samtidig har tilsvarende regelverk i Nordsjøen og andre norske områder gjennomgått store endringer for å sikre et bærekraftig ressursuttak. Arbeidsgruppen mener derfor at det tekniske regelverket i Skagerrak nå må vurderes opp mot gjeldende regelverk i Nordsjøen med sikte på oppdatering og modernisering. Målet er å harmonisere det tekniske regelverket i Skagerrak med regelverket i Nordsjøen i størst mulig grad.

Arbeidsgruppens forslag innebærer at regelverket om både maskevidde, minstemål og bifangst blir likt i Nordsjøen og Skagerrak. Dette vil gjøre regelverket mer oversiktlig for fiskerne. Et ensartet regelverk vil også være enklere å kontrollere og håndheve, noe som også er påpekt i Riksrevisjonens undersøkelse av fiskeriforvaltningen i Nordsjøen og Skagerrak (Dokument 3:9 (2016–2017)).

De konkrete forslagene er nærmere beskrevet i kommentarene til den enkelte bestemmelse i punkt 5.

4.4 Om det tekniske regelverket ved Svalbard

Som nevnt under punkt 4.2.2 er det fastsatt egne tekniske forskrifter for fiskevernsonen ved Svalbard og Svalbards territorialfarvann. Forskriftene er fastsatt med hjemmel lov om Norges økonomiske sone, Svalbardloven og havressursloven.

De tekniske reguleringene for Svalbard ble første gang fastsatt i 1978 på bakgrunn av opprettelsen av fiskevernsonen.

Opprinnelig var kravene ved fiske i områdene ved Svalbard mindre omfattende enn ved fiske i Norges økonomiske sone. På bakgrunn av økt fiskeriaktivitet i disse områdene ble det etter hvert ønskelig å etablere et regelverk som ga tilstrekkelig grunnlag for en forsvarlig ressursforvaltning og en skikkelig kontroll med fiskeriaktiviteten. Forskriftene ble derfor revidert i 1994, og det ble fastsatt mer detaljerte krav sammenlignet med forskriftene fra 1978.

Arbeidsgruppen viser til at etter revisjonen i 1994 og senere endringer, er det tekniske regelverket for Svalbard i all hovedsak sammenfallende med regelverket for Norges økonomiske sone nord for 62° N. Arbeidsgruppen kan derfor ikke se at det er behov for separate forskrifter på dette området og foreslår at den nye tekniske forskriften utvides til også å gjelde for områdene ved Svalbard for både norske og utenlandske fartøy. Det tekniske regelverket for alle norske jurisdiksjonsområder vil etter dette bli samlet i én forskrift, og de to særforordningene for Svalbard kan følgelig oppheves. Som nevnt under punkt 4.2.2 vil en slik samordning bidra til en klargjøring av hvilke regler som gjelder for norske fartøy. Regelverket vil etter dette bli enklere og mer oversiktlig for både norske og utenlandske fiskere, samt for kontrollmyndighetene. Det vil også være en fordel av rent reguleringstekniske hensyn at en slipper å måtte forholde seg til flere forskrifter ved for eksempel regelendringer.

Etter som regelverket i dag stort sett er likt i alle områdene nord for 62° N, vil den foreslåtte samordningen av forskriftene i all hovedsak kun innebære en redaksjonell endring. Forslaget er også i overensstemmelse med prinsippet om likebehandling av fiskere fra forskjellige stater i fiskevernsonen ved Svalbard.

4.5 Om regelverket for høsting av hummer

Regelverket for høsting av hummer er i dag spredt i ulike kapitler i utøvelsesforskriften.

Arbeidsgruppen foreslår at de aktuelle bestemmelsene om hummer tas ut av utøvelsesforskriften, og at det fastsettes en ny forskrift om høsting av hummer.

Særskilt for fisket etter hummer er det store antallet fritidsfiskere som deltar i hummerfisket enten gjennom et direkte fiske eller ved tilfeldig fangst av hummer i garn, krabbeteiner, ruser eller andre redskaper som står ute i sjøen for fangsting. Dette setter særlige krav til utformingen av regelverket. En separat forskrift vil etter arbeidsgruppens oppfatning gjøre reglene om hummer mer synlig og lettere tilgjengelig for de som faktisk høster hummer. Videre vil den nye tekniske forskriften bli mindre omfattende med færre paragrafer, og dermed også mer oversiktlig og relevant for andre fartøy- og redskapsgrupper.

Arbeidsgruppens forslag til ny forskrift med kommentarer til den enkelte bestemmelse er gitt i punkt 6. Forskriften er i det alt vesentlige en videreføring av gjeldende bestemmelser om høsting av hummer.

I tillegg til den strukturelle endringen ved at det fastsettes en egen forskrift, foreslår arbeidsgruppen enkelte realitetsendringer i gjeldende bestemmelser om høsting av hummer.

For det første foreslås det at forbudet i utøvelsesforskriften § 34 a andre ledd første punktum mot å sette eller trekke teiner til fangst av hummer på kyststrekningen Vest-Agder til grensen mot Sverige fra en time etter solnedgang til en time før soloppgang oppheves som unødvendig. På samme måte foreslås opphevet bestemmelsen i utøvelsesforskriften § 34c om vanning av hummerteiner.

For å styrke vernet av hummer foreslås det at forbudet mot høsting av rognhummer, jf. utøvelsesforskriften § 34a, utvides til også et forbud mot å oppbevare rognhummer. I praksis innebærer dette en utsettingsplikt for rognhummer som utvikler utvendig rogn under oppbevaring.

Arbeidsgruppen foreslår også en styrket utsettingsplikt for hummer som er høstet eller oppbevart i strid med gjeldende regler. Dette kan være hummer under minstemålet på 25 cm, rognhummer, hummer høstet med andre redskap enn hummerteiner, eller andre tilfeller der hummer er høstet eller oppbevart i strid med regelverket for en bærekraftig hummerforvaltning. Også dette tiltaket vil bidra til å styrke vernet av hummer.

For å redusere fangst av hummer under minstemål foreslår arbeidsgruppen at regelen om plassering av fluktåpningene utvides til at det skal være minst 2 fluktåpninger i det innerste kammer (fangstkammer) og minst en fluktåpning i hver av de øvrige kammer. Endringen vil sikre minst en fluktåpning i alle kammer, samtidig som kravet om minst to fluktåpninger i fangstkammeret opprettholdes. Etter som dette forslaget innebærer endring/ombygging av redskap, legger arbeidsgruppen til grunn at fiskerne gis en rimelig frist for å tilpasse seg det nye kravet.

4.6 Om regelverket for høsting av leppefisk

Tilsvarende som for hummer er regelverket for høsting av leppefisk i dag spredt i ulike kapitler i utøvelsesforskriften. I tillegg fastsettes en årlig reguleringsforskrift.

Arbeidsgruppen foreslår at bestemmelsene om leppefisk som i dag fremgår av utøvelsesforskriften, flyttes til forskrift om regulering av fisket etter leppefisk. Dette vil etter arbeidsgruppens oppfatning gjøre de spesielle reglene om fisket etter leppefisk mer synlig og lettere tilgjengelig for de aktuelle næringsutøverne. Dette medfører også at den nye tekniske forskriften bli mindre omfattende, og dermed mer oversiktlig og relevant for andre fartøy- og redskapsgrupper.

Arbeidsgruppen viser til at reguleringen av fisket etter leppefisk, herunder de tekniske reguleringsbestemmelsene, fastsettes på bakgrunn av separate og til dels omfattende prosesser. Arbeidsgruppen har derfor ikke gått nærmere inn på innholdet i de enkelte bestemmelsene.

4.7 Om redskapsutforming og seleksjon

Krav til utforming av redskap har i flere tiår vært ansett som viktige verktøy for å selektere ut og dermed beskytte yngel og småfisk.

I erkjennelsen av at maskeseleksjon ikke er tilstrekkelig for å selektere ut små fisk har det vært gjort et omfattende arbeid fra norske og russiske redskapsforskere for å komme frem til tekniske innretninger som kan forbedre seleksjonsegenskapene til stormasket trål. Lignende arbeid er også utført av norske redskapsforskere for snurrevad. Bakgrunnen for at disse arbeidene i sin tid ble gitt høy prioritet var bestandssituasjonen for torsk i Barentshavet som var på et meget lavt nivå på 80-tallet. Siden slutten av 90-tallet er sorteringsrist i stormasket trål gradvis blitt innført i områdene nord for 62° N så vel i Norges økonomiske sone som i russisk økonomiske sone. For snurrevad ble løsningen med bruk av kvadratmaskepose innført i 2002.

I tillegg til ovennevnte kommer arbeidet med artsseleksjon som førte til at det ble utviklet og tatt i bruk sorteringsrist i rekefisket nord for 62° N i 1993, en teknologi som nå er innført i tilnærmet alle nordøstatlantiske farvann hvor det fiskes etter reker. I fisket med småasket trål etter øyepål, kolmule og sild er det også utviklet og tatt i bruk sorteringsrist i den hensikt å redusere bifangst av andre arter. Uten bruk av denne teknologien kan det i noen av disse fiskeriene ligge en fare for stor innblanding av andre arter i fangstene med påfølgende feilrapportering av fangst, eller en potensiell fare for økt utkast av arter av liten kommersiell verdi.

Alle tekniske innretninger som tas i bruk er nøye vurdert og analysert av redskapsforskere før bestemmelser om bruk av slike innretninger blir fastsatt i forskrift. Herunder inngår monteringsbeskrivelser av den enkelte innretningen, adferdsstudier av ulike fiskearter og en vurdering av overlevelsessevnen til den arten som selekteres ut av redskapet.

Arbeidsgruppen er enig i at seleksjonsinnretninger er et viktig verktøy, og som ett av flere tiltak vil bruk av slike innretninger være med på å beskytte yngel og småfisk. Videre vil bruk av slik teknologi for artsseleksjon også føre til at en får mye renere fangster med redusert bifangst av andre arter. Arbeidsgruppen tilrår på denne bakgrunn at gjeldende krav til redskapsutforming og seleksjon i all hovedsak videreføres.

I 2002 ble det innført påbud om bruk av snurrevad med kvadratmasker med en minste maskevidde på 125 mm nord og øst for en nærmere angitt linje. Arbeidsgruppen har drøftet om virkeområdet for bruk av kvadratmaskepose burde utvides til å gjelde i hele området nord for 64° N. Noen av næringens representanter i gruppen var i tvil om det var behov for en slik utvidelse og mente at dette medfører økte kostnader (atskillig høyere pris for kvadratmaskesekker) for fiskerne, samt at kvadratmasker også selekterer ut sei av lovlig størrelse. Andre medlemmer av gruppen mente at et utvidet virkeområde ville samsvare med den fastsatte bestemmelsen om bruk av minste tillatte maskevidde nord for 64° N. Ved å utvide virkeområdet vil snurrevad også bli et mer selektivt redskap på lik linje med stormasket trål hvor det er påbud om bruk av sorteringsrist helt sør til 62° N. Arbeidsgruppen konstaterer at Nærings- og fiskeridepartementet ved forskriftsendring 14. mai 2018 besluttet at kvadratmaskepåbudet skal gjelde hele området nord for 64° N med virkning fra 1. januar 2019. I høringsrunden påpekte Norges Fiskarlag at dette spørsmålet var til vurdering i denne

arbeidsgruppen, og at en burde avvente å utvide virkeområdet for kvadratmasker inntil høringen av denne prosessen var avsluttet.

Arbeidsgruppen har vurdert hvorvidt regelverket for bruk av flytetrål (pelagisk trål) bør endres. På 70-tallet var det i perioder av året vanlig å benytte flytetrål i fiske etter torsk i Barentshavet. Nedgang i torskebestanden, stor fangsteffektivitet blant annet ved bruk av flytetrål, samt at flytetrål beskattet småfisk i større grad enn bunntrål, førte til at det ble innført forbud mot bruk av flytetrål i fisket etter torsk, hyse og sei i Barentshavet nord for 64° N i 1979.

Bestandssituasjonen for torsk har siden 80-tallet vært økende til nå å være på et svært høyt nivå. Etter at forbudet mot bruk av flytetrål ble innført er det utviklet og tatt i bruk sorteringsristsystem i stormasket trål. Utviklingen av denne teknologien har imidlertid de siste årene ikke stått i forhold til den utviklingen som har vært på selve redskapssiden, ved at det i dag benyttes tråltypene som er langt større og mer fangsteffektive enn de tråltypene sorteringsristsystemene ble tilpasset for på 90-tallet. Spesielt gjelder dette for flytetrål, og en del nye bunntråltypene. Ved bruk av de største tråltypene kan det stilles spørsmål ved om dagens sorteringsristsystem oppnår tilstrekkelig seleksjonseffekt sammenlignet med om disse systemene er innmontert i ordinære bunntråler.

Bruk av flytetrål har vært meget begrenset siden forbudet ble innført i 1979, og har i hovedsak vært rettet mot direktefiske etter sei sør for 64° N eller som forsøksfiske på gitte vilkår. Bare i mindre omfang er det utført forsøksfiske etter torsk og hyse med flytetrål siden 80-tallet, da det har vært liten interesse for dette så vel i næringen som i forvaltningen.

Beskyttelse av sårbare bunnhabitater har hatt et sterkt søkelys de siste årene, og bruk av bunntrål har vært et diskutert tema i denne sammenhengen. Norge har fulgt opp dette og stengt en del sårbare korallrevområder. Norge har også sett på ulike tiltak som kan redusere bunnpåvirkningen forårsaket av fiskerivirksomheten. Blant annet har en også sett på mulighetene for å benytte flytetrål som et alternativ til bruk av bunntrål i fisket etter torsk, hyse og sei.

Basert på erfaringene fra forsøksfiske med flytetrål etter sei de siste årene foreslår arbeidsgruppen at forbudet mot bruk av flytetrål nå kun skal gjelde for artene torsk og hyse. Arbeidsgruppen foreslår imidlertid at det gjennomføres nye undersøkelser med bruk av seleksjonsinnretninger som er tilpasset flytetrål for å sikre at eventuell fremtidig bruk av flytetrål etter torsk og hyse ikke fører til et dårligere beskatningsmønster for disse artene.

For å hindre at seleksjonen i stormasket trål og snurrevad reduseres, er enhver innretning som av praktiske årsaker er tillatt brukt på disse redskapene nøye beskrevet i forskriften. Blant annet fremgår at det er tillatt å feste fløytkuler på inn- eller utsiden av trålposen for å kompensere for forventet negativ oppdrift. Dersom slike fløytkuler benyttes, skal de være festet til trålposen etter nærmere beskrivelser. Noen av næringens representanter i gruppen mener at slike fløytkuler også må tillates montert i forlengelsen på trålen, og ikke bare i fiskeposen. Som begrunnelse for dette ble det anført at trålen, spesielt fiskeposen, lett kan bli utsatt for slitasje eller riving ved bunnberøring. Fra forvaltningens side ble det påpekt at det var av slike praktiske årsaker innretningen med fløytkuler var tillatt montert på fiskeposen. Ved å tillate at fløytkuler også kan monteres på forlengelsen vil det være en fare for at sorteringsristsystemene blir påvirket i negativ retning. Denne vurderingen støttes av redskapsforskere.

4.8 Om bifangst

Bifangst er regulert i utøvelsesforskriften kapittel VII og VIII. I tillegg er det fastsatt en rekke bifangstbestemmelser i de årlige reguleringsforskriftene.

Arbeidsgruppen legger til grunn en videreføring av det tradisjonelle skillet mellom bifangstbestemmelser som relaterer seg til kvoter og bifangstbestemmelser som relaterer seg til redskap. Dette skillet har betydning for hvor i regelverket de forskjellige bifangstbestemmelsens skal plasseres. Bifangstbestemmelser som relaterer seg til redskap skal inntas i forskrifter som omhandler tekniske reguleringer, mens bifangstbestemmelser som relaterer seg til kvoter skal inntas i årlige reguleringsforskrifter. Bifangst i forhold til redskap innebærer at begrepet bifangst bare blir brukt om innblanding av fiskeslag som det ikke er tillatt å fiske med det redskapet som brukes. Som eksempel på en bifangstbestemmelse som etter dette skal inntas i det tekniske regelverket nevnes bestemmelse om bifangst i fisket med småmasket trål av fiskeslag som i henhold til regelverket må fiskes med stormasket trål. Arbeidsgruppen ser det som viktig at denne systematikken blir videreført i regelverket, og at dette blir gjennomført på en konsekvent måte.

Av realitetsendringer i forhold til gjeldende bifangstbestemmelser har arbeidsgruppen for det første drøftet en reduksjon av tillatt bifangst i fisket med småmasket trål. I henhold til utøvelsesforskriften § 37 er det tillatt å ha inntil 20 % bifangst av torsk, hyse og sei. I tillegg er det tillatt å ha bifangst av nærmere angitte arter. Ved fiske etter tobis er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst av andre arter.

Det foreslås at bestemmelsen endres slik at det ved fiske med småmasket trål blir tillatt å ha inntil 10 % bifangst av andre arter. Regelen blir dermed lik for alt fiske med småmasket trål sør for 64° N. Det vises til at det siden 2009 har vært et påbud om bruk av sorteringsrist i fisket etter kolmule og øyepål i Norges økonomiske sone. Imidlertid gir gjeldende regelverk unntak fra dette påbudet for fartøy som er egnet, bemannet og utstyrt for produksjon av fisk til konsum. Forutsetningen er at konsumfisken tas vare på, og at den landes og omsettes til konsum. I forhold til andre trålere (torsketrål og seitrål) som er utstyrt og bemannet for et rent konsumfiske, er disse fartøyene (med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse) i begrenset grad utstyrt og bemannet for produksjon av fisk til konsum. Hovedfangsten er industrifiskartene øyepål, kolmule og tobis. Bifangst av konsumfisk er i hovedsak sei og en mindre andel av andre arter. Selv om de har anledning til det, er det bare et fåtall av disse fartøyene som bruker sorteringsrist ved fiske i Norges økonomiske sone. Det er kun ved fiske i EU-farvann norske fartøy bruker denne teknologien i særlig grad, etter som EU har innført påbud (uten mulighet for unntak) om bruk av slik sorteringsrist i fisket etter øyepål.

Arbeidsgruppen mener at maksimalkvotene av sei som fartøy med pelagisk tråltillatelse og fartøy med nordsjøtråltillatelse er tildelt, fortrinnsvis bør fiskes med stormasket trål heller enn som bifangst ved fiske med småmasket trål. Tiden er derfor nå moden for å vurdere en reduksjon i bifangstgraden også ved fiske i Norges økonomiske sone. Arbeidsgruppen erkjenner imidlertid at en slik endring vil kunne oppleves som en betydelig innstramming for de fartøyene som er unntatt fra påbudet om bruk av sorteringsrist.

Arbeidsgruppen viser videre til at problemstillingen med bifangst av arter som torsk, sei, hyse og uer i fisket etter vassild har vært oppe til diskusjon de siste årene. Bifangst ved fiske etter vassild er i dag regulert i utøvelsesforskriften § 37 fjerde, femte og sjette ledd og innebærer at

fartøy som fisker etter vassild har adgang til å ha inntil 5 % bifangst av uer og inntil 10 % bifangst av torsk, hyse og sei til sammen i de enkelte fangster og ved landing.

Fartøy med vassildtråltillatelse finnes innenfor reguleringsgruppene torsketrål, seitrål, ringnot, pelagisk trål og kystfartøy. Det er kun fartøy med torske- eller seitråltillatelse og kystfartøy som har et kvotegrunnlag som dekker denne type bifangst. Disse fartøygruppene står imidlertid for kun en mindre andel av det totale uttaket av vassild. Det er iverksatt tiltak for å redusere bifangst av disse artene i fisket etter vassild, blant annet innføring av et RTC-regime i dette fisket. Det er arbeidsgruppens oppfatning at dette regelverket, i tillegg til en tidligere åpning av vassildfisket de siste to årene, har redusert bifangstproblemene. Arbeidsgruppen mener at det også bør vurderes ytterligere tiltak for å redusere bifangst av bunnfiskarter ved fiske med småmasket trål. Det foreslås derfor at det ved fiske etter vassild samlet skal være tillatt å ha inntil 5 % bifangst av andre arter. Dette innebærer at tillatt bifangst av torsk, hyse og sei reduseres fra 10 % til 5 %. Det legges til grunn at dette vil være tilstrekkelig for å gjennomføre fisket, samtidig som det ikke vil innebære en reell innstramming sett i forhold til det strenge kriteriet for å stenge områder (dersom bifangst av hyse, uer og sei til sammen overstiger 1000 kg i de enkelte fangster).

I forbindelse med slutføringen av rapporten har representanten fra Pelagisk Forening bedt om at følgende kommentar blir gjengitt:

«Pelagisk Forening er ikkje samd i punkt 4.8, «Om bifangst», og stiller spørsmål ved om det å halvera bifangstprosentar er innanfor arbeidsgruppa sitt mandat?

Reduksjon av lovlege bifangstprosentar kan i ytterste konsekvens føra til at fiskeri må avviklast.

Pelagisk Forening oppfattar det slik at bifangstprosentane opprinneleg er satt for å ta høgda for at det, av biologiske og praktiske grunnar, er uungåeleg med bifangst i fiskeri.

Fordi fiskeri er ulike, er det ikkje unaturleg med ulike satsar i ulike fiskeri.

Eventuell reduksjon av lovlege bifangstprosentar krev såleis ei grundigare biologisk, og praktisk, vurdering enn kva som er gjort i arbeidsgruppa.

Det same gjeld òg for § 40, som skal erstatta utøvningsforskrifta §§ 37 og 41 bokstav a.»

4.9 Bestemmelser som foreslås opphevet

Arbeidsgruppen foreslår at følgende bestemmelser oppheves:

- § 3 nr. 3 - Maskevidde ved fiske etter sei i EU-sonen

Arbeidsgruppen foreslår at regelen om 110 mm maskevidde ved fisket etter sei i EU-sonen oppheves under henvisning til at det ikke lenger er behov for en slik særregel. Ved at regelen oppheves vil en få like regler om tillatt maskevidde for fiske i Norges økonomiske sone og fiske i EU-farvann. Arbeidsgruppen er for øvrig kjent med at EU arbeider med et nytt teknisk regelverk hvor blant annet denne særregelen utgår.

- *§ 14 Trålbegrensning*

I henhold til utøvelsesforskriften § 14 er det forbudt å bruke mer enn to tråler («dobbeltrål») pr. fartøy i trålfiske sør for 62° N med unntak av trålfiske etter reker og sjøkreps i Skagerrak. Forbudet gjelder heller ikke utenlandske fartøy i Skagerrak.

Reglen ble innført i 2004 på bakgrunn av at det ikke var ansett som ønskelig med en utvikling i Nordsjøen og Skagerrak lik den en hadde hatt i rekefisket i Barentshavet med bruk av «trippeltrål».

Arbeidsgruppen foreslår at denne bestemmelsen oppheves. Erfaringene har vist at det trålfisket som utøves i Nordsjøen og Skagerrak frem til nå i all hovedsak har foregått enten ved bruk av en enkelt trål eller ved bruk av dobbeltrål. Unntaket har vært i fisket etter sjøkreps i Skagerrak hvor enkelte utenlandske trålere tidligere har benyttet et konsept med bruk av flere tråler samtidig. I fisket etter sjøkreps tilsier dette imidlertid et nedskalert trålkonsept med små og lave tråler som har gitt liten innblanding av andre arter enn sjøkreps. Bruk av små og lave tråler er å foretrekke fremfor større tråler med tilhørende fare for innblanding av andre arter enn målararten. Et trålkonsept med bruk av flere tråler samtidig i fisket etter sjøkreps har imidlertid ikke vært registrert i bruk i Skagerrak de senere årene. Vurderingen er at gjeldende regel er overflødig og bør tas ut av forskriften.

- *§ 15 a) tredje ledd – fiske med snurrevad i Lofotens oppsynsområde*

Gjeldende § 15 bokstav a tredje ledd omhandler begrensninger ved bruk av snurrevad i den tiden Lofotoppsynet er satt. Etter som Lofotoppsynet ikke lenger settes, er det ikke behov for denne bestemmelsen.

- *§ 15 a) fjerde ledd – fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene*

Bestemmelsen i utøvelsesforskriften § 15 bokstav a fjerde ledd om at begrensningene i § 33 g gjelder ved fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene foreslås opphevet som overflødig. Etter arbeidsgruppens oppfatning er det unødvendig å presisere noe som allerede fremgår av andre bestemmelser i forskriften.

- *§ 15 d) Forbud mot å fiske uer med trål*

Utøvelsesforskriften § 15 bokstav d foreslås opphevet under henvisning til at det siden 2014 har vært åpnet for et uerfiske, også med trål. Fisket etter uer er regulert gjennom en årlig reguleringsforskrift.

- *§ 15 e) Forbud mot fiske med stormasket trål i avgrensede områder*

I henhold til utøvelsesforskriften § 15 bokstav e er det forbudt å fiske med stormasket trål i et nærmere angitt området. Bestemmelsen ble innført i 2000 for å redusere beskatningen og verne gytebestanden av snabeluer. Opprinnelig gjaldt forbudet i to områder i Norges økonomiske sone nord for 62° N. I forbindelse med at det i 2014 ble åpnet for et direkte fiske etter snabeluer, ble behovet for et direkte vern ansett å være mindre. Det nordligste av de to stengte områdene ble derfor opphevet.

Arbeidsgruppen foreslår at også den sørlige «uerboksen» oppheves under henvisning til at det nå er åpnet for et direktefiske med stormasket trål innenfor en kvote.

- *§ 16 c) Forbud mot å fiske vassild og kolmule med småasket trål i avgrensede områder*

De områdene som i sin tid ble stengt for fiske med stormasket trål er også stengt for fiske med småasket trål etter vassild og kolmule.

Arbeidsgruppen legger til grunn at også disse områdene kan oppheves under henvisning til at den opprinnelige begrunnelsen ikke lenger gjelder i like stor grad som da forbudet ble innført. Arbeidsgruppen viser for øvrig til at Fiskeridirektoratet har adgang til å forby høsting av vassild i perioder på inntil 14 dager dersom bifangst av artene hyse, uer og sei til sammen overstiger 1000 kg i de enkelte fangster.

- *§ 16 e) Begrensning i ringnotfartøys adgang til å fiske med trål i området beskrevet i § 3 nr. 2 (Nordsjøen)*

I henhold til utøvelsesforskriften § 16 bokstav e kan Fiskeridirektoratet forby fiske med trål i Nordsjøen for ringnotfartøy som har fått tillatelse til å fiske makrell, hestmakrell og sild med flytetrål.

Denne fullmakten er ikke blitt benyttet, og arbeidsgruppen kan derfor ikke se at det er behov for en slik bestemmelse. Dersom det skulle bli aktuelt å innføre et slikt forbud, vil dette kunne gjøres med hjemmel i den generelle fullmakten i § 71.

- *§ 17 første og andre ledd – Trålforbud om natten*

I henhold til utøvelsesforskriften § 17 første og andre ledd er det forbudt å fiske sild med trål om natten innenfor 4 nautiske mil i Nordland fylke i bestemte perioder. Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra dette forbudet. Arbeidsgruppen foreslår at denne bestemmelsen oppheves. Dersom det fortsatt er hensiktsmessig å fastsette slike bestemmelser foreslås dette vurdert i forbindelse med gjennomføringen av de årlige reguleringsforskriftene.

- *§ 20 Dybden på seinøter*

Bestemmelsen er allerede opphevet og kan utgå.

- *§ 21 Forbud mot å fiske med not om dagen*

Arbeidsgruppen foreslår at fullmakten som er gitt Fiskeridirektoratet i utøvelsesforskriften § 21 om å forby fiske med not på dagtid ved fare for unødvendig neddreping av sild, oppheves som unødvendig. Dersom det fortsatt er hensiktsmessig å fastsette slike bestemmelser foreslås dette vurdert i forbindelse med gjennomføringen av de årlige reguleringsforskriftene.

- *§ 22 Bruk av lys i notfisket*

Arbeidsgruppen foreslår at bestemmelsen i utøvelsesforskriften § 22 første ledd om at fiske ved hjelp av lys må skje i betryggende avstand fra utsatt fiske eller fangstredskap og ikke nærmere enn 100 meter, oppheves.

Det samme gjelder bestemmelsen i andre ledd om at lysing kun er tillatt fra lysebåt som har ankret opp, og at avstanden til nærmeste lysebåt må være minst 300 meter.

Arbeidsgruppen mener at disse bestemmelsene ivaretas gjennom den alminnelige aktsomhetsregelen og forkastregelen i havressursloven §§ 24 og 25.

Arbeidsgruppen har fått opplyst at bestemmelsen om største lysstyrke ikke er hensiktsmessig i kontrollsammenheng og foreslår at bestemmelsen sammen med bestemmelsen om at det kun kan nyttes én lysebåt for hvert deltakende fartøy, oppheves.

Arbeidsgruppen viser for øvrig til at bruk av lys er regulert i en rekke lokale reguleringsforskrifter. Disse foreslås videreført.

- *§ 24 Høyde og trådtykkelse på garn*

Arbeidsgruppen foreslår at bestemmelsen i utøvelsesforskriften § 24 om høyde og trådtykkelse på garn nord for 62° oppheves.

Regelen er et resultat av anbefalinger fra det såkalte «Grensedragningsutvalget» (del 2) fra november 2000. Dette utvalget mente at det var hensiktsmessig å regulere redskapsstørrelse på gytfeltene. Videre ble det vist til at en utvikling med bruk av stadig mindre trådtykkelse førte til kvalitetssforringelse og tap av fangst.

Etter arbeidsgruppens oppfatning er det ikke lenger behov for en bestemmelse som regulerer tillatt høyde på garn, jf. bokstav a). Videre er det ikke mulig (for andre enn redskapsprodusentene) å måle trådtykkelsen, jf. bokstav b).

- *§ 27 Begrensninger i bruk av garn i fiske etter blåkveite og blålange*

Forbudet i utøvelsesforskriften § 27 mot bruk av garn ved høsting etter blåkveite og blålange nord for 62° N i perioden 1. september – 30. april foreslås opphevet. Formålet med ordningen som i hovedsak er begrunnet i økt risiko for garn tap i vinterhalvåret kan trolig best ivaretas i forbindelse med gjennomføringen av de årlige reguleringer for disse artene.

Arbeidsgruppen mener at det fortsatt er svært viktig at det arbeides målrettet for å unngå tap av redskap, men at dette arbeidet trolig best gjennomføres på andre måter enn et generelt forbud mot å fiske etter bestemte arter i vinterhalvåret.

Arbeidsgruppen mener at forslaget til innstramminger i røkteplikten for garn og line sammen med styrket rapporteringsplikt for fiske med disse redskapene sammen med andre virkemidler vil gi en bedre effekt enn gjeldende ordning.

- *§ 29 Spesielle begrensninger i bruk av garn og teiner i fiske på Storegga*

Forbudet mot å bruke garn og teiner på Storegga etter blåkveite, blålange, hvitlange, uer og breiflabb i perioden 1. september – 30. april, samt garnbegrensningen og kravet til merking, jf. utøvelsesforskriften § 29, ble i sin tid innført for å hindre brukskonflikter.

Arbeidsgruppen har undersøkt fiskeriaktiviteten i dette området og registrert at det i dag er liten aktivitet med andre redskap i den perioden garnfisket er forbudt. Arbeidsgruppen kan derfor ikke se at det er behov for å videreføre de spesielle redskapsbegrensningene på Storegga og foreslår at bestemmelsen oppheves.

- *§ 31 Drivgarnsfiske etter makrell*

Utøvelsesforskriften § 31 fastsetter rapporteringsplikt til Fiskeridirektoratets regionkontor når det brukes drivgarn etter makrell nord for Hordaland fylke i tidsrommet 1. april til og med 15. august. Meldingen skal sendes før høstingen tar til og ved skifte av fiskefelt. Hensikten med ordningen da den ble innført var økt kontroll med ulovlig høsting av laks og sjørørret. Arbeidsgruppen har ikke innhentet informasjon om hvordan ordningen har virket de snart 25 årene den har vært gjeldende.

Arbeidsgruppen foreslår at ordningen tas ut av utøvelsesforskriften under henvisning til at forvaltningen av laks og sjørørret faller utenfor virkeområdet til havressursloven.

- *§ 33e Forbud mot bruk av lyster og ålesaks*

Forbudet i utøvelsesforskriften § 33e mot å bruke lyster og ålesaks (ålejern) med kunstig lys ved høsting av skalldyr på kyststrekningen Vest-Agder til grensen mot Sverige foreslås opphevet. Bestemmelsen må også sees i sammenheng med Fiskeridepartementets forskrift av 4. oktober 1989 om forbud mot bruk av lyster og ålesaks med kunstig lys ved fangst av saltvannsfisk og skalldyr på kyststrekningen f.o.m. Vest-Agder til grensen mot Sverige, som også foreslås opphevet.

- *§ 34c Vanning av hummerteiner*

I utøvelsesforskriften § 34c heter det: «Uten hinder av forbudet i § 34a kan hummerteiner før fredningstidens utløp settes til «vanning» som angitt nedenfor:

- a) Teinene må ikke settes i sjøen tidligere enn 8 dager før fredningstidens utløp.
- b) Teinene må under vanning være åpne og må ikke forsynes med agn.
- c) Teinene må settes ut samlet, fortrinnsvis i fjæren eller på grunt vann. Teinene må ikke settes ut på hummerplass.
- d) Teinene kan også henges ut til vatning fra kai eller fra forankret fartøy, men må i tilfelle ikke komme i berøring med bunnen.»

Bestemmelsen foreslås opphevet. Det vil fortsatt være tillatt å sette teiner som er laget av tre - materiale til «vanning» dersom teinene settes ut slik at de ikke høster og unngår at de settes til «vanning» i strid med havressursloven § 28.

- *§ 35a Fredningstid for kystbrisling.*

Arbeidsgruppen foreslår at gjeldende bestemmelse om fredningstid for kystbrisling i sin helhet tas ut av høsteforskriften, og at den heller vurderes ved fastsettelse av den årlige reguleringsforskriften for brisling.

- *§ 36 første ledd – Bifangst av uer ved fiske med stormasket trål*

Arbeidsgruppen foreslår at utøvelsesforskriften § 36 første ledd oppheves. Bestemmelsen om bifangst av uer ved fiske med stormasket trål og snurrevad fremgår av den årlige reguleringsforskriften og kan tas ut av denne forskriften.

- *§ 37 sjuende ledd – Bifangst av vassild*

Arbeidsgruppen foreslår at utøvelsesforskriften § 37 sjuende ledd oppheves. Bestemmelsen om bifangst av vassild for fartøy som ikke har vassildtråltillatelse fremgår av den årlige reguleringsforskriften og kan tas ut av denne forskriften.

- *§ 37 niende ledd – Bifangst ved fiske etter lodde med trål*

Bestemmelsen i utøvelsesforskriften § 37 niende ledd om at det er forbudt å ha bifangst av torsk, hyse, blåkveite og sild ved fiske etter lodde foreslås opphevet. Det er forbudt å fiske torsk, hyse og blåkveite med småmasket trål, og eventuell bifangstadvang av disse artene må positivt angis. Et forbud slik det fremgår av gjeldende bestemmelse er derfor overflødig. Et forbud mot å ha bifangst av sild bør vurderes tatt inn i den årlige reguleringsforskriften for norsk vårgytende sild.

- *§§ 40, 41 b) og 42 c) og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 17 – Måling av bifangst*

Disse bestemmelsene har regler om hvordan bifangst skal måles, og det slås fast at en prøve på minst 100 kg anses for representativt for fangstens sammensetning. Arbeidsgruppen foreslår at disse bestemmelsene oppheves. I forbindelse med gjennomføring av kontroller blir bifangsten målt ut fra et langt mer omfattende grunnlag enn 100 kg. I tillegg er det utarbeidet standardiserte prosedyrer i samarbeid med Havforskningsinstituttet som både Kystvakten og Fiskeridirektoratet benytter under sine inspeksjoner. Dersom det under en inspeksjon avdekkes forhold som vurderes møtt med en reaksjon, vil prøvetakingen uansett bli langt mer omfattende enn kravet i gjeldende bestemmelser tilsier.

For å bidra til økt forutsigbarhet, mener arbeidsgruppen at prosedyrene for prøvetaking som benyttes av Kystvakten og Fiskeridirektoratet bør gjøres kjent for næringsaktørene.

- *§ 41 c) – Bifangst ved fiske etter hvitting i Skagerrak*

Arbeidsgruppen foreslår at utøvelsesforskriften § 41 bokstav d oppheves. Det er ikke lenger tillatt å fiske hvitting i Skagerrak med maskevidde ned til 80 mm, og regelen er derfor uaktuell.

- *§ 41 d) – Bifangst av sild ved fiske i Skagerrak*

Arbeidsgruppen foreslår at bestemmelsen i utøvelsesforskriften § 41 bokstav d om bifangst av sild ved fiske i Skagerrak oppheves. Adgangen til å ha bifangst av sild ved fiske med småmasket trål sør for 62° N er regulert i den årlige reguleringsforskriften.

- *Maskeviddeforskriftene for Svalbard § 15 – bifangst ved fiske med trål*

Særregelen om bifangst av torsk, hyse og blåkveite ved fiske etter uer ved Svalbard foreslås opphevet som overflødig. Etter som det ikke er tillatt å drive diske etter uer i områdene ved Svalbard, er det heller ikke behov for regler om bifangst.

- *Maskeviddeforskriftene for Svalbard § 16 første, andre og tredje ledd – Bifangst ved fiske etter reker*

Arbeidsgruppen foreslår at bestemmelsene om tillatt bifangst ved fiske etter reker med trål ved Svalbard oppheves. Etter at det ble innført påbud om bruk av sorteringsrist er det ikke lenger behov for slike bifangstregler. Bestemmelsene for Svalbard blir etter dette harmonisert med regelverket for Norges økonomiske sone.

- *§ 44 siste ledd og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 20 andre ledd – Måling av reker og skalldyr (carapax)*

Arbeidsgruppen foreslår at regelen om at reker og sjøkreps kan måles ved å måle carapaxlengden oppheves. For å unngå uklarhet bør det etter arbeidsgruppens oppfatning kun være én tillatt målemetode. Dessuten er det gjeldende carapax-målet for reker ikke lenger riktig sør for 62° N etter at minstemålet er økt til 6,5 cm.

- *§ 45 fjerde ledd – dispensasjon fra minstemålsbestemmelsene for makrell, gulål og blankål*

Arbeidsgruppen foreslår at bestemmelsen i utøvelsesforskriften § 45 fjerde ledd om at Fiskeridirektoratet i særlige tilfeller kan dispensere fra minstemålsbestemmelsene for makrell, gulål og blankål oppheves. Arbeidsgruppen er ikke kjent med at det er søkt om eller gitt dispensasjoner i de senere årene, og det synes ikke å være behov for en slik dispensasjonsadgang.

- *§ 45 femte ledd – unntak fra minstemålsbestemmelsene i forbindelse med arrangement der bare barn og unge kan delta*

Utøvelsesforskriften § 45 femte ledd foreslås opphevet som uaktuell. Arbeidsgruppen legger til grunn at det er svært få slike arrangementer og kan ikke se at det er behov for en slik spesialregel.

- *§ 53 bokstav a – trålforbud på Nordbanken og Øverbanken*

Trålforbudet i et nærmere avgrenset område på Nordbanken og Øverbanken ble i sin tid innført for å hindre brukskonflikter. Arbeidsgruppen foreslår at forbudet oppheves under

henvisning til at det i dette området ikke lenger foregår fiskeriaktivitet i et slikt omfang som gjør det nødvendig med et tidsbegrenset trålforbud.

- *§ 57 – plikt til å kontakte Kystvakten i forbindelse med iverksettelse av områdereguleringer*

Arbeidsgruppen foreslår at utøvelsesforskriften § 57 om plikt til å kontakte Kystvakten for fartøy som ankommer områder hvor det kan iverksettes reguleringer (fleksible områder), oppheves om overflødig.

- *§ 63 Fylkesgrensefastsettelse*

Utøvelsesforskriften § 63 foreslås opphevet. Arbeidsgruppens forslag til ny § 59 (Adgang til å høste med stormasket bunntål i området mellom 6 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene) innebærer at det ikke lenger vil være behov for å definere noen grense mellom Troms og Finnmark.

- *§ 65 Definisjoner*

Utøvelsesforskriften § 65 foreslås opphevet. Arbeidsgruppens forslag til ny § 59 innebærer at det ikke lenger er behov for en henvisning til regler for oppmåling av fartøy.

- *Kapittel XV (§§ 69 – 72) Retroreflekterende merker på fiskefartøy*

Arbeidsgruppen foreslår at utøvelsesforskriften kapittel XV om retroreflekterende merker på fiskefartøy oppheves i sin helhet.

Reglene ble fastsatt i 1985 på bakgrunn av at fiskerioppsynet (senere Kystvakten) siden tidlig på 60-tallet hadde uttrykt ønske om at fiskefartøyene skulle merkes slik at de kunne identifiseres fra en viss distanse både om dagen og om natten. Dette skulle bidra til i større grad å kunne overvåke aktiviteten på fiskefeltet, samt å øke sikkerheten.

Denne spesielle merkemethoden ble bare gjort gjeldende for fiskefartøy. Selv om forskriften opprinnelig ble gitt med hjemmel i den dagjeldende sjøfartsloven, ble reglene fastsatt av Fiskeridepartementet etter som merking av fiskefartøy ble vurdert å høre under Fiskeridepartementets ansvarsområde.

Kystvakten ser ikke lenger behov for å videreføre disse detaljerte reglene om retroreflekterende merker på fiskefartøy under henvisning til at det i dag er andre og bedre muligheter for å identifisere fartøy, herunder krav om AIS.

Forslaget innebærer også at Fiskeridirektoratets forskrift av 16. februar 1987 nr. 221 om retroreflekterende merkens montering og vedlikehold på fiskefartøyer kan oppheves.

- *§ 75 Spesielle merkebestemmelser for Finnmark innenfor 4 nautiske mil*

Som nevnt under punkt 5 foreslår arbeidsgruppen at merkeplikten styrkes ved at virkeområdet for bestemmelsen som i dag gjelder utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene endres til å gjelde helt inn til grunnlinjene. Dette medfører at de spesielle merkebestemmelsene for Finnmark innenfor 4 nautiske mil i utøvelsesforskriften kan oppheves som overflødige.

- *§ 76 Spesielle merkebestemmelser under loddefisket*

Under henvisning til forslaget om den utvidete merkeplikten inn til grunnlinjene, foreslår arbeidsgruppen at de spesielle merkebestemmelsene under loddefisket innenfor 4 nautiske mil i utøvelsesforskriften § 76 oppheves som overflødige.

- *§ 77 Typegodkjenning*

I henhold til gjeldende § 77 skal merkebøyer, herunder lys, refleksmidler og radarreflektorer nyttet av norske fartøy være typegodkjent av Fiskeridirektoratet. Videre kan Fiskeridirektoratet fastsette forskrifter om typegodkjenning av fiskeredskap.

Så langt arbeidsgruppen kjenner til har det de siste tiårene ikke vært noen ordning for godkjenning av merkeutstyr i Fiskeridirektoratet. Det er heller ikke gitt nærmere forskrifter om dette. Arbeidsgruppen foreslår derfor at denne bestemmelsen oppheves som uaktuell.

- *§ 81 Fiske med landnot*

Ved fiske med landnot følger det av utøvelsesforskriften § 81 første ledd at det må holdes forsvarlig vakt ved noten når sperring er satt ut. Den som holder vakt skal på forlangende senke noten slik at nødvendig ferdsel kan foregå over den, såfremt uoversiktlige hindringer ikke foreligger. Departementet kan etter andre ledd gi forskrifter om hvilke rettigheter landnotfiske har i forhold til fiske med andre redskap.

Regelen fremgikk tidligere av saltvannsfiske-loven, men ved vedtakelsen av havressursloven fant en ikke grunn til å videreføre de særlige aktsomhetsreglene for aktive og passive redskap direkte i loven, da loven angir en generell aktsomhetsplikt i § 24. Bestemmelsen ble derfor tatt inn i utøvelsesforskriften.

Denne bestemmelsen er etter arbeidsgruppens oppfatning utdatert, og det foreslås at den oppheves. Dersom det skulle oppstå et behov for å regulere landnotfiske i forhold til fiske med andre redskap, kan dette oppnås gjennom den generelle fullmakten i § 71, eller eventuelt ved fastsettelse av lokale reguleringer.

- *§ 83 Drivgarnsfiske*

I utøvelsesforskriften § 83 er det bestemt:

«Setter noen sine drivgarn nær andres drivgarn og sammendrivning synes uunngåelig, skal det tas forholdsregler for å unngå sammendrivning og redskapene skal om nødvendig trekkes inn. Det samme gjelder for begge drivere når fare for sammendrivning har andre årsaker.

Den som ved sleping av drivgarnslenke forårsaker kollisjon med andre redskaper, plikter å trekke sine garn først.»

Arbeidsgruppen foreslår at denne regelen oppheves under henvisning til at den er dekket av den generelle aktsomhetsregelen i havressursloven § 24.

- § 84 Sammenvikling av redskap

Utøvelsesforskriften § 84 gir detaljerte regler for opptreden når redskap har viklet seg sammen med annen redskap.

Arbeidsgruppen anser det som unødvendig å måtte regulere slike tilfeller gjennom forskrift og mener dessuten at regelen fremstår som utdatert. Det foreslås derfor at bestemmelsen oppheves.

4.10 Bestemmelser som foreslås flyttet til andre forskrifter

4.10.1 Bestemmelser som foreslås flyttet til forskrift om høsting av leppefisk

- § 28 siste ledd – krav til røktning av garn teiner og ruser

I § 28 siste ledd, heter det:

«Teiner og ruser som benyttes til fangst av leppefisk skal røktes daglig. Bestemmelsen gjelder ikke søndager og helligdager.»

Bestemmelsen skal hindre at det høstes med flere redskaper enn det en klarer å røkte på en forsvarlig måte. Bestemmelsen foreslås flyttet og videreført i forskrift om regulering av fiske etter leppefisk.

- § 33 tredje ledd – redskapsbegrensning

I § 33 tredje ledd heter det:

«I fisket etter leppefisk kan det fra et merkeregistrert fiskefartøy ikke benyttes mer enn 100 teiner og ruser til sammen på kyststrekningen fra grensen mot Sverige til og med Agder. På kyststrekningen fra og med Rogaland og nordover kan det fra et merkeregistrert fartøy ikke benyttes mer enn 400 teiner og ruser til sammen. Redskapsbegrensningene i dette ledd gjelder også når samme person eller de samme personene benytter flere fartøy.»

Bestemmelsen fastsetter et øvre tak på hvor mange redskaper et fartøy kan høste med. Bestemmelsen foreslås flyttet og videreført i forskrift om regulering av fiske etter leppefisk.

- § 33b Påbud om fluktåpninger for leppefisk i teiner og ruser

I § 33b heter det:

«I teiner og ruser som er satt ut til leppefisk skal det være fluktåpninger som er minst 12 mm x 70 mm.

I teiner skal det være minst 3 fluktåpninger i det innerste kammer (fangstkammer) og minst 2 fluktåpninger i hver av de øvrige kammer. I ruser skal det være minst 3 fluktåpninger i det innerste kammer og minst 2 fluktåpninger i det nest innerste kammer.

Fluktåpningene skal være plassert på en slik måte at leppefisk lett kan ta seg ut av redskapen. Fluktåpningen skal ha en fast ramme. Fluktåpningene kan være plassert i rekke eller enkeltvis.»

Bestemmelsen er gitt for at leppefisk under minstemål kan ta seg ut av redskapen på egenhånd. Størrelsen på fluktåpningene er tilpasset minstemål på bergnebb, men også mindre leppefisk av andre arter vil kunne ta seg ut av redskapen. Bestemmelsen foreslås flyttet og videreført i forskrift om regulering av fiske etter leppefisk.

- *§ 33c Påbud om inngangssperre (kryss) i teiner og ruser til fangst av leppefisk.*

I § 33c heter det:

«I teiner og ruser som er satt ut til fangst av leppefisk skal det være inngangssperre (kryss) for å redusere bifangst av andre arter enn leppefisk.

Inngangssperre (kryss) er ikke påkrevet dersom inngangen (kalven) er mindre enn at en sylinder med diameter 70 mm kan trekkes gjennom inngangen.»

Inngangssperren er dimensjonert for å hindre at oter kan ta seg inn i redskapene. Inngangssperren har også god effekt for å hindre at torsk og hummer kan ta seg inn i redskapene. Bestemmelsen foreslås flyttet og videreført i forskrift om regulering av fiske etter leppefisk.

- *§ 33d Forbud mot bruk av ruser*

I § 33d første ledd heter det: «På kyststrekningen fra grensen mot Sverige til og med Møre og Romsdal fylke er det i tiden fra og med 1. mai til og med 31. desember forbudt å sette ut ruser. Forbudet er ikke til hinder for å sette ut ruser til fangst av ål for manntallsførte fiskere som fisker ål for omsetning med merkeregistrert fartøy i henhold til enhver tid gjeldende forskrifter om fangst av ål. Fiskeridirektoratets regionkontor kan videre gi tillatelse til å sette ut ruser til fangst av leppefisk for fiskere som skal fiske leppefisk for omsetning.»

De deler av bestemmelsen som omhandler fangst av leppefisk foreslås flyttet og videreført til forskrift om regulering av fiske etter leppefisk.

- *§ 34 Fredningstid for kveite, breiflabb, uer og leppefisk (fjerde og femte ledd)*

I § 34 fjerde og femte ledd heter det:

«Det er forbudt å fiske leppefisk med teiner og ruser i følgende områder og tidsrom:

- a) Sør for 62° N fra og med 1. januar til 17. juli kl. 08:00, og fra 20. oktober kl. 2000 til og med 31. desember.*
- b) Nord for 62°N fra og med 1. januar til 31. juli kl. 08:00, og fra 20. oktober kl. 2000 til og med 31. desember.*

Fiskeridirektoratet kan endre åpningsdatoene i fjerde ledd etter råd fra Havforskningsinstituttet.»

Bestemmelsen om fredningstid for leppefisk foreslås flyttet til forskrift om regulering av fiske etter leppefisk.

- *§ 48 Forbud mot utkast (leppefisk)*

I utøvelsesforskriften første ledd og andre ledd annet punktum heter det: «Leppefisk fanget i strid med bestemmelser gitt i eller med hjemmel i havressursloven skal straks slippes tilbake i sjøen på en slik måte at fisken finner tilbake til sitt naturlige miljø og unngår å bli skadet.»

Bestemmelsen foreslås utvidet til å gjelde all høsting av leppefisk som fisker gjenutsetter i sjøen selv om fisken ikke er fisket i strid med noen bestemmelser. Bestemmelsen foreslås flyttet til forskrift om regulering av fisket etter leppefisk.

4.10.2 Bestemmelser som foreslås flyttet til forskrift om høsting av hummer

Arbeidsgruppen foreslår at følgende bestemmelser videreføres i en egen forskrift om høsting av hummer. Denne forskriften med kommentarer til den enkelte bestemmelse er nærmere beskrevet i punkt 6.

- *§ 33 første ledd Redskapsbegrensning*
- *§ 33a Påbud om fluktåpninger for hummer i teiner*
- *§ 34a Fredningstid for hummer*
- *§ 34b Påmelding og bruk av deltakernummer i hummerfisket*
- *§ 34d Dispensasjon fra fredningsbestemmelser*

4.10.3 Bestemmelser som foreslås flyttet til andre forskrifter

- *§ 17 tredje ledd Trålforbud om natten*

Arbeidsgruppen har diskutert hvorvidt § 17 tredje ledd om trålforbud om natten ved fiske etter reker og sjøkreps innenfor 4 nautiske mil på strekningen Stangholmen fyr til svenskegrensen kan oppheves. Norges Fiskarlag ønsker at denne regelen videreføres. Arbeidsgruppen foreslår imidlertid at den tas ut av denne forskriften, og at dette forbudet fastsettes som en lokal regulering.

- *§ 35 Forbud mot å fiske på søn- og helligdager*

Arbeidsgruppen har diskutert hvorvidt forbudet for norske fartøy mot å tråle etter reke sør for 62° N fra og med lørdag klokken 24.00 til og med søndag klokken 24.00 og på helligdager unntatt 2. påskedag, Kristi Himmelfartsdag og 2. pinsedag bør oppheves. Forbudet gjelder ikke utenlandske fartøy som høster reker i norske farvann.

Fra forvaltningens side er det ikke behov for en slik regel. En eventuell opphevelse av bestemmelsen vil innebære at reketråling likestilles med all annen høsting som foregår på søn-

og helligdager. Videre vil norske fartøy som tråler etter reker få like driftsmuligheter som utenlandske fartøy som høster i samme farvann.

Næringens representanter i arbeidsgruppen viser til at et stort flertall av fiskerne i sør ønsker denne regelen. Arbeidsgruppen er kjent med at forbudet også er tatt inn i den aktuelle reguleringsforskriften for høsting av reker sør for 62°N for 2018. Arbeidsgruppen vil derfor foreslå at bestemmelsen tas ut av den generelle høsteforskriften, men at den videreføres i den årlige reguleringsforskriften.

- *§ 66 Forbud mot å drive fiske i nærheten av korallrev*

I henhold til utøvelsesforskriften § 66 må det utvises særlig aktsomhet ved fiske i nærheten av kjente forekomster av korallrev. Videre er det forbudt å ødelegge revene med hensikt.

Tidligere inneholdt denne bestemmelsen også forbud mot å fiske i nærmere definerte områder med redskap som slepes under fiske og i den forbindelse kan berøre bunnen. Med virkning fra 8. januar 2016 ble de konkrete områdene imidlertid flyttet fra utøvelsesforskriften til forskrift om beskyttelse av korallrev mot ødeleggelser som følge av fiskeriaktivitet.

Dersom det fremdeles er behov for å videreføre denne bestemmelsen, mener arbeidsgruppen at den bør flyttes til forskriften om beskyttelse av korallrev slik at de relevante bestemmelsene blir samlet i en forskrift.

- *Kapittel XVII Fangst av fisk som skal holdes levende, samt restitusjon og mellomlagring (§§ 85 – 97)*

Kapittel XVII i utøvelsesforskriften ble fastsatt med virkning fra 1. januar 2006 og består av regler som omhandler krav til redskapets utforming, forbud mot å benytte spesielle redskap samt om utforming og bruk av restitusjonsmerd og mellomlagringsmerd. Reglene er gitt med hjemmel i dyrevelferdsloven og matloven ut fra hensynet til fiskevelferd/fiskehelse.

Reglene er et resultat av forslag fra en arbeidsgruppe bestående av representanter fra Fiskeridirektoratet og Mattilsynet. Arbeidsgruppens oppgave var å komme med forslag til regelverk for villfanget marin fisk for levendelagring og for oppdrett.

Arbeidsgruppen mener at bestemmelser gitt med hjemmel i dyrevelferdsloven og matloven må oppfattes som perifere i forhold til bestemmelser om gjennomføring av høsting fastsatt i medhold av havressursloven. Bestemmelsene i kapittel XVII foreslås derfor tatt inn i mer egnede forskrifter eller fastsatt som en separat forskrift.

5 Forslag til ny forskrift om gjennomføring av høsting av viltlevende marine ressurser med kommentarer til de enkelte paragrafene

Forskrift om gjennomføring av høsting av viltlevende marine ressurser

Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet den ... med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 forvaltning av viltlevende marine ressursar (havressurslova) §§ 5, 15, 16, 17, 20, 21, 24 og 36, lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone (økonomiske soneloven) §§ 4 og 6, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til eller annen bruk av norsk havn § 14, forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonene ved Svalbard, lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard (Svalbardloven) § 4 og forskrift 28. april 1978 nr. 20 om regulering av fiske og fangst mv. i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1

KAPITTEL I. VIRKEOMRÅDE

§ 1 Virkeområde

Forskriften gjelder for høsting av viltlevende marine ressurser med unntak av anadrome laksefisk.

Forskriften gjelder for norske og utenlandske fartøy i Norges økonomiske sone, i fiskerisonen ved Jan Mayen, i fiskevernsonen ved Svalbard, i Norges territorialfarvann og på den norske kontinentalsokkelen. For norske fartøy gjelder forskriften også utenfor disse områdene så langt dette ikke strider mot annen stats jurisdiksjon.

Til § 1:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 1 og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 1.

Første ledd angir det saklige virkeområdet for forskriften. Arbeidsgruppen har funnet det hensiktsmessig at det saklige virkeområdet harmoniseres med begrepsbruken i havressurslovens § 3 (viltlevende marine ressurser).

Andre ledd angir det stedlige virkeområdet for forskriften. Bestemmelsen foreslås harmonisert med havressursloven § 4 første ledd.

Arbeidsgruppen foreslår at forskriften utvides til å gjelde både norske og utenlandske fartøy i fiskevernsonen ved Svalbard, jf. de generelle kommentarene under punkt 4.2 Videre presiseres det at forskriften også gjelder for norske fartøy i farvann utenfor norsk jurisdiksjon så langt dette ikke strider mot annen stats jurisdiksjon, jf. bestemmelsen i havressursloven § 4 tredje ledd.

Se for øvrig de generelle kommentarene under punkt 4.2

KAPITTEL II. MASKEUTFORMING OG MASKEVIDDE I TRÅL OG SNURREVAD

§ 2 Maskeutforming og maskevidde

Det er forbudt å ha mer enn fire sider i den enkelte maske i forlengelsen og i fiskeposen. Alle maskens sider skal være like lange.

Med maskevidde menes maskens største innvendige åpning målt i strukket maske.

Til § 2:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 2 og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 2, andre punktum.

Første ledd er en videreføring av utøvelsesforskriften § 2. Kravet til maskeutforming skal bidra til å holde maskene mest mulig åpne for derved å sikre maskeseleksjon.

Andre ledd er nytt og innebærer en klar definisjon av begrepet «maskevidde» og hvordan denne skal måles. Arbeidsgruppen mener at det er behov for en slik regel for å avskjære mulig tvil om hvordan maskevidden skal måles.

§ 3 Måling av maskevidde, fiskepose og forlengelse i trål og snurrevad

Maskevidden måles ved at et flatt mål som er 2 mm tykt, og som har den bredden som er fastsatt i §§ 4 og 5, lett skal kunne føres gjennom masken med et trykk som tilsvarer 5 kg. Maskevidden måles ved å måle største innvendige åpning i masken.

Maskevidden i trål og snurrevad skal normalt fastsettes som gjennomsnittet av en eller flere serier på 20 masker etter hverandre i redskapets lengderetning, eller dersom fiskeposen har mindre enn 20 masker, en serie med det maksimale antall masker. De målte maskene skal være minst 10 masker fra leisene og minst 3 masker fra sekkeknuten. I småmasket trål skal de målte maskene være minst 0,5 meter fra sekkeknuten. Masker som er ujevne på grunn av reparasjoner og liknende, skal ikke regnes med ved fastsettingen av gjennomsnittet.

Omkretsen i fiskeposen eller forlengelsen fastsettes ved å telle antall åpne masker rundt fiskeposen eller rundt forlengelsen, multiplisert med maskestørrelsen. Med maskestørrelse menes maskens lengste lengde, lik avstanden mellom midten av to motstående knuter i samme maske. Maskestørrelsen fastsettes som gjennomsnittet av 10 masker strukket etter hverandre i maskens lengste retning.

Til § 3:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 6 og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 8.

Bestemmelsen angir en standard målemetode for maskevidde, fiskepose og forlengelse i trål og snurrevad.

I første ledd foreslås det at maskevidden skal måles ved å måle største innvendige åpning i masken. Dette er en endring i forhold til gjeldende regel som sier at maskevidden skal måles

når masken er strukket diagonalt i redskapets lengderetning i våt tilstand. Ved å benytte en metode som måler største innvendige åpning i masken, dekkes alle tillatte maskeutforminger som ordinære diamantmasker, T-90 og kvadratmasker. Materialtypene som i dag benyttes i trål og snurrevad tilsier også at det ikke lenger er behov for at maskevidden skal måles når redskapet er i våt tilstand.

Andre ledd er en videreføring av gjeldende § 6 andre ledd. Begrepet «codlina» foreslås erstattet med det norske ordet «sekkeknuten».

I tredje ledd foreslår arbeidsgruppen at det ved måling av omkretsen i fiskeposen eller forlengelsen presiseres at med maskestørrelse menes maskens lengste lengde, lik avstanden mellom midten av to motstående knuter i samme maske. Dette vil dekke alle maskeutforminger som er tillatt brukt i forlengelsen og fiskeposen.

Det foreslås at regelen for måling av rundstroppe i gjeldende § 6 fjerde og femte ledd flyttes til § 8 som omhandler øvrige krav til rundstroppe.

Arbeidsgruppen mener at det om skjematiske tegninger/illustrasjoner av trål og snurrevad med tydelige benevnelser og definisjoner av de ulike delene av en trål og snurrevad bør tas inn som vedlegg til forskriften.

§ 4 Maskevidde i stormasket trål og snurrevad

Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad dersom det i noen del av redskapet er mindre maskevidde enn fastsatt i denne bestemmelsen.

1. *Nord for 64°N.*

a) *Trål: 130 mm.*

b) *Flytetral etter uer: 100 mm.*

c) *Snurrevad: 125 mm*

Det er kun tillatt å benytte fiskepose med kvadratmasker.

Fiskeposen med kvadratmasker skal bestå av tre deler: Forpart, sylinder med kvadratiske masker og løft. Redskapet skal være oppbygd og montert etter spesifikasjonene i vedlegg 1.

2. *Sør for 64°N:*

a) *Trål og snurrevad: 120 mm.*

b) *I Skagerrak, avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr og mot sør av en rett linje gjennom Skagen fyr og Tistlarna fyr kan det ved høsting med trål og ved bruk av seleksjonspanel benyttes en fiskepose med maskevidde ned til 90 mm.*

I trålens undervinger og underbelg kan det benyttes mindre maskevidde enn 90 mm.

I fiskeposen skal det være innmontert et seleksjonspanel som skal være minimum 3 meter langt og være laget av kvadratmasker med en minste maskevidde på 140 mm eller av diamantmasker med en minste maskevidde på 270 mm. Seleksjonspanelet skal være plassert i overpanelet på fiskeposen ikke lengre frem enn 4 meter fra sekkeknuten. Panelet skal ha lik bredde i hele sin lengde og ha samme bredde som overpanelet i fiskeposen (være festet fra leis til leis). Seleksjonspanel av diamantmasker er kun tillatt ved bruk av 4-panels fiskepose, og panelet skal da være montert med 3 masker i 90 mm til en maske i 270 mm.

- c) *I Skagerrak, jf. bokstav b, kan det ved høsting av sjøkreps benyttes maskevidde ned til 70 mm dersom det samtidig benyttes sorteringsrist. Fiskeposen skal være laget av kvadratmasker.*

Til § 4:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 3 og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 2 første punktum og § 4. De ulike maskeviddene er i utgangspunktet biologisk begrunnet og må ses i sammenheng med minstemålene på de viktigste artene, jf. § 45.

Hovedregelen om 130 mm maskevidde i trål nord for 64° N foreslås videreført, jf. nr. 1 bokstav a. På bakgrunn av enighet mellom Norge og Russland ble maskevidden redusert fra 135 til 130 mm med virkning fra 1. januar 2011, samtidig som minstemålene på torsk og hyse også ble redusert.

I forbindelse med vedtakelsen av utøvelsesforskriften i 2004 ble det drøftet hvorvidt grensen for 130 mm maskevidde burde endres fra 64° N til 62° N. Det ble blant annet vist til at det er uheldig at det i området mellom 62° N og 64° N kan fiskes med 120 mm maskevidde på arter hvor minstemålene er gjort gjeldende nord for 62° N. Fra næringens side ble det anført at en slik endring blant annet ville vanskeliggjøre et tradisjonelt fiske etter sei i det aktuelle området, og at en eventuell endring forutsatte en langt bedre dokumentasjon enn det som forelå. Selv om Fiskeridirektørens oppfatning var at en endring av grensen ville være fornuftig både sett ut fra et beskatningssynspunkt og i et forenklingperspektiv, fant en ikke å ville tilrå en slik endring. Arbeidsgruppen er ikke kjent med at det foreligger andre opplysninger eller bedre dokumentasjon enn det som var tilgjengelig i 2004 og finner det derfor ikke hensiktsmessig å foreslå en endring av grensen for maskevidde i stormasket trål.

Unntaket for fisket etter uer med flytetral foreslås videreført, jf. nr. 1 bokstav b. Denne bestemmelsen ble tatt inn i forskriften i forbindelse med at fisket etter uer i norske farvann ble gjenåpnet i 2014. Bakgrunnen for dette var at det ved fiske etter snabeluer i internasjonalt farvann i ICES-områdene 1 og 2 var tillatt å benytte flytetral med minste maskevidde på 100 mm.

Nord og øst for en nærmere angitt linje er det kun tillatt å benytte snurrevad med kvadratmasker med en minste maskevidde på 125 mm, jf. nr. 1 bokstav c. I området mellom 64° N og den angitte linjen er det adgang til å benytte snurrevad med slik fiskepose. Ved forskriftsendring 14. mai 2018 ble det besluttet at kvadratmaskepåbudet skal gjelde hele

området nord for 64° N med virkning fra 1. januar 2019. En slik utvidelse er også drøftet av arbeidsgruppen, se kommentarene under punkt 4.7.

§ 4 nr. 2 bokstav a er en videreføring av tilsvarende bestemmelse i utøvelsesforskriften. I Nordsjøen ble maskevidden økt fra 100 mm til 120 mm med virkning fra 1. januar 2002. Denne endringen var resultat av avtale mellom Norge og EU og var ett av flere tiltak som ble innført for å gjenoppbygge torskebestanden i Nordsjøen. Med virkning fra 1. januar 2010 ble denne maskevidden også gjort gjeldende for Skagerrak.

Forslagets § 4 nr. 2 bokstav b erstatter gjeldende § 3 nr. 4. Det er gjort noen redaksjonelle endringer som ikke er ment å endre realinnholdet i regelen. Bestemmelsen ble innført med virkning fra 1. januar 2013 på bakgrunn av avtale mellom Norge og EU. Unntaket gir adgang til å benytte maskevidde ned til 90 mm dersom det benyttes seleksjonspanel. Hensikten er å legge til rette for å kunne beholde sjøkreps i fangstene. Bestemmelsen gjaldt opprinnelig bare utenfor 4 nautiske mil i Skagerrak. Fra og med 1. januar 2019 blir regelen utvidet til å gjelde for fiske med trål i hele Skagerrak, så vel innenfor som utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene. Begrunnelsen for dette er at en løsning med bruk av seleksjonspanel vil gi en bedre utsortering av småfisk enn kun bruk av ordinære fiskeposer med 120 mm diamantmasker.

§ 4 nr. 2 bokstav c er en videreføring av gjeldende § 3 nr. 5 med noen mindre språklige endringer. Regelen ble innført med virkning fra 1. januar 2013 på bakgrunn av avtale mellom Norge og EU. Bestemmelsen gir adgang til å benytte kvadratmaskepose med maskevidde ned til 70 mm ved fiske etter sjøkreps dersom det samtidig benyttes sorteringsrist.

§ 3 nr. 3 i gjeldende forskrift foreslås opphevet. Arbeidsgruppen legger til grunn at det ikke lenger er behov for en særregel for fisket etter sei i EU-sonen.

§ 5 Fiske med småmasket trål

Uten hinder av § 4 kan det benyttes mindre maskevidde ved høsting av følgende fiskeslag:

1. <i>Makrell, sild, brisling, vassild, lodde, øyepål, kolmule, hestmakrell og polartorsk</i>	<i>Mellom 16 mm og 70 mm</i>
2. <i>Tobis</i>	<i>Mindre enn 16 mm</i>
3. <i>Reker</i>	<i>35 mm</i>

Til § 5:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften §§ 4 og 5 og maskeviddeforskriftene for Svalbard §§ 3 og 5 som omhandler fiske med småmasket trål utenom og i Skagerrak.

Under henvisning til de generelle kommentarene om harmonisering av regelverket i Nordsjøen og Skagerrak under punkt 4.3 foreslår arbeidsgruppen at gjeldende § 4 utvides til også å omfatte Skagerrak, og at § 5 oppheves. I lys av den biologiske situasjonen for mange av artene i Skagerrak kan ikke arbeidsgruppen se noen grunn til at kravene til maskevidde for småmasket trål i Skagerrak skal være mer liberale enn i Nordsjøen. Kravene til maskevidde i

småmasket trål blir med dette samlet i én bestemmelse og harmonisert for norske farvann sør for 62°.

I henhold til gjeldende bestemmelse skal det som hovedregel benyttes en maskevidde mellom 16 og 80 mm i småmasket trål. Arbeidsgruppen foreslår at dette endres til mellom 16 og 70 mm, se forslaget § 5 nr. 1. Begrunnelsen for dette er at minste tillatte maskevidde i stormasket trål og snurrevad er 70 mm, ref. gjeldende bestemmelser § 3 nr. 5 (og forslaget § 4 nr. 2 bokstav c, og en får dermed et skille mellom stormasket og småmasket trål. Dette vil ikke få noen praktiske konsekvenser etter som det i småmasket trål i dag ikke benyttes større maskevidde enn 60 mm (vassild).

Gjeldende §§ 4 og 5 angir to ulike maskevidder for tobis; én generell (mellom 16 og 80 mm) og én som gjelder i bestemte perioder i henhold til den årlige reguleringsforskriften. I realiteten er fisket etter tobis regulert slik at det er tillatt å benytte maskevidde under 16 mm i de periodene fisket er åpent. Det er derfor ikke behov for at tobis skal være omfattet av den generelle maskevidden i småmasket trål, og arbeidsgruppen foreslår at bestemmelsen endres i tråd med dette.

Ved fiske etter kolmule med pelagisk trål er det gitt bestemmelse om en minste tillatte maskevidde på 35 mm, jf. gjeldende § 4. Småmasket trål regnes som et ikke selektivt redskap dersom det ikke samtidig benyttes sorteringsrist. Det er lite sannsynlig at en maskevidde ned mot 35 mm vil ha noen seleksjonseffekt, og i såfall er det lite trolig at fisk som selekteres ut gjennom en så liten maskevidde vil overleve. Arbeidsgruppen foreslår derfor at særregelen om kolmule med flytetrål oppheves.

I henhold til utøvelsesforskriften § 5 siste ledd kan det ved fiske etter sjøkreps innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene benyttes maskevidde ned til 70 mm dersom det samtidig benyttes kvadratmasker i fiskeposen. Forslaget til § 4 nr. 4 innebærer at det ved fiske etter sjøkreps hvor det benyttes en maskevidde ned til 70 mm samtidig må benyttes sorteringsrist, jf. gjeldende bestemmelse § 3 nr. 5. I praksis betyr det at det ikke lenger vil være tillatt å benytte maskevidde ned til 70 mm uten samtidig å benytte sorteringsrist. Det er derfor ikke behov for å videreføre § 5 siste ledd. Ved denne endringen harmoniseres også reglene for fiske i Norges økonomiske sone med gjeldende regler i EU-farvann ved fiske i Skagerrak, hvor det er påbud om bruk av sorteringsrist i fiske etter sjøkreps med maskevidde ned til 70 mm uten unntak.

Det foreslås for øvrig noen redaksjonelle endringer som ikke er ment å endre realinnholdet i regelen utover det som er beskrevet ovenfor.

KAPITTEL III SELEKSJON I TRÅL OG SNURREVAD

§ 6 Seleksjon

Det er forbudt å bruke innretninger eller ha en oppbygging av trål og snurrevad som reduserer seleksjonen i redskapet.

Uten hinder av forbudet i første ledd er det tillatt å bruke slitematter, rundstroppe, forsterkningsnett, fiskelås og fløytkuler dersom disse er utformet og montert slik som fastsatt i §§ 7, 8 og 9.

Til § 6:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 7 og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 9.

Første ledd er en generell regel om seleksjon og innebærer et forbud mot manipulering av redskap.

Andre ledd er et unntak fra første ledd og innebærer at det i visse tilfeller og på gitte vilkår er tillatt å benytte slitematter, rundstroppe og diverse andre innretninger.

Tredje ledd i gjeldende bestemmelse ble innført 10. oktober 2017. Hensikten var å legge til rette for gjennomføringen av et forsøksfiske med rekestrål i Smutthullet hvor det tillates bruk av oppsamlingspose. Arbeidsgruppen kan ikke se at det er behov for en slik bestemmelse etter som havressursloven § 66 gir den nødvendige adgangen til å dispensere fra regelverket ved praktiske redskapsforsøk. Arbeidsgruppen foreslår derfor at denne bestemmelsen oppheves som unødvendig.

Det er for øvrig gjort noen redaksjonelle endringer uten å endre realinnholdet i bestemmelsen.

§ 7 Slitematte og fløytkuler

Det er tillatt å feste slitematter til undersiden av fiskeposen når de er festet bare i forkant og langs siden. Med undersiden menes den underste halvparten av omkretsen av fiskeposen.

Det er tillatt å feste fløytkuler på inn- eller utsiden av fiskeposen for å kompensere for forventet negativ oppdrift. Kulene skal festes med festepunkter i posens lengderetning (N-retning). Det skal være minst 2 meter, målt på strukket lin, mellom hver fløytkule. Hver fløytkule kan være maksimum 11 tommer i diameter.

Til § 7:

Bestemmelsen er i hovedsak en videreføring av utøvelsesforskriften § 8 og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 10.

Begrensningen i adgangen til å benytte slitematter og fløytkuler er begrunnet i hensynet til seleksjon. Slike innretninger er likevel tillatt på gitte vilkår for å redusere slitasje på redskap.

I andre ledd foreslås at regelen om kuler festet til slitenett og forsterkningsnett på småmasket trål tas ut av bestemmelsen, etter som slike kuler ikke anses å ha noen negativ påvirkning på seleksjonen i denne typen redskap.

Arbeidsgruppen har drøftet hvorvidt det skal være adgang til å ha fløytkuler på forlengelsen, se punkt 4.7.

§ 8 Rundstroppe

Det er tillatt å bruke rundstroppe i trål og snurrevad.

Ved bruk av stormasket trål og snurrevad er det bare tillatt å bruke rundstroppe på poser som er laget i diamantasket lin eller nett når disse brukes slik som anvist nedenfor:

a) Avstanden mellom hver rundstropp skal være minst 1 meter.

b) Rundstroppene skal være festet utvendig på tvers av fiskeposen rundt samme maskerekke og skal ha minst to festepunkter.

Rundstroppene skal være lengre enn 50 % av fiskeposens omkrets målt med strukket maske på det sted hvor rundstroppene er festet til fiskeposen. Rundstroppenes lengde mellom festepunktene skal være minst 50 % av avstanden mellom festepunktene. Rundstroppene skal måles slik:

$$\frac{\text{rundstroppens lengde} \times 100}{\text{maskestørrelse} \times \text{antall åpne masker}} = \% \text{ av omkretsen}$$

Maskestørrelsen fastsettes som gjennomsnittet av 10 masker strukket etter hverandre i maskens lengste retning.

Det er likevel tillatt å ha en enkel rundstropp som kan være kortere enn 50 % av fiskeposens omkrets, dersom denne rundstroppen er festet nærmere enn 0,7 meter fra sekkeknuten.

Ved bruk av snurrevad eller trål er det tillatt å ha en enkel løftestropp når denne ikke er kortere enn 50 % av fiskeposens omkrets målt med strukket maske på det sted hvor stroppen er festet til fiskeposen.

Til § 8:

Bestemmelsen er i hovedsak en videreføring av utøvelsesforskriften § 9 og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 11. Det er foretatt en redaksjonell endring ved at beskrivelsen av måling av rundstroppe, som i gjeldende forskrift er beskrevet i § 6, foreslås flyttet til denne paragrafen.

Rundstroppe har som funksjon å redusere faren for å sprengte trålposen ved for store fangster. Etter som rundstroppe også kan redusere seleksjonen i redskapet, er det behov for regler om lengde og montering.

Av realinnhold foreslås det at «*maskestørrelsen fastsettes som gjennomsnittet av 10 masker strukket etter hverandre i maskens lengderetning*», mot tidligere i redskapets lengderetning, jf. forslaget til § 6 siste ledd. Ved å benytte en metode som måler maskestørrelsen i maskens lengderetning dekkes alle tillatte maskeutforminger som ordinære diamantmasker, T-90 og kvadratmasker.

§ 9 Forsterkningsnett og fiskelås

Det er tillatt å bruke forsterkningsnett i småasket trål.

Ved høsting med snurrevad nord for 62° N er det kun tillatt å benytte fiskelås på innsiden i forlengelsen foran fiskeposen. Maskevidden i fiskelåsen kan være mindre enn 130 mm.

Lengden på fiskelåsen skal ikke overstige 4 meter. Ved bruk av diamantmasket fiskepose skal bakkant av fiskelåsen være minimum 14 meter foran posens bakkant. Ved bruk av kvadratmasket fiskepose skal fiskelåsen være foran kvadratmaskeseksjonen

Til § 9:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 10 og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 12.

Første ledd erstatter gjeldende første, andre ledd og fjerde ledd og omhandler småmasket trål. Bestemmelsen er forenklet ved at kravene til maskevidde er tatt ut. Småmasket trål er et ikke-selektivt redskap, og det er følgelig ikke behov for begrensninger i adgangen til å benytte forsterkningsnett. Forslaget innebærer at særregelen for Skagerrak, jf. gjeldende fjerde ledd, oppheves som unødvendig.

Regelen om fiskelås i snurrevad, jf. andre ledd, ble fastsatt med virkning fra 1. januar 2017 med bakgrunn i forsøk og undersøkelser som er gjennomført de siste årene med sikte på å utvikle et fangstbegrensningssystem i snurrevad.

§ 10 Fiskepose og forlengelse i stormasket trål og snurrevad

Sør for 62°N gjelder følgende ved høsting med stormasket trål og snurrevad:

- a) Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad der forlengelsen og fiskeposen til sammen er lengre enn 36 meter.*
- b) Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad hvor omkretsen på strukket maske øker fra forkant av forlengelsen til enden av fiskeposen.*
- c) Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad som ikke har lik lengde og bredde på over- og underpanelet i forlengelsen og i fiskeposen.*
- d) Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad med trådtykkelse på over 8 mm enkeltråd eller 5 mm dobbeltråd i fiskeposen.*
- e) Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad som ikke har samme trådmateriale, samme nettype og enten enkeltråd eller dobbeltråd i fiskeposen.*

Til § 10:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 11.

Regelen ble innført med virkning fra 1. januar 2002 og er et resultat av avtale mellom Norge og EU. Regelen var ett av flere tiltak som ble innført for å gjenoppbygge torskebestanden i Nordsjøen. Fra norsk side ønsket en primært å innføre krav om sorteringsrist, men da EU ikke kunne gå med på dette, ble en enig om en regel som hadde som formål å forbedre maskeseleksjonen.

Arbeidsgruppen mener at bokstavene a og d har en begrenset funksjon, i tillegg til at kravene er vanskelige å kontrollere og håndheve. Etter som denne regelen følger av avtale med EU, vil arbeidsgruppen imidlertid ikke foreslå at disse bestemmelsene oppheves.

§ 11 Fangstbegrensningssystem i snurrevad

Nord for 62° N er det tillatt å benytte fangstbegrensningssystem i snurrevad dersom det er utformet og innmontert i henhold til vedlegg 2. Fangstbegrensningssystemet skal bestå av minimum to utslippshull og en fiskelås og skal være montert som eneste seksjon mellom snurrevadens belg og fiskepose. Fiskelåsen kan ha mindre maskevidde enn 130 mm.

Ved bruk av fangstbegrensningssystem i kombinasjon med kvadratmasket fiskepose kan posen snøres sammen der det er behov for å begrense størrelsen på fangstene.

Til § 11:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 11a.

Regelen ble fastsatt med virkning fra 1. januar 2017 med bakgrunn i forsøk og undersøkelser som er gjennomført de siste årene med sikte på å utvikle et fangstbegrensningssystem i snurrevad.

§ 12 Påbud om bruk av sorteringsrist

Med mindre annet er bestemt skal det benyttes sorteringsristsystem i trålen i følgende tilfeller:

- a) Ved høsting med stormasket trål nord for 62° N*
- b) Ved høsting med reke-trål i hele området nord for 62° N og i området sør for 62° N*
- c) Ved høsting av kolmule og øyepål med småmasket trål*
- d) Ved høsting av sjøkreps i Skagerrak, jf. § 4 nr. 2 bokstav b*

Fiskeridirektoratet kan fastsette krav til utforming og innmontering av sorteringsristen.

Til § 12:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 12 og maskeviddeforskriftene for Svalbard §§ 6 og 6a.

Det er gjort noen redaksjonelle endringer uten å endre realinnholdet i bestemmelsen. Blant annet er påbudet om sorteringsrist i småmasket trål og høsting etter sjøkreps tatt inn i bestemmelsen for oversiktens skyld.

De nærmere kravene til utforming og innmontering av sorteringsrist i de ulike fiskeriene fremgår av egne forskrifter. Arbeidsgruppen har ikke funnet det hensiktsmessig å foreslå disse forskriftene tatt inn i denne forskriften, heller ikke som vedlegg. De enkelte forskriftene om innmontering og utforming av sorteringsrister til dels svært omfattende med detaljerte beskrivelser, og arbeidsgruppen mener at disse bestemmelsene bør videreføres i egne forskrifter.

§ 13 Redskap som ikke er i bruk

Det er forbudt å ha på dekk redskap, deler av redskap og innretninger på redskap som ikke oppfyller kravene til minste maskevidde, utforming og til innretninger på redskap for den høstingen fartøyet driver.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan redskap, deler av redskap og innretninger på redskap oppbevares på dekk når de ikke lettvent kan tas i bruk.

Ved bruk av småmasket redskap, jf. § 5, skal snurrevad eller andre typer trål være bortstuet.

Til § 13:

Bestemmelsen er fastsatt med hjemmel i havressursloven § 34 og erstatter utøvelsesforskriften § 13 og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 7. Regelen er begrunnet i kontrollhensyn.

Fra kontrollmyndighetenes side er det anført at begrepet «lettvent» i andre ledd bidrar til å gjøre bestemmelsen vanskelig å kontrollere og håndheve, da det er utfordrende å avgjøre hva som er «lettvent» i denne sammenhengen. Kysvakten har derfor foreslått at begrepet «lettvent» erstattes med formuleringen «når de ikke er klar til bruk».

Kravet om at fiskeposen skal være fradelt resten av trålen eller snurrevaden og bortstuet, jf. gjeldende bestemmelse § 13 andre ledd, foreslås tatt ut. Dette kravet fremstår som urimelig strengt, og den øvrige teksten i bestemmelsen dekker formålet med regelen.

Arbeidsgruppen foreslår at særregelen for Skagerrak, jf. gjeldende fjerde ledd, oppheves.

KAPITTEL IV. BEGRENSNINGER I BRUK AV TRÅL OG SNURREVAD

§ 14 Partråling etter bunnfisk med stormasket trål sør for 62°N

Fartøy med adgang til å drive partråling etter bunnfisk sør for 62°N kan på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- a) Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til vedkommende salgslag før høstingen tar til.*
- b) Fartøyene i partrållaget må høste med samme redskap. To fartøy kan da dra trålen ved å være tilkoblet selve trålredskapet i hver sin side. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.*
- c) Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.*
- d) Ved innmelding av fangst til vedkommende salgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.*
- e) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av kvoteåret.*

Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Til § 14:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 14.

Bestemmelsen ble fastsatt med virkning fra 1. januar 2017 på bakgrunn av behovet for å sette rammer for partråling etter bunnfisk sør for 62° N.

Det er foretatt en redaksjonell endring i første ledd bokstav b uten å endre realinnholdet i bestemmelsen.

§ 15 Begrensninger i bruk av stormasket trål og snurrevad

Det er forbudt å bruke fiskepose i snurrevad som er laget av tvunnet diamantasket knuteløst nett.

Ved høsting med snurrevad i området innenfor 4 nm fra grunnlinjene er det forbudt å bruke snurrevad som har:

- a) En kuletelne eller grunntelne som er lengre enn 123 meter fra vingespiss til vingespiss.*
- b) En total omkrets i åpningen større enn 156 meter målt på strukket maske.*
- c) Mer enn 2000 meter taulengde (9 kveiler à 220 meter).*

Det er forbudt å høste torsk og hyse pelagisk med trål eller snurrevad. Med pelagisk trål eller snurrevad menes et redskap der ingen av redskapets deler er i berøring med havbunnen under høsting.

Det er forbudt å høste breiflabb med trål og snurrevad.

Det er forbudt for havfiskefartøy (fartøy med lasteromsvolum på 500 m³ eller mer) å høste med snurrevad i de områder og perioder det i medhold av § 25 er forbudt å høste med line for havgående linefartøy som har maskinelt egningsutstyr om bord.

Det er forbudt å høste med bomtrål.

Det er forbudt å høste sjøkreps med trål innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene utenom Skagerrak, jf. § 4 nr. 2 bokstav b.

Til § 15:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 15.

Første ledd er en videreføring av utøvelsesforskriften § 15 bokstav a første ledd. Forbudet skal bidra til at størrelsen på maskene holdes stabil for derved å ivareta maskeseleksjon.

Andre ledd er en videreføring av utøvelsesforskriften § 15 bokstav a andre ledd. Regelen er et resultat av anbefalinger fra det såkalte «Grensedragningsutvalget» (del 2) fra november 2000. For å forhindre arealkonflikter mellom redskapsgrupper fant en det nødvendig å sette en øvre grense for størrelsen på snurrevad innenfor 4 nautiske mil.

Tredje ledd erstatter utøvelsesforskriften § 15 bokstav b om bruk av pelagisk trål og snurrevad og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 13. Arbeidsgruppen foreslår at forbudet mot bruk av flytetrål ved fiske etter sei oppheves. Videre foreslås at forbudet mot bruk av pelagisk trål ved fiske etter torsk og hyse gjøres gjeldende i hele forskriftens virkeområde. Se for øvrig kommentarene under punkt 4.7.

Fjerde ledd er en videreføring av utøvelsesforskriften § 15 bokstav bokstav f. Forbudet mot å fiske breiflabb med trål og snurrevad ble innført i 2004 som et av flere tiltak for å forbedre forvaltningen av breiflabbestanden.

Femte ledd er en videreføring av utøvelsesforskriften § 15 bokstav a fjerde ledd. Bestemmelsen ble fastsatt med 14. mai 2018 som en konsekvens av at det er åpnet for at konvensjonelle havfiskefartøy kan fiske med snurrevad.

Sjette ledd erstatter utøvelsesforskriften § 15 bokstav c. I henhold til gjeldende bestemmelse er det forbudt for norske fartøy å benytte bomtrål utenfor det danske fastland i et område i Skagerrak. Etter som bomtrål er et redskap som er svært ødeleggende for bunnfaunaen, foreslår arbeidsgruppen at forbudet gjøres generelt. Dette vil uansett ikke ha noen praktisk betydning for norske fartøy, etter som det ikke lenger finnes noen fartøy med bomtråltillatelse.

Sjuende ledd er en videreføring av utøvelsesforskriften § 15 bokstav g. I henhold til havressursloven § 20 er krepsetrål unntatt fra det generelle trålforbudet innenfor 12 nautiske mil. Etter at det var blitt avdekket at fangstene i det alt vesentlige bestod av fisk og ikke sjøkreps, ble det den 21. desember 2005 innført forbud mot trålfiske etter sjøkreps innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene utenom Skagerrak.

Arbeidsgruppen foreslår at gjeldende § 15 bokstav a tredje ledd og fjerde ledd, bokstav d og bokstav e oppheves, se punkt 4.9.

§ 16 Begrensninger i bruk av småmasket trål

Det er forbudt å høste øyepål, tobis, og kolmule i et område i Norges økonomiske sone avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1.	59°30'N	01°50,3'Ø
2.	59°30'N	03°00,0'Ø
3.	59°00'N	03°00,0'Ø
4.	59°00'N	01°38,4'Ø

Fra posisjon nr. 4 langs yttergrensen av Norges økonomiske sone til posisjon nr. 1.

I tidsrommet fra og med 1. oktober til og med 31. mai, er det forbudt å høste øyepål, tobis, og kolmule i et område i Norges økonomiske sone avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1.	58°37'N	03°44'Ø
2.	58°15'N	04°19'Ø
3.	57°49'N	05°48'Ø
4.	57°33'N	05°02'Ø
5.	58°29'N	03°02'Ø

Innenfor grunnlinjene er det på følgende kyststrekninger forbudt å bruke bunntrål på grunnere vann enn angitt nedenfor:

- a) *Svenskegrensen - Jærens rev: 60 m*
- b) *Jærens rev til og med Trøndelag fylke: 100 m*
- c) *Nordland, Troms og Finnmark fylker: 170 m*

Det er forbudt å høste polartorsk med pelagisk trål.

Til § 16:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 16 og omhandler ulike begrensninger ved bruk av småmasket trål.

Første ledd er en videreføring av utøvelsesforskriften § 16 bokstav a med en redaksjonell endring. Bestemmelsen omhandler stenging av et område på Patch-banken og er begrunnet i yngelvern. Regelen ble innført med virkning fra 1. januar 2002 og er et resultat av avtale mellom Norge og EU. Regelen var ett av flere tiltak som ble innført for å gjenoppbygge torskebestanden i Nordsjøen.

Andre ledd er en videreføring av utøvelsesforskriften § 16 bokstav b. Bestemmelsen omhandler stenging av et område på Egersundbanken. Regelen ble innført i 2005 og er begrunnet i yngelvern.

Tredje ledd er en videreføring av utøvelsesforskriften § 16 bokstav d. Bestemmelsene om dybdegrensener ved bruk av bunntrål (reke-trål) ble innført i 1955 for å forhindre bifangst av fisk i rekefisket, samt forhindre arealkonflikter mellom ulike fartøygrupper. Bestemmelsen ble endret med virkning fra 1. januar 2018 ved at det ble fastsatt lik dybdegrense for Nordland, Troms og Finnmark.

Fjerde ledd er en videreføring av utøvelsesforskriften § 16 bokstav f. Forbudet mot å fiske polartorsk med pelagisk trål ble innført med virkning fra 1. januar 2016 som følge av at polartorsk ble tatt inn på den norske rødlisten som «nær truet». Arbeidsgruppen har diskutert hvorvidt denne bestemmelsen bør flyttes til en egen reguleringsforskrift, men etter som en forskrift om regulering av polartorsk vil inneholde svært få bestemmelser, har gruppen funnet det mest hensiktsmessig at den videreføres i denne forskriften.

Arbeidsgruppen foreslår at gjeldende § 16 bokstavene c og e oppheves, se punkt 4.9.

§ 17 Forbud mot bruk av bobbinslenke og rockhopper gear i snurrevad og reke-trål

Det er forbudt å bruke bobbinslenke og rockhopper gear i snurrevad nord for 62° N.

Det er forbudt å bruke rockhopper gear i snurrevad sør for 62° N.

Det er forbudt å bruke rockhopper gear i rekestrål innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene.

Med bobbinslenke forstås wire, kombinasjonswire, kjetting, eller tau, påtredd skiver, kuler, halvkuler eller lignende som festes under selve grunnnetten på trålen. Bobbinslenken er festet mot grunnnetten ved hjelp av kjettingtamper.

Med rockhopper gear forstås wire, kombinasjonswire, kjetting, eller tau, påtredd sirkelformede skiver av gummi, plast eller lignende som festes under selve grunnnetten på trålen og har i tillegg et tau, kjetting eller wire tredd gjennom hull i skivenes ytterkant hvor trålens grunnnetter er festet.

Til § 17:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 18. Det er gjort noen redaksjonelle endringer uten å endre realinnholdet i bestemmelsen.

Det er tillatt å bruke ulike typer bunngear i trål og snurrevad for å beskytte redskapet mot slitasje. Imidlertid er det behov for å sette begrensninger for å beskytte bunnfaunaen. Regelen ble endret i 2017 ved at det ble tillatt å benytte bobbinslenke ved bruk av snurrevad sør for 62° N og i alt rekefiske innenfor 12 nautiske mil.

KAPITTEL V. BEGRENSNINGER I BRUK AV NOT, GARN, LINER OG TEINER

§ 18 Krav til røkting av redskap

Redskap skal røktes slik at det unngås skade og tap av fangst. Redskapene skal røktes minst en gang per uke. Det skal tas hensyn til værforhold slik at røktingsplikten kan etterleves.

Garn og liner som benyttes til høsting av torsk, hyse og sei skal røktes daglig.

Garn og liner som benyttes til høsting av blåkveite, hvitlange, og brosme skal røktes minst hver andre dag.

Garn og liner som benyttes til høsting av breiflabb og kveite skal røktes minst hver tredje dag.

Teiner som benyttes til høsting av snøkrabbe skal røktes minst én gang hver tredje uke. Det enkelte fartøy må røkte sine egne teiner. Det er ikke tillatt å røkte teiner som er satt av eller som tilhører andre fartøy. Fiskeridirektoratet kan dispensere fra kravet om at fartøyene må røkte sine egne teiner dersom det oppstår motorhavari eller andre uforutsette hendelser.

Samleteiner til lagring av kongekrabbe skal røktes hver andre dag.

Til § 18

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 28.

Bestemmelsen i første ledd om at alle redskaper skal røktes minst en per uke er ny. Bestemmelsen er gitt med hjemmel i havressursloven § 16 hvorefter all høsting og annen utnytting av viltlevende marine ressurser skal skje så skånsomt som mulig. Arbeidsgruppen mener at i tillegg til en generell plikt til aktsomhet ved høsting vil det være hensiktsmessig å gi en handlingsregel om at alle fiskeredskaper skal røktes minst en gang per uke. Plikten retter seg mot den som utfører høstingen og uavhengig av om høstingen gjennomføres som yrkesfiske eller som rekreasjonsfiske. For å oppnå at plikten til å opptre så skånsomt som mulig for ikke påføre miljøet og ressursene unødvendig skade, skal det også tas hensyn til værforhold slik at denne røktingsplikten kan etterleves.

En generell regel om at alle redskap skal røktes minst en gang i uken vil medføre at kravet om ukentlig røkting av teiner som benyttes til fangst av kongekrabbe, jf. gjeldende § 28 fjerde ledd, kan oppheves som overflødig.

Arbeidsgruppen foreslår videre i annet til fjerde ledd at det for de tilfeller en i dag her en strengere røktingsplikt i garnfiske etter enkelte arter i henhold til utøvelsesforskriften § 28, blir disse videreført og utvidet til også omfatte fiske med liner. Bestemmelsen i utøvelsesforskriften § 28 siste ledd om at teiner og ruser som benyttes til fangst av leppefisk skal røktes daglig foreslås videreført i forskrift om høsting av leppefisk.

Det særlige kravet om røkting av teiner ved fangst av snøkrabbe, som ble fastsatt 24. mai 2018, foreslås videreført.

§ 19 Maskeutforming og maskestørrelse på garn

Det er forbudt å ha mer enn fire sider i den enkelte maske. Alle maskens sider skal være like lange.

Det er forbudt å bruke garn dersom maskestørrelsen er mindre enn fastsatt nedenfor:

a) Høsting av torsk nord for 62°N	156 mm
b) Høsting av breiflabb	360 mm
c) Høsting av kveite	470 mm
d) Høsting av rognkjeks	267 mm
e) Høsting med bunnsatte garn sør for 62°N:	126 mm
f) Høsting av torsk, hyse, sei, rødspette, lange, lyr og lysing utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene i Norges økonomiske sone sør for 62°N og vest for en rett linje gjennom Lindesnes og Hanstholmen fyr:	148 mm

Maskestørrelsen i andre ledd bokstav e gjelder ikke ved høsting av sild med bunnsatte sildegarn av multifilament (polyamid) tråd med maskestørrelse mindre enn 64 mm.

Maskestørrelsen på garn er lik 2 ganger stolpelengden. Stolpelengden er avstanden mellom midten av to påfølgende knuter når tråden er strukket mellom disse midtpunktene. Maskestørrelsen fastsettes normalt som gjennomsnittet på grunnlag av 10 masker. Masker som er ujevne på grunn av reparasjoner og liknende skal ikke regnes med ved fastsettingen av gjennomsnittet.

Til § 19

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 23, men slik at maskestørrelsen i garn ved høsting av uer nord for 62°N foreslås opphevet som unødvendig, ettersom slik høsting ikke lenger er tillatt.

Bokstavene e og f erstatter gjeldende bokstaver f og g.

I henhold til bokstav e er det ved høsting av torsk, hyse, sei, rødspette, lange, lyr og lysing i området utenfor 4 nautiske mil grunnlinjene utenom Skagerrak tillatt å benytte en minste maskestørrelse på 148 mm. Bestemmelsen ble innført med virkning fra 1. januar 2002 på bakgrunn av avtale mellom Norge og EU.

Bokstav e fastsetter en minste maskestørrelse i bunnsatte garn sør for 62° N på 126 mm. Regelen ble innført høsten 2013 som et tiltak for å beskytte kysttorsk i dette området. Etter sin ordlyd gjelder regelen i hele området sør for 62° N. I gjeldende forskrift er følgelig spørsmålet om maskestørrelse i bunn garn regulert i to forskjellige bestemmelser som gir anvisning på ulik maskestørrelse. For å unngå uklarhet foreslår arbeidsgruppen at bestemmelsene endrer rekkefølge. Kravet om 126 mm maskestørrelse vil etter dette fremstå som en hovedregel for bunnsatte garn i hele området sør for 62°. Videre vil bestemmelsen om 148 mm maskestørrelse i Nordsjøen være et unntak fra den generelle hovedregelen.

Arbeidsgruppen viser for øvrig til at det fram til andre halvår 2013 var tillatt med en maskestørrelse på 114 mm i fiske etter sei, lyr og lysing. Dette for å kunne fange nevnte fiskeslag godt over fastsatte minstemål. I rapport av april 2013 fra «Arbeidsgruppen Fiske i Sør» nedsatt av daværende Fiskeri- og kystdepartementet, er det listet flere tiltak, og tiltak nr. 10 (side 114) lyder:

«Arbeidsgruppen foreslår en videreføring av unntaket i 2012 fra maskestørrelse på garn på 126 mm for yrkesfiskere som fisker etter sei, lyr og lysing som kan bruke 114 mm.»

I begrunnelsen vises det til at *«maskevidden på 126 mm er innført for å unngå fangst av småtorsk. I fisket etter sei, lysing og lyr vil denne maskevidden slippe gjennom voksen fisk. Å kunne ta vare på all matfisk over minstemål er vesentlig for å sikre driftsgrunnlaget for yrkesfiskerne i sør.»*

Det var flertall i nevnte arbeidsgruppe for dette forslaget, inkludert representanter fra forskningen.

§ 20 Forbud mot høsting av torsk, polartorsk og hyse med not

Det er forbudt å høste torsk, hyse og polartorsk med not.

Til § 20

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften §§ 19 og 19a og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 14.

Forbudet mot å fiske torsk og hyse med not er først og fremst fastsatt for å forhindre at torsk fiskes med småmasket og ikke-selektive redskap

Forbudet mot å fiske polartorsk med pelagisk trål ble innført med virkning fra 1. januar 2016 som følge av at polartorsk ble tatt inn på den norske rødlisten som «nær truet». Arbeidsgruppen har diskutert hvorvidt denne bestemmelsen bør flyttes til en egen reguleringsforskrift, men etter som en forskrift om regulering av polartorsk vil inneholde svært få bestemmelser, har gruppen funnet det mest hensiktsmessig at den videreføres i denne forskriften.

§ 21 Forbud mot monofilamentgarn ved høsting av kveite

Det er forbudt å høste kveite med garn fremstilt av monofilament eller tilsvarende materiale.

Til § 21

Bestemmelsen er en videreføring av tilsvarende bestemmelse i utøvelsesforskriften § 25.

I henhold til denne bestemmelsen er det forbudt å høste kveite med monofilamentgarn. Bakgrunnen er at denne materialtypen kan medføre skade på kveiten. Garn laget av nylon er langt mer skånsomt.

§ 22 Begrensninger i bruk av garn ved høsting av breiflabb

Største tillatte garnmengde ved høsting av breiflabb er 500 garn. Det enkelte garn kan være inntil 27,5 meter langt.

Til § 22

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 26.

Garnbegrensningen ble innført i 2004 etter at Kystvakten hadde avdekket at utenlandske fartøy fisket breiflabb i Norges økonomiske sone med formidable garnmengder.

§ 23 Forbud mot bruk av garn i Skagerrak

Det er forbudt å bruke garn i Skagerrak, jf. § 4 nr. 2 bokstav b, på grunnere vann enn 25 meter fra og med 1. juni til og med 15. august. Forbudet gjelder ikke manntallsførte fiskere som høster for omsetning med merkeregistrert fartøy.

Til § 23

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 27a og fastsetter et forbud mot fritidsfiske med garn på grunnere vann enn 25 meter i Skagerrak i perioden f.o.m. 1. juni t.o.m. 15. august. Regelen ble innført høsten 2017 som et tiltak for å beskytte hummer og kysttorsk i dette området.

§ 24 Rapportering ved bruk av faststående redskap og fløytline

Følgende fartøy skal rapportere faststående redskap og fløytline til Kystvaktens bruksvaktsentral:

- a) Fartøy som høster med faststående redskap og fløytline utenfor fjordlinjene nord for 62° N*
- b) Fartøy som høster med faststående redskap og fløytline utenfor grunnlinjene sør for 62° med unntak av Skagerrak, jf. § 4 nr. 2 bokstav b*
- c) Fartøy som høster kongekrabbe.*

Rapporteringsplikten i første ledd omfatter følgende:

- a) Lokalisering av faststående redskap og fløytline ved setting*
- b) Oppdatert informasjon om lokalisering av redskap skal rapporteres minst en gang hver fjortende dag etter setting. Informasjon eldre enn fjorten dager blir slettet.*
- c) Fjerning av redskap ved avslutning av fisket.*

Til § 24:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 30.

I 2007 ble det innført plikt til å rapportere til Kystvaktentralen ved setting og opphaling av garn ved fiske etter blåkveite og breiflabb. For å redusere faren for redskapskollisjoner ble rapporteringsplikten i 2012 utvidet til å omfatte en generell plikt til å rapportere om setting og haling av redskap ved fiske med faststående redskap og fløytline utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene nord for 62° N.

Arbeidsgruppen foreslår at plikten til å rapportere ved høsting med faststående redskap utvides til også å gjelde utenfor grunnlinjene sør for 62° N, unntatt i Skagerrak. Nord for 62° N foreslås det at rapporteringsplikten utvides til å gjelde i området utenfor fjordlinjene. Arbeidsgruppen foreslår også at alle fartøy som fangster kongekrabbe skal være omfattet av rapporteringsplikten uavhengig av hvor fangsten foregår.

Arbeidsgruppen viser til at det tidvis er stor aktivitet også i de områdene som ikke omfattes av rapporteringsplikten i dag, og en utvidelse av kravet vil redusere faren for redskapskollisjoner

ytterligere. Et utvidet rapporteringskrav vil også kunne dokumentere fiskeriaktivitet, noe som vil være viktig i forbindelse med konkurrerende virksomheter, eksempelvis seismikk.

Arbeidsgruppen har likevel stilt spørsmål ved om det er hensiktsmessig å utvide rapporteringsplikten til å gjelde i området utenfor fjordlinjene nord for 62° N. Det vises til at det foregår et utstrakt fiske med teiner utenfor fjordlinjene, men innenfor grunnlinjene blant både fritidsfiskere og yrkesfiskere. Svært mange fritidsfiskere fisker krabbe (med inntil 20 teiner) og hummer (med inntil 10 teiner). Disse teinene settes ofte én og én og røktes/flyttes svært hyppig, noe som i så fall vil medføre en betydelig rapporteringsmengde, særlig i hummersesongen. I lys av dette kan det vurderes om det bør gjøres et unntak for fiske etter krabbe og hummer med teiner innenfor grunnlinjen.

Det er viktig at den informasjonen som Kystvaktens bruksvaktsentral har til enhver tid er så oppdatert som mulig. Erfaringen er at de aller fleste fartøyene rapporterer om setting av redskap. Imidlertid er det ikke alle som melder fra om at fisket er avsluttet, og at redskapene er tatt opp av sjøen. Arbeidsgruppen mener derfor at det er behov for en regel som innebærer at informasjon som rapporteres, må bekreftes minst en gang hver fjortende dag etter setting av redskap, og at informasjon som er eldre enn fjorten dager automatisk vil bli slettet.

§ 25 Grensedragnin g for havgående linefartøy

Det er forbudt for fartøy over 21,35 meter som høster med liner og som har maskinelt egningsutstyr om bord, å sette line innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene langs norskekysten fra grensen mot Sverige til grensen mot Russland.

I tidsrommet fra og med 1. september til og med 31. desember er det forbudt for fartøy over 21,35 meter som høster med liner og som har maskinelt egningsutstyr om bord, å sette line innenfor 10 nautiske mil fra grunnlinjene i følgende områder:

a) Et område utenfor kysten av Finnmark/Troms avgrenset av en linje trukket fra

- 1. 70°41,16'N 021°30,00'Ø (4 n mil grense) til*
- 2. 70°47,52'N 021°30,00'Ø (10 n mil fra grunnlinjene) langs 10 nautiske mil fra grunnlinjene til*
- 3. 70°36,32'N 020°00,00'Ø (10 n mil fra grunnlinjene) til*
- 4. 70°29,90'N 020°00,00'Ø (4 n mil grense).*

b) Et område utenfor kysten av Troms avgrenset av en linje trukket fra

- 1. 70°05,47'N 018°07,43'Ø (4 n mil grense) til*
- 2. 70°08,98'N 017°52,98'Ø (10 n mil fra grunnlinjene) langs 10 nautiske mil fra grunnlinjene til*
- 3. 69°35,50'N 016°27,45'Ø (10 n mil fra grunnlinjene) til*
- 4. 69°29,99'N 016°34,76'Ø (4 n mil grense).*

I tidsrommet fra og med 1. september til og med 30. april er det forbudt for fartøy over 21,35 meter som høster med liner og som har maskinelt egningsutstyr om bord, å sette line innenfor 10 nautiske mil fra grunnlinjene i et område utenfor kysten av Nordland avgrenset av en linje trukket fra

1. 69°20,00'N 015°44,71'Ø (4 n mil grense) til
2. 69°20,00'N 015°16,59'Ø (10 n mil fra grunnlinjene) langs 10 nautiske mil fra grunnlinjene til
3. 67° 30,00'N 011° 25,33'Ø (10 n mil fra grunnlinjene) til
4. 67° 30,00'N 011° 41,75'Ø (4 n mil grense).

Områdebegrensningene i denne paragrafen gjelder ikke ved høsting med fløytline etter hyse.

Til § 25

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 32.

Bestemmelsen ble innført i 2000 og er et resultat av anbefalinger fra det såkalte «Grensedragningsutvalget» (del 1). For å forhindre arealkonflikter mellom ulike fartøygrupper ble det fastsatt områdebegrensninger for linefartøy over 21,35 meter.

§ 26 Grensedracting for havgående fartøy som høster med krabbeteiner

Det er forbudt for fartøy over 21,5 meter å høste med teiner etter kongekrabbe eller annen krabbe innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene langs norskekysten fra grensen mot Sverige til grensen mot Russland.

I perioden fra og med 1. november til og med 31. mars er det forbudt for fartøy over 21,35 meter å høste med teiner etter kongekrabbe eller annen krabbe innenfor 6 nautiske mil fra grunnlinjene i Finnmark fylke.

Nærings- og fiskeridepartementet kan gi midlertidig dispensasjon fra forbudet i første ledd for høsting av taskekrabbe. Slik dispensasjon gjelder ikke for farvannet utenfor Finnmark fylke, og det kan settes andre geografiske begrensninger i den enkelte dispensasjon.

Til § 26

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 32a.

Bestemmelsen ble fastsatt i 2009 for å unngå brukskollisjoner mellom havgående fartøy og små kystfartøy. Behovet var først og fremst knyttet til den uregulerte fangsten av kongekrabbe vest for 26°Ø, men også for å møte en mulig utvikling mot at større fartøy kunne få interesse av å fangste taskekrabbe kystnært.

§ 27 Redskapsbegrensning ved høsting kongekrabbe, snøkrabbe og reker

Kongekrabbe i kvoteregulert område kan bare høstes med teiner. Hvert fartøy kan høste med inntil 30 teiner. I tillegg kan to forskningsteiner benyttes. I teiner som er satt ut for fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område, skal det være minst fire sirkelformede fluktåpninger med minste indre diameter på 150 mm. Fluktåpningene skal være montert i nedre kant av teinens sidepanel, men ikke høyere enn 10 cm fra bunnrammen.

Ved høsting av kongekrabbe utenfor kvoteregulert område er det forbudt å høste med teiner med fluktåpning.

Snøkrabbe kan kun høstes med teiner. Hvert fartøy kan fangste med maksimalt 12 000 teiner.

Ved fiske etter reker med teiner kan det i følgende områder ikke samtidig i hvert område benyttes mer enn 100 teiner per fartøy og per person:

- a) Porsanger, sjøkart nr. 103, 104, 105 og 106, innenfor en rett linje fra Helnes fyr til Sværholtklubben i posisjon N 70° 58,15' og Ø 26° 40,49', og øst for en linje i Magerøysundet trukket i rettvise 186 grader fra Skattøra lykt.*
- b) Tanaffjorden, sjøkart nr. 109 og 110 (324), innenfor en rett linje fra Omgang lykt til Skarvenes lykt.*

Til § 27

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 33.

Bestemmelsen i utøvelsesforskriften § 33 første ledd som regulerer redskapsbegrensning ved høsting av hummer og tredje ledd som regulerer redskapsbegrensning ved høsting av leppefisk, foreslås videreført i henholdsvis i forskrift om høsting av hummer og i forskrift om regulering av fisket etter leppefisk.

§ 28 Påbud om fluktåpninger for hummer i teiner

I teiner som er satt ut til høsting av krabbe på kyststrekningen fra grensen mot Sverige til og med Tysfjord kommune i Nordland fylke, skal det være minst én sirkelformet fluktåpning med diameter på minst 80 mm på hver side av redskapet. På kyststrekningen fra grensen mot Sverige til og med Rogaland fylke kan manntallsførte fiskere som høster krabbe for omsetning med merkeregistrert fartøy likevel benytte teiner der fluktåpningene er minst 70 mm. I Trøndelag og Nordland fylker med unntak av Tysfjord kommune gjelder kravet nevnt i første punktum ikke for manntallsførte fiskere som høster krabbe for omsetning med merkeregistrert fartøy.

Det skal være minst to fluktåpninger i det innerste kammer (fangstkammer) og minst en fluktåpning i hver av de øvrige kammer. Fluktåpningene være plassert på en slik måte at hummeren lett kan ta seg ut av redskapet. I teiner med plan bunn skal åpningene plasseres helt nede ved redskapsbunnen. I teiner med sylinderform (tønneform) skal åpningene være helt nede ved redskapets bunn, men ikke lenger nede enn at det blir fri passasje gjennom åpningene når redskapet står ute til høsting.

Til § 28

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 33a.

Formålet med bestemmelsen er å redusere bifangst av hummer i teinefisket etter krabbe. 70 mm er tilpasset minstemål for krabbe på 11 cm og 80 mm er tilpasset et minstemål på krabbe på 13 cm.

Arbeidsgruppen foreslår at regelen om plassering av fluktåpningene utvides til at det skal være minst 2 fluktåpninger i det innerste kammer (fangstkammer) og minst en fluktåpning i hver av de øvrige kammer. Endringen vil sikre minst en fluktåpning i alle kammer, samtidig som kravet om minst to fluktåpninger i fangstkammeret opprettholdes. De deler av bestemmelsen som regulerer høsting av hummer overføres og kommenteres i egen høsteforskrift for hummer.

§ 29 Forbud mot bruk av ruser.

Det er forbudt å bruke ruser i tidsrommet fra og med 1. mai til og med 30. september.

Forbudet gjelder ikke manntallsførte fiskere som høster med ruser etter torsk med merkeregistrert fartøy for omsetning.

Forbudet gjelder ikke for høsting av leppefisk med ruser i samsvar med gjeldende forskrifter for høsting av leppefisk.

Til § 29

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 33d.

Arbeidsgruppen foreslår at forbudet mot å bruke ruser videreføres og gjøres gjeldende for hele landet i tidsrommet fra og med 1. mai til og med 30. september. Bestemmelsen foreslås vesentlig forenklet ved at de ulike dispensasjonsordningene foreslås opphevet og erstattet med klare unntak der forbudet ikke skal gjelde.

Det foreslås nå at forbudet ikke skal gjelde for manntallsførte fiskere som høster med ruser etter torsk med merkeregistrert fartøy for omsetning. Tidligere måtte disse søke dispensasjon. På den annen side presiseres det at det ikke kan benyttes ruser til høsting av annen fisk enn torsk for omsetning. Dette innebærer imidlertid i praksis ingen innstramming, etter som de dispensasjonene som blir gitt i dag, kun omfatter torsk. Det kan heller ikke benyttes ruser i denne perioden til fangst av agn eller til sports- og rekreasjonsfiske. Dette gjelder også for manntallsførte fiskere som høster med merkeregistrerte fartøy.

Adgangen til å bruke ruser til høsting av leppefisk foreslås overført til de årlige reguleringsforskriftene for høsting av leppefisk.

De særlige bestemmelsene om redskapsbegrensninger for bruk av ruser i tidsrommet fra og med 1. oktober til og med 31. desember foreslås opphevet til fordel for den alminnelige redskapsbegrensning i havressursloven § 22 om sports- og rekreasjonsfiske.

KAPITTEL VI BEGRENSNINGER VED HØSTING INNENFOR FJORDLINJENE

Gjeldende kapittel Va i utøvelsesforskriften om begrensninger i fiske innenfor fjordlinjene ble fastsatt i januar 2013. Reglene er dels begrunnet i hensynet til vern av kysttorsk og andre lokale kystnære bestander, og dels er de fastsatt som ledd i oppfølging av Prop. 70 L (2011-2012) (kystfiskeutvalget). Kystfiskeutvalget anbefalte at det ble innført områdebegrensninger

for å sikre at de minste fartøyene kunne fiske i fjordene uten konkurranse fra større og mer effektive fartøy.

§ 30 Begrensninger i bruk av fartøy innenfor fjordlinjene

Det er forbudt for fartøy på eller over 15 meter største lengde å høste innenfor fjordlinjene som er angitt i vedlegg 3.

Forbudet i første ledd gjelder ikke:

- a) *Fra N 68° 15,60' Ø 15° 55,70' og sørover langs kysten for annen høsting enn etter torsk og etter sei med not*
- b) *Høsting av sei med not nord for Kibergsneset mellom N 70° 17,34' Ø 31° 03,83' og N 70° 21,70' Ø 31° 08,66', i ytre del av Laksefjorden, i ytre del av Porsangerfjorden og i et område innenfor Sørøya mellom N 70° 58,00' Ø 24° 32,10' og N 70° 23,50' Ø 21° 42,48' med fartøy under 28 meter største lengde. Høstingen må foregå utenfor linjer som er angitt i vedlegg 4. Fartøyet skal være påmeldt hos Fiskeridirektoratet og kan pålegges særskilte krav til rapportering*
- c) *Høsting med rekestrål med fartøy under 19,81 meter største lengde*
- d) *Høsting av kongekrabbe med teiner med fartøy under 21,35 meter største lengde*
- e) *Høsting av sild med not i områder sør for N 70° 40,50' og vest for Ø 20° 00,00' med fartøy under 21 meter største lengde*
- f) *Høsting av sild med not i perioden fra og med 1. september til og med 31. mars i statistikkområdet 05, unntatt i Kaldfjorden og Bergsfjorden i Troms slik disse områdene er avgrenset i tredje ledd.*
- g) *Høsting av makrell fra og med Troms fylke og sørover med fartøy under 28 meter største lengde, med unntak av i Ofoten øst for en linje mellom N 68° 24,73' Ø 16° 00,70' og N 68° 13,49' Ø 16° 04,70'.*
- h) *Høsting av andre fiskeslag enn torsk med andre konvensjonelle redskaper enn snurrevad med fartøy under 21 meter største lengde*

Dersom det er nødvendig av hensyn til praktisk gjennomføring av høsting, og det er vurdert som forsvarlig ut fra biologiske og økosystembaserte betraktninger, kan Fiskeridirektoratet i særlige tilfeller gjøre unntak fra forbudet i første ledd i bestemte fiskerier for bestemte fartøygrupper i bestemte områder for et bestemt tidsrom. Det kan likevel ikke gis adgang til å høste sild med not med fartøy over 21 meter største lengde eller makrell med fartøy over 28 meter største lengde i Kaldfjorden i Troms innenfor en rett linje mellom posisjon N 69° 49,81' Ø 018° 39,56' (Klubbeneset) og N 69° 48,29' Ø 018° 38,37' (Røsneset) og Bergsfjorden i Troms innenfor linjer trukket mellom følgende posisjoner: På fjordlinjen ved Ø 017° 12,03' videre sørvestover langs fjordlinjen til Ø 017° 05,00' og videre til N 69° 24,811' Ø 017° 08,420' (Hellandsneset lykt).

Til § 30:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 33f. For å gjøre bestemmelsen mer oversiktlig og lettere å lese er det foretatt redaksjonelle endringer uten å endre realinnholdet i regelen.

§ 31 Forbud mot bruk av snurrevad innenfor fjordlinjene

Det er forbudt å bruke snurrevad innenfor fjordlinjene som er angitt i vedlegg 3.

Forbudet i første ledd gjelder ikke:

- a) Dersom det er fastsatt spesifikke unntak for fartøy under 11 meter største lengde i medhold av årlig forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N.*
- b) Høsting av flyndre og lysing med fartøy under 11 meter største lengde i tidsrommet fra og med 1. juni til og med 31. desember. Ved høsting av flyndre skal maskevidden i fiskeposen være minst 170 mm.*
- c) Høsting av hyse med fartøy under 11 meter største lengde i tidsrommet fra og med 1. juli til og med 30. september. Snurrevaden må ha innmontert artsseperasjonssystem i henhold til vedlegg 5. Maskevidden i den kvadratmaskede delen skal ikke overstige 200 mm. Maskevidden i ledepanelene tilhørende systemet kan være mindre enn 130 mm. Underdelen skal være åpent i bakkant under fiske slik at torsk og annen bifangst fritt slippes ut. Det er tillatt å ha inntil 10 % bifangst av torsk i vekt i de enkelte fangster og ved landing dersom bifangsten kan avregnes fartøyets kvote eller ferskfiskordningen.*
- d) Til og med 31. desember 2018 for fartøy under 11 meter største lengde og 4,5 meter største bredde, som i tillegg har lasteromstørrelse under 20 m³, og hvor dette er dokumentert overfor Fiskeridirektoratet, med mindre det gjelder forbud mot høsting med snurrevad i medhold av lokal reguleringsforskrift. Det er ikke adgang til å benytte snurrevad som er større enn en 120 maskers not (talt opp langs ene vingen) å 300 mm maskevidde (helmasker), med kuletelne og grunntelne ikke lengre enn 90 meter fra vingespiss til vingespiss, med total omkrets i åpningen ikke større enn 90 meter målt på strukket maske og maksimal taulengde ikke mer enn 880 meter (4 kveiler å 220 meter)*

Til § 31:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 33g. For å gjøre bestemmelsen mer oversiktlig og lettere å lese er det foretatt redaksjonelle endringer uten å endre realinnholdet i regelen.

§ 32 Krokbegrensning ved høsting innenfor fjordlinjene

Det er forbudt å høste med bunnline med mer enn 5000 kroker per døgn innenfor fjordlinjene. Dersom fartøyet høster med bunnline både innenfor og utenfor fjordlinjene, skal det totale antall kroker ikke overstige 5000.

I følgende områder gjelder forbudet innenfor rette linjer mellom angitte posisjoner i tidsrommet fra og med 1. november til og med 30. april:

- a) Varangerfjorden: N 70° 05,98' Ø 029° 23,07'
N 69° 54,08' Ø 029° 56,47'
N 69° 52,65' Ø 030° 10,51'
- b) Tanaffjorden: N 70° 50,94' Ø 028° 44,65'
N 70° 54,00' Ø 028° 29,05'
- c) Laksefjorden: N 70° 53,53' Ø 027° 19,27'
N 70° 50,00' Ø 027° 17,48'
N 70° 51,44' Ø 026° 39,78'
- d) Porsangerfjorden: N 70° 49,50' Ø 026° 16,65'
N 70° 58,32' Ø 025° 48,03'
- e) Havøysund-Sørøya: N 70° 54,10' Ø 024° 33,25'
N 70° 53,37' Ø 024° 14,79'
N 70° 44,86' Ø 023° 40,49'
N 70° 46,86' Ø 023° 29,90'
- f) Hasvik-Silda: N 70° 30,31' Ø 022° 41,31'
N 70° 19,78' Ø 021° 56,98'
N 70° 20,89' Ø 021° 48,69'

Til § 32:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 33h. Det er foretatt redaksjonelle endringer i første ledd uten å endre realinnholdet i regelen.

KAPITTEL VII SAMFISKE OG SAMFØRING AV PELAGISKE FANGSTER

Gjeldende kapittel Vb i utøvelsesforskriften ble fastsatt med virkning fra 1. januar 2015. Reglene er fastsatt på grunnlag av anbefalinger fra et arbeidsgruppe bestående av representanter fra Fiskeridirektoratet, Kystvakten, Norges Fiskarlag og Norges Sildesalgslag.

§ 33 Krav til fartøy som skal drive samfiske

To notfartøy under 15 meter største lengde kan samarbeide om gjennomføringen av notkast og låssetting av fangst av norsk vårgytende sild, makrell, sild i Nordsjøen og Skagerrak og

brisling. Dette gjelder uten hinder av bestemmelser om kvoteutnyttelse og overføring av fangst mellom fartøy.

Begge notfartøyene må til enhver tid være egnet, bemannet og utstyrt for samfiske og låssetting. Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra deltakerforskriftens krav til egnethet, bemanning og utstyr under gjennomføringen av samfisket.

Notfartøy som skal drive samfiske etter norsk vårgytende sild, må begge tilhøre enten lukket gruppe og ha hjemmelslengde under 15 meter eller åpen gruppe. Unntak fra kravene til hjemmelslengde og største lengde gjelder for fartøy i lukket gruppe hvor eier av notfartøy med hjemmelslengde og største lengde på eller over 15 meter drev samfiske med et fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 15 meter i årene 2008, 2009 eller 2010. Unntaket gjelder også for eiere av fartøy i lukket gruppe med hjemmelslengde under 15 meter og største lengde over 15 som drev samfiske med et fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 15 meter i 2014 eller tidligere. Videre gjelder unntak fra krav til lengde dersom ingen av fartøyene i samfiskelaget er egnet til å drive direktehåving av sild.

Notfartøy som skal drive samfiske etter makrell, må tilhøre lukket gruppe.

Notfartøy som skal drive samfiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak, må begge tilhøre enten lukket eller åpen gruppe.

Fartøy som har drevet selvstendig fiske i et kalenderår, kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 20 % igjen av egen kvote hver gang fartøyet skal drive samfiske.

Til § 33:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 33i.

Arbeidsgruppen foreslår at reglene om samfiske og samføring utvides til også å omfatte fisket etter brisling under henvisning til at de samme hensynene gjør seg gjeldende her som i de fiskeriene som i dag omfattes av reglene.

Det er foretatt redaksjonelle endringer i andre ledd uten å endre realinnholdet i regelen.

§ 34 Begrensning i kvantum av norsk vårgytende sild og sild i Nordsjøen og Skagerrak som kan samfiskes

Ved høsting av norsk vårgytende sild kan et samfiskelag lande et kvantum tilsvarende summen av inntil 2 x 12,52 kvotefaktorer.

Ved høsting av sild i Nordsjøen og Skagerrak kan et samfiskelag lande et kvantum tilsvarende summen av inntil 2 x 15 kvotefaktorer.

Kvantum utover dette må det enkelte fartøyet høste og lande alene.

Til § 34:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 33j.

§ 35 Krav til påmelding og antall fartøy i et samfiskelag

Fartøy som skal drive samfiske må før samfisken starter være skriftlig påmeldt som samfiskelag til Norges Sildesalgslag. Ett samfiskelag kan være påmeldt til samfiske på en eller flere arter. Påmeldingen som samfiskelag er gyldig i ett kalenderår.

Ved påmelding må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende.

Påmeldingen skal inneholde alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende og i hvilket fiskeri det skal drives samfiske.

Hvert fartøy kan bare delta i ett samfiskelag per kalenderår. Denne begrensningen gjelder per art. Et fartøy kan likevel delta i ett nytt samfiskelag dersom tidligere fartøy i samfiskelaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning eller dersom et av fartøyene i samfiskelaget har forlist eller havarert og dette har medført vesentlig driftsavbrudd. Nytt fartøy i samfiskelaget må meldes til Norges Sildesalgslag før samfisken kan starte.

Til § 35:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 33k.

§ 36 Krav til låssetting og innmelding av fangsten

All samfisken fangst skal låssettes.

Fangsten er låssatt når den er sikret i merd/pose. Fisk som holdes i snurpenot på siden av fartøyet er ikke ansett som låssatt.

Straks fangsten er låssatt skal fisker melde den inn til Norges Sildesalgslag. Dette gjelder uavhengig av om fangsten skal meldes til auksjon eller lagres i låset. Låssted med tilhørende koordinater (geografisk posisjon) og kommune skal angis i innmeldingen.

Samfiskeoperasjonen er avsluttet når fangsten er låssatt og innmeldt til Norges Sildesalgslag.

Lås som oppankres eller fortøytes til land skal merkes på forsvarlig måte med minimum én blåse fra hvert deltakende fartøy i samfiskelaget.

Samfiskelaget plikter å føre tilsyn med at den låssatte fangsten håndteres og oppbevares i tråd med bestemmelsene om fangst av fisk som skal holdes levende.

Til § 36:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 33l.

§ 37 Landing og samføring av samfisket og låssatt fangst

Landing av låssatt fangst kan skje ved opptak fra lås i sjøen til godkjent førings-/kjøperfartøy. Den låssatte fangsten kan også tas opp og føres i land av ett eller begge fartøyene i samfiskelaget (samføring). Ved samføring skal samfiskelaget snarest mulig melde fra til Norges Sildesalgslag om tidspunktet for opptak fra lås, kvantumet som skal samføres og landingssted.

Til § 37:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 33m.

KAPITTEL VIII. FORBUD MOT Å HØSTE BESTEMTE ARTER TIL BESTEMTE TIDER

§ 38 Fredningstid for kveite, breiflabb og uer

Det er forbudt å høste kveite sør for 62° N i tidsrommet fra og med 20. desember til og med 31. mars. Det er forbudt å høste kveite med andre redskaper enn krok nord for 62° N i tidsrommet fra og med 20. desember til og med 31. mars.

Det er forbudt å høste breiflabb med garn nord for 64° N i tidsrommet fra og med 20. desember til og med 20. mai. I området mellom 62° N og 64° N gjelder forbudet i tidsrommet fra og med 1. mars til og med 20. mai.

Det er forbudt å høste uer med konvensjonelle redskaper nord for 62° N. Forbudet gjelder ikke fartøy med største lengde under 15 meter som høster med juksa i tidsrommet fra og med 1. juni til og med 31. august.

Til § 38:

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende ordning og erstatter utøvelsesforskriften § 34.

Utøvelsesforskriften § 34 fjerde og femte ledd, som regulerer fredningstiden for leppefisk, foreslås flyttet til forskrift om høsting av leppefisk.

KAPITTEL IX. BIFANGST

Kapitlet erstatter kapittel VII og VII i utøvelsesforskriften. Forslaget til nye bifangstbestemmelser innebærer en harmonisering og samling av bestemmelsene for Nordsjøen og Skagerrak, jf. de generelle kommentarene under punkt 4.8.

§ 39 Bifangst ved høsting med stormasket trål og snurrevad

Ved høsting med stormasket trål og snurrevad er det uten hinder av forbudet i § 15 femte ledd tillatt å ha inntil 30 % bifangst av breiflabb i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Til § 39:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften §§ 36 andre ledd og 41 bokstav e og omhandler bifangst ved høsting med stormasket trål og snurrevad. Bifangstbegrensningen ble innført i 2004 som ett av flere tiltak for å forbedre forvaltningen av breiflabbestanden.

Arbeidsgruppen foreslår at gjeldende første ledd om bifangst av uer, oppheves. Dette er en bestemmelse som relaterer seg til kvote, jf. kommentartene under punkt 4.8, og som allerede fremgår av den årlige reguleringsforskriften for uer.

Noen av næringens representanter i arbeidsgruppen mener at fartøy som fisker med trål og snurrevad bør gis adgang til å ha 1 % bifangst av kveite i fredningsperioden, tilsvarende som for fartøy som fisker med garn. Det vises til at kveite er uunngåelig bifangst i fisket etter andre fiskeslag. Videre er det små kvanta det dreier seg om, og en adgang til å ha 1 % bifangst av kveite i fangsten til enhver tid, vil dekke behovet.

Under henvisning til den alvorlige bestandssituasjonen for kveite ønsker Fiskeridirektoratets representanter i arbeidsgruppen ikke å foreslå regler som innebærer økt uttak av kveite.

§ 40 Bifangst ved høsting med småasket trål

Ved høsting av kolmule, øyepål og tobis sør for 64° N er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst i vekt av andre arter i de enkelte fangster og ved landing.

Ved høsting av vassild er det tillatt å ha inntil 5 % bifangst av andre arter i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Det er tillatt å ha inntil 0,5 % bifangst av breiflabb i vekt i de enkelte fangster og ved landing, men maksimalt 500 kg breiflabb pr. tur.

Til § 40:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften §§ 37 og 41 bokstav a.

Regelen om bifangst ved høsting med småasket trål er betydelig forenklet sammenlignet med gjeldende bestemmelse og angir i hvilke tilfeller det er tillatt å ha bifangst. Utover det som fremgår av denne bestemmelsen, vil det ikke være tillatt å ha bifangst av arter som ikke er tillatt å fisk med småasket redskap, jf. de generelle kommentarene om bifangst under punkt 4.8.

Første ledd erstatter § 37 første og tredje ledd og § 41 bokstav a. Forslaget innebærer en harmonisering av reglene for høsting med småasket trål etter industrifiskartene kolmule, øyepål og tobis. Forslaget innebærer videre at tillatt bifangst av torsk, hyse og sei til sammen reduseres fra 20 % til 10 % i vekt av andre arter. Forslaget er nærmere omtalt under punkt 4.8.

Andre ledd erstatter § 37 fjerde, femte og sjette ledd. Forslaget innebærer at tillatt bifangst ved fiske etter vassild samles i en bestemmelse, og at det ved høsting av vassild samlet skal være tillatt å inntil 5 % bifangst av andre arter. Forslaget er nærmere omtalt under punkt 4.8.

Tredje ledd er en videreføring av § 37 åttende ledd og § 41 bokstav e som omhandler bifangst av breiflabb.

§ 41 Bifangst ved høsting med rekestrål

Ved høsting av reker med strål sør for 62°N er det tillatt å ta fisk som bifangst. Bifangsten av torsk og hyse ved høsting utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene kan til sammen ikke overstige 15 % i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Det er likevel forbudt for norske fartøy å ha mer enn:

- a) 15 % bifangst av breiflabb i vekt i de enkelte fangster og ved landing, og*
- b) 10 % bifangst av torsk i vekt i de enkelte fangster og ved landing, men mindre annet er bestemt i årlig reguleringsforskrift for torsk i Nordsjøen og Skagerrak.*

Til § 41:

Første ledd erstatter utøvelsesforskriften § 38 første ledd og § 42 bokstav b Forslaget innebærer at begrensningen i adgangen til å ha bifangst av artene torsk og hyse som i dag gjelder for Nordsjøen, gjøres gjeldende også for Skagerrak. Det er etter arbeidsgruppens oppfatning ikke grunnlag for å videreføre den mer liberale regelen for Skagerrak, som gir adgang til å ha bifangst på inntil 50 % av en rekke arter.

Andre ledd erstatter utøvelsesforskriften § 38 andre ledd. Forslaget innebærer at den særlige begrensningen for norske fartøy som i dag gjelder i Nordsjøen, utvides til også å omfatte Skagerrak.

Bifangst av torsk ved høsting med rekestrål er også regulert i den årlige reguleringsforskriften for torsk i Nordsjøen og Skagerrak. I henhold til gjeldende forskrift for 2018 er det tillatt for norske fartøy å ha inntil 15 % bifangst av torsk ved fiske etter reker. Her er det følgelig to bestemmelser som regulerer samme forhold og som gir ulikt resultat. I dette tilfellet vil den årlige reguleringsforskriften ha forrang. Arbeidsgruppen mener at en slik dobbelregulering bør unngås så langt det er mulig. Arbeidsgruppen mener at denne bifangstbestemmelsen etter sin art hører hjemme i forskriften som omhandler tekniske reguleringer, jf. kommentarene under punkt 4.8. Imidlertid må denne bifangstbestemmelsen ses i sammenheng med den årlige reguleringen av torsk sør for 62° N. Det er derfor grunnlag for å videreføre bestemmelsen i begge forskriftene, men det foreslås at det i denne forskriften tas inn en henvisning til reguleringsforskriften for å klargjøre hvilken regel som gjelder i tilfelle motstrid.

§ 42 Bifangst ved høsting med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad

Ved høsting med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad er det uten hinder av forbudet i § 38 tillatt å ha inntil 10 % bifangst av uer. Fartøy med største lengde under 21 meter som høster med andre konvensjonelle redskaper enn snurrevad kan likevel ha inntil 30 % bifangst av uer i tidsrommet fra og med 1. august til og med 31. desember. Bifangsten av uer regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttsedler/landingsedler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl 00.00 til søndag klokken 24.00. For fartøy som ikke lander flere ganger pr. uke regnes bifangsten i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved høsting med garn er det uten hinder av forbudet i § 38 tillatt å ha inntil 5 % av breiflabb regnet i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved høsting med garn er det uten hinder av forbudene i §§ 21 og 38 tillatt å ha inntil 1 % bifangst av kveite. Bifangsten regnes i rund vekt basert på summen av alle sluttsedler/landingsedler undertegnet i tidsrommet fra og med 20. desember til og med 31. mars.

Ved høsting av reker med teiner i fiskevernsonen ved Svalbard og Svalbards territorialfarvann er det forbudt å ha bifangst av snøkrabbe. All bifangst skal gjenutsettes.

Til § 42:

Første og andre ledd erstatter utøvelsesforskriften §§ 39 og 41 bokstav e. Gjeldende § 39 omhandler bifangst ved fiske med konvensjonelle redskap. Etter som snurrevad også regnes som et konvensjonelt redskap, og bifangst ved fiske med snurrevad er regulert i forslaget § 41, er det nødvendig å presisere i § 44 at bestemmelsen regulerer bifangst ved fiske med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad.

Adgangen til å ha bifangst av kveite i garnfisket gjelder i dag bare i fredningstiden. Arbeidsgruppen foreslår at denne bifangstadgangen også skal gjelde i forhold til bestemmelsen som fastsetter forbud mot å benytte monofilamentgarn ved høsting av kveite, jf. forslaget § 21. Som begrunnelse vises til sak 15 til reguleringsmøtet høsten 2013, hvor det blant annet fremgår at «garn som er lovlige i breiflabbfiske beskatter kveitebestanden vesentlig mer effektivt enn kveitegarn. Måten garnfiske etter både breiflabb og kveite drives tilnærmet parallelt i tid og rom, innebærer betydelige kontrollutfordringer. Disse er spesielt knyttet til den store forskjellen i hva som er tillatt redskap ved fiske etter de to artene.» Det fremgår videre at «en bifangstbestemmelse som innebærer at en art beskattes med det som objektivt er ulovlig redskap, må begrenses til et minimum, og at bifangsten bør settes tilsvarende den som gjelder generelt for garnfiske i fredningstiden, nemlig 1 %.» En slik bestemmelse vil også bidra til at en unngår at død eller døende kveite gjenutsettes, noe som vil gi et bedre bilde av det reelle uttaket.

Tredje ledd er en videreføring av maskeviddeforskriftene for Svalbard § 16 fjerde ledd.

§ 43 Stenging av områder for å begrense bifangst

For å begrense bifangst av hyse, uer og sei kan Fiskeridirektoratet forby høsting av vassild i visse områder nord for 62°N for en periode på inntil 14 dager, dersom bifangst av disse artene til sammen overstiger 1000 kg i de enkelte fangster. Deretter gjenåpnes området automatisk.

For å begrense bifangst av torsk kan Fiskeridirektoratets regionkontor forby høsting av lodde i visse områder nord for 62° N dersom bifangst av torsk overstiger 35 kg torsk per 100 tonn lodde.

Til § 43:

Første ledd er en videreføring av utøvelsesforskriften § 47 siste ledd og gir Fiskeridirektoratet adgang til å stenge felt ved stor innblanding av hyse, uer og sei i vassildfisket. Denne bestemmelsen ble fastsatt med virkning fra 1. januar 2016 med bakgrunn i at det særlig fra 2013 var blitt avdekket stor innblanding av de nevnte artene i vassildfisket, og at kun et fåtall av fartøyene som deltar i fisket er egnet til å sortere ut og ta vare på bifangst av konsumfisk. Videre er det kun et fåtall av fartøyene som har kvoter på de aktuelle artene.

Andre ledd fremgår i dag av den årlige reguleringsforskriften for lodde og gir Fiskeridirektoratets regionkontor adgang til å stenge områder for fiske etter lodde ved blant annet bifangst av torsk ved fiske etter lodde. Etter som hjemmelen til å stenge områder i dag fremgår av reguleringsforskriften, vil et stengt felt kun gjelde for norske fartøy. Arbeidsgruppen foreslår at denne hjemmelen heller tas inn i denne forskriften, slik at eventuelle områdestenginger utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene også vil gjelde for utenlandske fartøy som har adgang til å fiske lodde i norske farvann.

KAPITTEL X. MINSTEMÅL OG TILTAK FOR Å BEGRENSE FANGST AV FISK UNDER MINSTEMÅL

§ 44 Måling av fisk

Fiskens lengde skal måles fra snutespissen til enden av sporens ytterste stråler.

Pigghå skal måles fra snutespissen til bakerste kant av den øverste haleflik.

Sjøkreps skal måles fra spissen av pannehornet til bakre kant av midterste svømmelapp.

Reker skal måles fra forkant av øyet til bakre kant av halen.

Taskekrabbe og snøkrabbe skal måles over skallets største bredde.

Kongekrabbe skal måles fra indre ende av øyehulen til innbuktning i bakkant midt på ryggskjoldet.

Haneskjell og stort kamskjell skal måles over skallets lengste lengde.

Til § 44:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 44 og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 20.

Det er foretatt noen redaksjonelle endringer uten å endre realinnholdet i regelen, blant annet ved at ledd bytter rekkefølge.

Arbeidsgruppen foreslår at henvisningen til hummer i gjeldende tredje ledd tas ut av bestemmelsen og overføres til forskrift om høsting av hummer, jf. pkt 4.5.

Etter som det er fastsatt en egen målemetode for kongekrabbe, foreslår arbeidsgruppen at det i femte ledd presiseres at bestemmelsen gjelder taskekrabbe og snøkrabbe for å unngå uklarhet.

Bestemmelsene om måling av haneskjell og stort kamskjell foreslås slått sammen til ett ledd.

Arbeidsgruppen foreslår at gjeldende § 44 niende ledd om måling av carapaxlengden oppheves, For å unngå uklarhet bør det etter arbeidsgruppens oppfatning kun være én tillatt målemetode. Dessuten er det gjeldende carapax-målet for reker ikke lenger riktig sør for 62° etter at minstemålet ble økt til 6,5 cm.

§ 45 Minstemål

Det er forbudt å høste fisk mindre enn:

1. Blåkkeite	45 cm
2. Breiflabb ved høsting med garn	60 cm
3. Brisling innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene	10 cm
4. Glassvar	25 cm
5. Haneskjell i Nordland, Troms og Finnmark fylker	6,5 cm
6. Hvitting	32 cm
7. Hyse	
a) Nord for 62° N	40 cm
b) Sør for 62° N	32 cm
8. Kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø	13 cm
9. Kveite	80 cm
10. Lodde	
a) Nord for 62°N	11 cm
b) I fiskerisonen ved Jan Mayen	12 cm
11. Lomre	25 cm
12. Lysing	30 cm
13. Makrell	30 cm
14. Makrellstørje	115 cm og 30 kg
15. Piggå	70 cm
16. Piggvar	30 cm
17. Reke (<i>pandalus borealis</i>)	
a) Nord for 62° N	6 cm
b) Sør for 62° N	6,5 cm
18. Rødspette	29 cm
19. Sandflyndre	23 cm
20. Sei	
a) Nord for 62° N	45 cm
b) Sør for 62° N	40 cm
c) Sei med not	
i. Nord for 68° 30' N	42 cm
ii. Mellom 68° 30' N og 62° N	40 cm

I området mellom 66° 33' N og 62° N gjelder likevel et minstemål på 35 cm inntil Fiskeridirektoratet har

beregnet oppfisket 3 000 tonn sei i dette området i
det enkelte reguleringsår

iii. Sør for 62° N innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene	32 cm
21. Sild	
a) Nord for 62° N	25 cm
b) Sør for 62° N	20 cm
c) Tronheimsfjordsild	23 cm
22. Sjøkreps	13 cm
23. Skrubbe	20 cm
24. Slettvar	30 cm
25. Smørflyndre	28 cm
26. Snøkrabbe	10 cm
27. Stort kamskjell	10 cm
28. Taskekrabbe	13 cm
29. Taskekrabbe på kyststrekningen Rogaland mot grensen til Sverige	11 cm
30. Tobis	10 cm
31. Torsk	
a) Nord for 62° N	44 cm
b) Sør for 62° N	40 cm
32. Uer	
a) Utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene	30 cm
b) Innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene	32 cm
33. Vassild	27 cm
34. Ål	
a) Gulål	40 cm
b) Blankål	37 cm

Til § 45:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 43 og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 19.

Det er i praksis innført minstemål for alle etablerte fiskerier, med noen unntak. Bestemmelser om minstemål gis av hensyn til vekstpotensialet til den enkelte fisk, slik at en størst mulig andel av fisken gis muligheter til å nå voksen og gytemoden alder. De ulike minstemålene er i det alt vesentlige biologisk begrunnet, men for noen arter er minstemålene satt slik at fiskeriene ikke skal bli for sterkt hindret.

Arbeidsgruppen mener at det bør vurderes nærmere hvorvidt de eksisterende minstemålene er riktige og/eller hensiktsmessige. Videre bør det vurderes hvorvidt det kan være aktuelt å fastsette minstemål for nye arter, for eksempel blålange, brosme, lange, lyr, steinbit, kolmule og øyepål. Dette vil være et omfattende arbeid som vil måtte gjøres i nært samarbeid med Havforskningsinstituttet. Arbeidsgruppen anbefaler at et slikt arbeid igangsettes.

Uavhengig av en slik gjennomgang foreslår arbeidsgruppen følgende endringer:

- Rødspette. Det gjelder i dag to ulike minstemål for denne arten. Det generelle minstemålet er 29 cm, mens det i Skagerrak gjelder et minstemål på 27 cm.

I forbindelse med utarbeidelsen av et høringsnotat i 2011 om harmonisering av det tekniske regelverket i Nordsjøen og Skagerrak, anbefalte Havforskningsinstituttet at minstemålet for rødspette i Skagerrak ble satt til 29 cm. Etter som kravene til maskevidde i stormasket trål er tilsvarende i Skagerrak som i Nordsjøen, foreslår arbeidsgruppen at også minstemålet harmoniseres, og at dette settes til 29 cm for norske farvann generelt.

- Sild. Det gjelder i dag ulike minstemål for norsk vårgytende sild, nordsjøsild, sild i Skagerrak og Trondheimsfjordsild. Arbeidsgruppen foreslår at minstemålene så langt som mulig fastsettes for områder (slik som for eksempel torsk og hyse) heller enn bestander. Sett hen til utbredelsesområdet for norsk vårgytende sild bør grensen være 62° N. Henvisningen til «norsk vårgytende sild», jf. gjeldende forskrift § 43 nr. 24 foreslås derfor erstattet med «sild nord for 62° N». Dette innebærer at dersom det skulle være innslag av norsk vårgytende sild i områder sør for 62° N, vil minstemålet for denne være 20 cm mot 25 cm nord for 62° N. Etter som det i praksis ikke er mulig å skille mellom de ulike artene i forbindelse med den enkelte fangstoperasjon, gjelder det i realiteten også i dag et minstemål på 20 cm for all sild i Nordsjøen. Arbeidsgruppen legger derfor til grunn at en slik endring ikke vil få negative konsekvenser for bestanden av norsk vårgytende sild. Dersom det skulle oppstå en situasjon med betydelige mengder norsk vårgytende sild sør for 62° N, vil det som et reguleringsiltak være mulig å innføre et særlig minstemål i bestemte områder og perioder.

Det særlige minstemålet for Trondheimsfjordsild foreslås videreført.

Når det gjelder sild sør for 62° N er det i dag ulike minstemål for sild i Nordsjøen og sild i Skagerrak. Havforskningsinstituttet uttalte i forbindelse med høringsnotatet nevnt ovenfor at det ikke er noen biologisk grunn til ikke å ha samme minstemål for sild i disse områdene. Arbeidsgruppen foreslår derfor at minstemålet settes til 20 cm i hele området sør for 62° N. Dette vil også omfatte norsk fjordsild innenfor 2 nautiske mil fra grunnlinjene.

- Sei. Det gjelder i dag flere ulike minstemål for sei. De generelle minstemålene er 45 cm nord for 62° N og 40 cm sør for 62° N. I tillegg gjelder det særlige minstemål for sei fisket med not. Minstemålet i notfisket varierer langs kysten for å legge til rette for ulike flåtegrupper mulighet til å fiske sei med not.

Høsten 2012 sendte Fiskeri- og kystdepartementet på høring et forslag om felles minstemål for alle redskapsgrupper på 45 cm nord for 62° N og 40 cm sør for 62° N. Begrunnelsen for forslaget var ønske om et bedret beskatningsmønster for sei. Flere av høringsinstansene pekte på at forslaget ville få betydelige negative konsekvenser for flere kystsammfunn i form av lavere sysselsetting og verdiskapning. Forslaget ble ikke vedtatt. Arbeidsgruppen legger til grunn at situasjonen ikke er vesentlig endret siden 2012, og vil derfor ikke foreslå harmonisering av minstemål mellom redskapsgrupper av forenklingshensyn.

I henhold til § 43 nr. 16 bokstav c første strekpunkt gjelder det i dag et minstemål på 42 cm ved fiske etter sei med not nord for innersiden av Loføten. Sør for dette området er minstemålet 40 cm. Arbeidsgruppen foreslår at bestemmelsen forenkles ved at den omfattende beskrivelsen av grensen erstattes med en konkret breddegrad.

Arbeidsgruppen foreslår et minstemål på 42 cm nord for 68° 30' N og et minstemål på 40 cm mellom 68° 30' N og 62° N. Konsekvensen av endringen er at hele Lofoten (og ikke bare innersiden) til og med Hadsselfjorden får et minstemål på 40 cm. Dette vil imidlertid ikke få noen stor praktisk betydning fordi det er minimalt med seinotfiske på yttersiden av Lofoten.

- Arbeidsgruppen foreslår at «mareflyndre» i gjeldende § 43 nr. 6 endres til «smørflyndre».
- Arbeidsgruppen foreslår at bestemmelsene om minstemål for hummer og leppefisk flyttes til de foreslåtte reguleringsforskriftene for disse artene, se punkt 4.5 og 4.6.
- Arbeidsgruppen foreslår at listen systematiseres alfabetisk for oversiktens skyld.

§ 46 Unntak fra minstemålbestemmelsene

Minstemålene gjelder ikke for:

- a) Sei og makrell som ikke skal omsettes*
- b) Makrell som høstes med garn og krokredskaper*
- c) Notfanget makrell som låssetes og anvendes til konsumformål*
- d) Makrell i Skagerrak, jf. § 4 nr. 2 bokstav b, som anvendes til konsumformål eller agn.*

Fiskeridirektoratets regionkontor kan i særlige tilfeller dispensere fra minstemålet for agnfiske av sei som ikke er til eget agnforbruk. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Til § 46:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 45.

Første ledd bokstav a fastslår at minstemålene for sild og makrell ikke gjelder for fisk som ikke skal omsettes.

Med virkning fra 1. januar 2010 ble minstemålene gjort gjeldende også for rekreasjonsfisket. Begrunnelsen var at fritidsfiskere samlet sett representerer den største beskatningen av enkelte bestander, eksempelvis kysttorsk i sør, og at det derfor burde gjøres tilpasninger for å dreie beskatningen over på større fisk. Unntakene for sei og makrell ved fiske til egen husholdning ble videreført etter som disse bestandene ble ansett å være i god forfatning.

Arbeidsgruppen mener at unntakene fra minstemålet for rekreasjonsfisket bør tydeliggjøres på en bedre måte enn hva som er tilfellet i gjeldende regelverk, og det foreslås at unntaket for denne gruppen fastsettes i første ledd bokstav a. Formuleringen «fisk som ikke skal omsettes» er ment å dekke både fisk til bruk i egen husholdning og eget agnforbruk», jf. ordlyden i gjeldende § 45 første ledd.

Første ledd bokstavene b, c og d erstatter gjeldende § 45 annet og tredje ledd om unntak fra minstemålet for makrell. Det er gjort redaksjonelle endringer uten å endre realinnholdet i regelen.

Arbeidsgruppen foreslår at gjeldende § 45 fjerde og femte ledd oppheves, se punkt 4.9.

§ 47 Innblanding av fisk under minstemål

Det er tillatt å ha inntil 10 % av den enkelte art under minstemål i antall i de enkelte fangster. Dette gjelder ikke kveite.

Ved høsting med garn er det tillatt å ha inntil 5 % breiflabb under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Ved høsting av vassild er det tillatt å ha inntil 20 % vassild under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Ved høsting av torsk, hyse og sei med trål og konvensjonelle redskap nord for 62°N er det tillatt å ha til sammen 15 % torsk, hyse og sei under minstemål i antall i de enkelte fangster. Ved høsting av hyse med line i statistikkområde 03 (Øst-Finnmark) er det tillatt å ha til sammen 20 % torsk, hyse og sei under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Ved høsting av sei med not i området mellom 62° N og 66° 33' N er det når minstemålet på notfisket sei er 40 cm, tillatt å ha inntil 30 % sei under minstemål i antall i de enkelte fangster. Ved høsting av sei med not nord for 66° 33' N er det tillatt å ha inntil 20 % sei under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Ved høsting av blåkveite nord for 62° N er det tillatt å ha 15 % blåkveite under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Ved høsting av uer nord for 62° N er det tillatt å ha inntil 15 % uer under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Ved høsting av reker nord for 62° N skal innblanding av fisk pr. 10 kg reker ikke overstige:

- a) 8 eksemplarer torsk under minstemål*
- b) 20 eksemplarer hyse under minstemål*
- c) 3 eksemplarer blåkveite under minstemål*
- d) 3 eksemplarer uer (Sebastes norvegicus, Sebastes mentella og Sebastes viviparus) under 32 cm*

Ved høsting av lodde nord for 62° N er det pr. tonn lodde tillatt å ha inntil 300 eksemplarer av hver av artene torsk, hyse, blåkveite og sild under minstemål.

Ved høsting av norsk vårgytende sild er det tillatt å ha inntil 20 % norsk vårgytende sild under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Ved høsting av reker og sjøkreps sør for 62° N er det tillatt å ha inntil 15 % av den enkelte av disse artene i antall i de enkelte fangster.

Ved høsting av kystbrisling sør for 62° N er det tillatt å ha inntil 20 % brisling under minstemål regnet i vekt.

Til § 47:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 46 og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 21. Bestemmelsen innebærer en samlet fremstilling av tillatt innblanding av fisk under minstemål i de ulike fiskeriene for å muliggjøre gjennomføring av fisket.

Forslaget innebærer flere redaksjonelle endringer, blant annet ved at noen av leddene endrer rekkefølge slik at oppbyggingen av bestemmelsen blir mer logisk og inndelt etter områder og fiskerier. Videre foreslås sammenslåing av noen ledd slik at bestemmelser som angår samme fiskeri, blir mest mulig samlet. Forslaget innebærer også en harmonisering av ordlyden gjennom hele paragrafen, samt at virkeområdet for de ulike bestemmelsene presiseres for å gjøre reglene klarere.

Første ledd erstatter gjeldende første ledd og angir en generell hovedregel som gir adgang til innblanding på inntil 10 % av den enkelte art under minstemål dersom ikke annet er bestemt. Bestemmelsen gjelder alle arter som det er fastsatt et minstemål for, og den gjelder for alle redskap. En generell bestemmelse om tillatt innblanding av fisk under minstemål kom inn i regelverket ved vedtakelsen av utøvelsesforskriften i 2004. Bestemmelsen er resultat av anbefalinger fra tidligere arbeidsgrupper som konstaterte at regelverket om tillatt innblanding av fisk under minstemål var mangelfullt på flere områder, noe som medførte at grensen for hva som var tillatt kun ble et kontroll- og håndhevelsesspørsmål. Det ville styrke fiskernes rettssikkerhet om praktiske positive bestemmelser ble gjort gjeldende for alle fiskeslag som det var fastsatt minstemål for.

Under henvisning til forslaget om en egen reguleringsforskrift for hummer foreslås referansen til hummer i annet punktum tatt ut. Videre foreslås at siste del av annet punktum i gjeldende bestemmelse slettes som overflødig.

Andre ledd viderefører gjeldende femte ledd om tillatt innblanding av breiflabb under minstemål i garnfisket. I henhold til gjeldende bestemmelse skal innblandingen regnes i «det enkelte hal og om bord» Arbeidsgruppen foreslår at dette endres til «i de enkelte fangster» for å harmonisere ordlyden med de øvrige reglene i paragrafen. Arbeidsgruppen legger til grunn at dette ikke innebærer en realitetsendring.

Tredje ledd viderefører gjeldende syttende ledd om tillatt innblanding av vassild under minstemål.

Fjerde ledd angir tillatt innblanding av torsk, hyse og sei under minstemål ved fiske med trål og konvensjonelle redskap og er en videreføring av gjeldende andre ledd. Bestemmelsen om tillatt innblanding av torsk og hyse under minstemål i første punktum er fastsatt på bakgrunn av avtale mellom Norge og Russland.

Femte ledd er en videreføring av gjeldende tredje ledd og er en særregel om tillatt innblanding av sei under minstemål i notfisket.

Sjette ledd er en videreføring av gjeldende fjerde ledd regelen om tillatt innblanding av blåkveite under minstemål ved. Regelen er fastsatt på bakgrunn av avtale mellom Norge og Russland.

Sjuende ledd er en videreføring av gjeldende sekstende ledd om tillatt innblanding av uer under minstemål. Regelen er fastsatt på bakgrunn av avtale mellom Norge og Russland.

Åttende ledd erstatter gjeldene åttende – ellefte ledd og innebærer at reglene om tillatt innblanding av fisk under minstemål ved fiske etter reker nord for 62° N samles i en bestemmelse. Reglene er fastsatt på bakgrunn av avtale mellom Norge og Russland.

Niende ledd er en videreføring av fjortende ledd om tillatt innblanding av fisk under minstemål ved fiske etter lodde. Regelen er fastsatt på bakgrunn av avtale mellom Norge og Russland.

Tiende ledd viderefører regelen i gjeldende tolvte ledd om tillatt innblanding av norsk vårgytende sild under minstemål.

Ellevte ledd erstatter gjeldende sjuende ledd og omhandler innblanding av reke og sjøkreps under minstemål sør for 62° N. Bestemmelsen gjelder i dag kun i Skagerrak. Arbeidsgruppen foreslår at den utvides til å gjelde hele området sør for 62°. Videre foreslås det at tillatt innblanding endres fra 10 % i vekt til 15 % i antall. Det er nødvendig å ha et høyere nivå når en går fra vekt til antall for å opprettholde samme yngelvern. Det er for øvrig ikke gjort noen vitenskapelig analyse av en slik konvertering i dette tilfellet.

Videre vil en tillatt innblanding på 15 % være i samsvar med kriteriet for stenging av områder i Nordsjøen, jf. forslaget § 48 første ledd bokstav c. Arbeidsgruppen er kjent med at Norge og EU den 6. september 2018 inngikk avtale om et RTC-regime i Skagerrak som innebærer et stengingskriterium på 20 %. Arbeidsgruppens mener imidlertid at regelen om tillatt innblanding bør være lik i hele området sør for 62° N.

Arbeidsgruppen viser til at forslaget innebærer en liberalisering av regelverket for så vidt gjelder Nordsjøen hvor det i henhold til første ledd i dag er tillatt å ha inntil 10 % innblanding av disse artene under minstemål i antall.

Tolvte ledd viderefører gjeldende femtende ledd og fastslår at det er adgang til å ha inntil 20 % kystbrisling under minstemål i vekt. Denne bestemmelsen ble flyttet fra den årlige reguleringsforskriften til utøvelsesforskriften med virkning fra 1. januar 2015 samtidig som tillatt innblanding ble redusert fra 40 % til 20 %. Arbeidsgruppen mener at tillatt innblanding under minstemål også for brisling bør angis i antall, men at en slik endring ikke kan gjøres uten en nærmere vurdering.

Arbeidsgruppen foreslår at gjeldende § 46 sjette og trettende ledd oppheves, se punkt 4.9.

§ 48 Stenging av områder for å begrense fangst av fisk under minstemål

For å begrense fangst av fisk under minstemål, kan Fiskeridirektoratet:

- a) *Forby høsting i visse områder nord for 62° N dersom innblanding av reker, torsk, hyse, sei, blåkveite og uer under minstemål overskrider det som fremgår av § 47 fjerde til åttende ledd*
- b) *Forby høsting med trål og snurrevad i visse områder sør for 62° dersom det ved fiske med stormasket trål eller snurrevad er større innblanding enn til sammen 15 % torsk, sei, hyse og hvitting under minstemål i antall i de enkelte fangster.*

Området kan stenges i inntil 14 dager, hvoretter det gjenåpnes automatisk.

Størrelsen på området kan være inntil 500 kvadrantnautiske mil utenfor Skagerrak, jf. § 4 nr. 2 bokstav b, og inntil 250 kvadrantnautiske mil i Skagerrak.

Innenfor det stengte området kan det likevel fiskes med:

- 1. reke-trål dersom sorteringsrist er installert i trålen og oppsamlingspose ikke er påmontert*
 - 2. pelagisk trål etter makrell, hestmakrell eller sild*
 - 3. andre konvensjonelle redskap enn snurrevad.*
- c) *Forby høsting av reker i visse områder sør for 62° N utenfor Skagerrak, jf. § 4 nr. 2 bokstav b dersom det ved høsting av reker er større innblanding enn 15 % reke under minstemål i antall i de enkelte fangster.*

Området kan stenges i inntil 14 dager, hvoretter det gjenåpnes automatisk.

Størrelsen på området kan være inntil 500 kvadrantnautiske mil .

Fiskeridirektoratet kan tillate høsting innenfor det stengte området dersom det er innmontert seleksjonssystemer for utsortering av reker under minstemål.

- d) *Forby høsting av reker i visse områder i Skagerrak, jf. § 4 nr. 2 bokstav b dersom det ved høsting av reker er større innblanding enn 20 % reke under minstemål i antall i de enkelte fangster.*

Området kan stenges i inntil 14 dager, hvoretter det gjenåpnes automatisk.

Størrelsen på området kan være inntil 50 kvadrantnautiske mil.

Fiskeridirektoratet kan tillate høsting innenfor det stengte området dersom det er innmontert seleksjonssystemer for utsortering av reker under minstemål.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan forby høsting av lodde i visse områder nord for 62° N dersom innblanding av lodde, torsk, hyse, sei og blåkveite under minstemål overskrider det som fremgår av § 47 første og niende ledd.

Til § 48:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 47 første, andre og tredje ledd. For å gjøre bestemmelsen mer oversiktlig og lettere å lese er det foretatt redaksjonelle endringer uten å endre realinnholdet i regelen.

Første ledd bokstav a erstatter gjeldende § 47 første ledd og gir Fiskeridirektoratet adgang til å stenge områder nord for 62° N ved for stor innblanding av fisk under minstemål. Som en følge av det utvidete virkeområdet for forskriften, jf. § 1, vil denne adgangen også omfatte områder ved Svalbard.

Hjemmelen til å stenge felt ved Svalbard fremgår i dag av forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonene ved Svalbard 3 og forskrift 28. april 1978 nr. 20 om regulering ved fiske og fangst mv. i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1. Kompetansen til å stenge områder etter disse bestemmelsene er i henhold til ordlyden tillagt departementet. Departementet har imidlertid delegert denne adgangen til Fiskeridirektoratet, jf. delegasjonsvedtak av 1. september 1999 nr. 1001. Arbeidsgruppens forslag innebærer at Fiskeridirektoratets kompetanse vil følge direkte av forskriften. Delegasjonsvedtaket kan dermed oppheves som overflødig.

Kriteriene for å stenge felt er sammenfallende med grensene for tillatt innblanding av fisk under minstemål, jf. § 47. Arbeidsgruppen foreslår at dette presiseres i bestemmelsen for tydeliggjøre rekkevidden av adgangen til å stenge områder.

Første ledd bokstav b er en videreføring av gjeldende § 47 andre ledd. Bestemmelsen gir adgang til å forby fiske med trål og snurrevad i områder sør for 62°. Bestemmelsen kom inn i forskriften i 2012 som et tiltak for å verne yngel og småfisk av artene torsk, hyse, sei og hvitting for derved å bidra til en mer bærekraftig forvaltning av disse bestandene.

Første ledd bokstav c er en videreføring av gjeldende § 47 tredje ledd som gir Fiskeridirektoratet adgang til å forby fiske etter reker i områder sør for 62°. Bestemmelsen ble fastsatt med virkning fra 1. januar 2016 som et av flere tiltak for å redusere utkast av småreker.

Første ledd bokstav d er ny og omhandler adgang til forby fiske etter reker i Skagerrak. Forslaget er i samsvar med *Agreed Record of Conclusions between the European Union and Norway on Technical Measures in Skagerrak* som ble inngått 6. September 2018.

Andre ledd gir Fiskeridirektoratets regionkontor adgang til å stenge områder ved for høy innblanding av lodde, torsk, hyse, sei og blåkveite under minstemål. Denne bestemmelsen fremgår i dag av den årlige reguleringsforskriften for lodde.

Ved å flytte bestemmelsen til denne forskriften vil eventuelle områdestenginger utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene også gjelde for utenlandske fartøy som har adgang til å fiske lodde i norske farvann.

KAPITTEL XI. FORBUD MOT UTKAST OG OPPMALING

§ 49 Ilandføringsplikt

All fangst av fisk skal føres i land. Dette gjelder likevel ikke:

- a) *Levedyktig fisk høstet i strid med bestemmelser gitt i eller med hjemmel i havressursloven. Slik fangst skal straks slippes på sjøen.*
- b) *Lovlig høstet fisk som er levedyktig når den slippes på sjøen.*
- c) *Død eller døende fisk av andre arter enn:*

*Akkar
Ansjos
Blåkveite
Blålange
Blåsteinbit
Breiflabb
Brisling
Brosme
Brudefisk (beryx)
Dolkfisk
Flekkpagell
Flekksteinbit
Flyndre
Glassvar
Glatthodefisk
Gråsteinbit
Hai unntatt brugde, håbrann og håkjerring
Havabbor
Hestmakrell
Hyse
Hvitting
Isgalt
Kolmule
Kongekrabbe
Kveite
Lange
Lodde
Lyr
Lysing
Makrell
Makrellstørje
Morider
Orange Roughy
Piggvar
Polartorsk
Reke (*Pandalus borealis*)
Rognkjeks*

Sardin
Sei
Sild
Sjøkreps
Skate
Skjellbrosm
Skolest
Slettvar
Slirefisk
Strømsild
Tobis
Torsk
Tunger
Uer
Vassild
Vrakfisk
Øyepål
Ål

- d) *Ved høsting med reke trål nord for 62° N når samlet innblanding av andre arter enn reke ikke overstiger 5 % i vekt av rekefangsten i det enkelte hal.*
- e) *For kolmule og øyepål ved høsting med reke trål sør for 62° N.*
- f) *Fangst av kveite over 2 meter. Slik fangst skal straks slippes på sjøen. Påbudet gjelder uavhengig av om kveiten er levedyktig eller død eller dødende.*

Fiskeridirektoratets regionkontor kan påby opptak av fangst.

Til § 49:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 48 og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 22.

Første ledd første punktum er en videreføring av gjeldende regel og gjentar den generelle plikten i havressursloven § 15 til å føre all fangst av fisk i land. Dette er en sentral og viktig regel for å medvirke til at en størst mulig del av fangstene blir registrert og ført inn i kvoteregnskapet. Den skal også bidra til å redusere faren for at det reelle uttaket av fisk er høyere enn det som blir ført i land og registrert. En generell ilandføringsplikt er også viktig av hensyn til miljøet og bestandene.

En ilandføringsplikt kan imidlertid ikke være absolutt. Både hensynet til en forsvarlig forvaltning og hensynet til at fiskerne skal kunne drive praktisk fiske betinger at det gjøres unntak fra ilandføringsplikten. I utøvelsesforskriften § 48 er det derfor fastsatt en rekke unntak fra den generelle plikten. Arbeidsgruppen foreslår at disse unntakene i all hovedsak videreføres.

Første ledd bokstav a fastslår at ilandføringsplikten ikke gjelder for levedyktig fisk som er høstet i strid med bestemmelser gitt i eller i medhold av havressursloven. Dette er en videreføring av gjeldende ordning. Betragtningen bak denne regelen er at økosystemet og

enkeltbestander ikke skal belastes mer enn nødvendig, og at det må være et mål at fangst som det ikke er tillatt å høste, straks skal slippes på sjøen dersom den er levedyktig.

Forslaget innebærer at fiskerne fortsatt må ta stilling til om fisken er død eller døende. Representanter fra Norges Fiskarlag viser til at dette kan være en utfordring, særlig når det gjelder hvitfisk. Dersom en fisk som gjenutsettes viser seg ikke å være levedyktig, vil det være et brudd på ilandføringsplikten. Om en levedyktig fisk som er fanget i strid med reguleringsbestemmelsene beholdes om bord, vil det være et brudd på gjenutsetningsplikten. Etter Fiskarlagets syn er det behov for å finne frem til noen mer objektive regler for når fisken anses døende. Det kan for eksempel tenkes en regel om at all fisk på dekk skal anses døende, eventuelt for enkelte redskapstyper. En slik regel vil lette vurderingen som fiskerne skal ta og bidra til å unngå brudd på regelverket.

Fra forvaltningens side vises det til at utforming av regler som definerer grensen mellom lovlig og ulovlig utkast, og som samtidig ivaretar nødvendige kontroll- og bevisensyn, stiller strenge krav til presisjon. Det har ved flere anledninger tidligere vist seg vanskelig å utarbeide konkrete regler som ivaretar alle hensyn på en tilfredsstillende måte. Slike spørsmål må derfor fortsatt løses ved utøvelse av skjønn i den konkrete saken.

Første ledd bokstav b er en videreføring av gjeldende regel og gjør unntak fra ilandføringsplikten for lovlig høstet fisk som er levedyktig når den slippes på sjøen.

Første ledd bokstav c erstatter gjeldende bestemmelse i utøvelsesforskriften § 48 første ledd nr. 3 og innebærer en oppstilling av arter som det er forbudt å kaste ut når fisken er død eller døende. Ilandføringsplikt for de kommersielt viktigste artene ble innført i 1988. På bakgrunn av ønske om en innskjerping av ilandføringsplikten ble listen over arter som det er forbudt å kaste ut betydelig utvidet i forbindelse med ikrafttreddelsen av havressursloven 1. januar 2009.

Arbeidsgruppen er kjent med at utvidelsen av ilandføringsplikten medførte noen praktiske problemer for fiskerne, blant annet fordi en del av artene på listen ikke har noen kommersiell verdi og dermed er vanskelig å få omsatt. Under henvisning til begrunnelsen for den utvidete ilandføringsplikten i forarbeidene til havressursloven vil arbeidsgruppen likevel foreslå at gjeldende regel i all hovedsak videreføres. En er selvfølgelig klar over at en slik ilandføringsplikt fremdeles vil kunne medføre praktiske problemer ved at det ikke alltid vil være på plass et mottaksapparat for en del arter, samt at noen arter vil ha en begrenset økonomisk verdi. Disse problemene kan en imidlertid løse ved å ha en mer lempelig håndhevelse av regelen i tilfeller hvor det vil være svært urimelig å pålegge ilandføring.

Når det gjelder selve listen er det imidlertid behov for klargjøring og presisering på noen punkter. Arbeidsgruppen foreslår derfor følgende endringer:

- Hai. I henhold til gjeldende bestemmelse gjelder ilandføringsplikten for «hai, herunder blåhai og pigghå». Det kan synes uklart hvorvidt det er hai generelt som er omfattet av ilandføringsplikten, eller om det kun er de haiartene som er spesifikt angitt som skal bringes i land. For å klargjøre at ilandføringsplikten i utgangspunktet gjelder alle haiarter foreslår arbeidsgruppen at henvisningen til blåhai og pigghå strykes.

I henhold til forskrift 13. desember 2013 nr. 1507 om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå, håbrann og silkehai gjelder ikke ilandføringsplikten for brugde og

håbrann. Arbeidsgruppen foreslår at dette unntaket for oversiktens skyld også presiseres i § 49 første ledd bokstav c. Arbeidsgruppen foreslår også at det fastsettes et unntak fra ilandføringsplikten for håkjerring. Håkjerring er i likhet med brukte og håbrann fisk som på grunn av størrelsen kan vanskelig å håndtere og føre i land, og et unntak fra ilandføringsplikten vil derfor være hensiktsmessig, også ut fra et sikkerhetsperspektiv.

- Flyndre. I henhold til gjeldende bestemmelse gjelder ilandføringsplikten for «rødspette og andre flyndrearter». Arbeidsgruppen foreslår at dette erstattes med en generell ilandføringsplikt for flyndre.
- Tobis. I henhold til gjeldende bestemmelse gjelder ilandføringsplikten for «sil, herunder tobis». Arbeidsgruppen foreslår at denne formuleringen erstattes med «tobis» for å gjøre bestemmelsen klarere.
- Var. I henhold til gjeldende bestemmelse gjelder det ilandføringsplikt for «var, herunder piggvar, glassvar og slettvar». Arbeidsgruppen foreslår at det presiseres at ilandføringsplikten kun gjelder for de tre nevnte artene, tilsvarende som for steinbit.
- Kveite. Ilandføringsplikten for kveite ble opphevet i 2011. Begrunnelsen var at kveite som regel er levedyktig når den kommer om bord, uansett hvilket redskap den er fanget med, og en var heller ikke kjent med at det var et problem at død eller døende kveite ble kastet over bord.

Arbeidsgruppen er usikker på hvorvidt kveite som er fanget med eksempelvis trål er levedyktig. Arbeidsgruppen kan uansett ikke se at kveite står i noen særstilling sammenlignet med andre arter som er underlagt ilandføringsplikt. Arbeidsgruppen foreslår derfor at forbudet mot å kaste ut død eller døende kveite gjeninnføres.

Første ledd bokstav d er en videreføring av gjeldende § 48 tredje ledd og innebærer et unntak fra ilandføringsplikten ved fisket etter reker nord for 62°N. Dette unntaket ble fastsatt i 2011 for å imøtekomme praktiske utfordringer hos både næringsutøverne og kontrollmyndighetene.

Første ledd bokstav e er en videreføring av gjeldende § 48 fjerde ledd og innebærer et unntak fra ilandføringsplikten for øyepål og kolmule i rekefisket sør for 62° N. Regelen ble innført med virkning fra 1. januar 2016. Bakgrunnen var at eksisterende seleksjonssystemer i liten grad sorterer ut kolmule og øyepål fra rekefangstene, samt at det er et relativt begrenset kvantum øyepål og kolmule som tas som bifangst i rekefisket i Nordsjøen og Skagerrak sett i sammenheng med det totale kvantumet som landes årlig av disse artene som går til mel- og oljeproduksjon. Bifangst av øyepål og kolmule i rekefisket er tilnærmet umulig å omsette da eneste potensielle mottaker er fiskemelfabrikker. I mange tilfeller ligger disse fabrikkene langt unna steder hvor rekefangstene landes, og de produserer heller ikke så små kvanta som disse bifangstlandingene vil utgjøre.

Første ledd bokstav f er en videreføring av gjeldende § 48 sjettede ledd. Bestemmelsen ble innført 9. oktober 2017 som følge av at det var blitt påvist høye nivå av miljøgifter i stor kveite.

Andre ledd er en videreføring av gjeldende § 48 femte ledd.

Det foreslås for øvrig noen redaksjonelle endringer som ikke er ment å endre realinnholdet i regelen utover det som er beskrevet ovenfor.

Under henvisning til de generelle kommentarene om harmonisering av regelverket i Nordsjøen og Skagerrak under punkt 4.3 foreslår arbeidsgruppen at gjeldende § 48 andre ledd oppheves.

§ 50 Slipping av fangst i notfisket etter makrell

I notfisket etter makrell er det ikke tillatt å slippe hele eller deler av fangsten når det er fare for neddreping, jf. § 49 første ledd bokstav c. På selve noten skal det være påmontert en markeringsblåse ved 7/8 av notens lengde. Med "notens lengde" forstås lengden fra notøre til notøre. Punktet 7/8 av notens lengde skal merkes med en hvit blåse med en omkrets på minimum 40". Blåsen skal festes på flåen og være godt synlig og egnet til å reflektere lys.

Ved eventuell slipping av fangst må noten være klargjort for slipping når markeringsblåsen tas om bord. Notens skal da ha en tilstrekkelig stor utslippsåpning til at makrell kan svømme fritt ut. En påbegynt slippeoperasjon kan avsluttes også etter at markeringsblåsen er tatt om bord ved at noten lukkes. Notens kan da ikke åpnes igjen.

Til § 50:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 48a.

Bestemmelsen omhandler slipping av fangst i notfisket etter makrell og angir et skjæringspunkt for når slipping av fangst ikke lenger kan iverksettes, og all fangst i noten må tas om bord i fartøyet. Bestemmelsen ble fastsatt med virkning fra 1. august 2010 og er resultat av anbefalinger fra en arbeidsgruppe som var nedsatt for å behandle spørsmål om utøvelsen av ringnotfiske etter makrell i relasjon til slipping og dødelighet

Selv om fiskerinæringen og forvaltningen har sammenfallende mål om en god ressursforvaltning, også knyttet til utøvelsen av fiske, har erfaring vist at slipping eller fangstregulering ved spesielt notfiske etter makrell til tider har vært utfordrende. Det kan synes som om det har manglet en felles forståelse rundt fangstsituasjonen i relasjon til regelverket, og ulike aktører har pekt på at utøvelsesforskriften § 48a kunne ha vært utformet tydeligere og mer presist.

Gjennom prosjektet «Beste praksis for slipping av sild og makrell fra not» er det utviklet en standard for slipping av makrell og sild fra not. Standarden inneholder en beskrivelse av hvordan man kan unngå å komme i konflikt med det strenge aktsomhetskravet som gjelder for fiskere generelt og spesielt i forhold til utkastforbudet/ilandføringsplikten i utøvelsesforskriften. Arbeidsgruppen legger til grunn at denne standarden representerer et utfyllende og godt støtteverktøy til forståelse og etterlevelse av regelen om slipping av fangst i notfisket etter makrell. Standarden er kommunisert til næringen med en tydelig forventning om at slippeoperasjoner gjennomføres i samsvar med de beskrevne retningslinjene. Den vil derfor være et nyttig verktøy ved kontroll og håndhevelse av bestemmelsen. Arbeidsgruppen legger derfor til grunn at det ikke er behov for å endre ordlyden i denne regelen. Kontrollmyndighetene ser det som ønskelig at denne standarden tas inn som et vedlegg til forskriften.

§ 51 Oppmaling av torsk, hyse, sei og kystbrisling

Det er forbudt å høste eller lande torsk, hyse, sei og kystbrisling til oppmaling, herunder til matmel og til fiske- og dyrefôr.

Vedkommende salgslag kan dispensere fra oppmalingsforbudet.

Til § 51:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 49 og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 23. Begrunnelse for regelen er at fullverdig konsumfisk ikke utfra ressursmessige hensyn skal gå til dyrefôr.

§ 52 Forbud mot avsilingsrist, renner o.a. som kan nyttes som sorteringsutstyr for sild, makrell og tobis

Ved høsting av sild, makrell og tobis er det ikke tillatt å ha rister i avsilingskassen eller i renner fra avsilingskassen (avsilingsanlegget) som kan nyttes som sorteringsutstyr.

Rister som er nødvendige om bord for avsiling av vann fra fisk (hele avsilingsanlegget) kan ikke ha større åpning mellom spilene enn 10 mm. Ved høsting av tobis kan ikke åpningen mellom spilene være større enn 5 mm. Spilene må være fastsveiset og ikke stillbare. Avsilingsrister for avsiling av vann fra fisk skal sveises fast til avsilingskassen.

Dersom det brukes perforerte plater i avsilingskassen kan avsilingshullene ikke være over 10 mm i diameter. Ved høsting av tobis kan ikke avsilingshullene være over 5 mm i diameter.

Det er ikke tillatt å ha om bord rister eller utstyr, som kan nyttes i avsilingsanlegget, med større spileavstand eller hull diameter enn beskrevet i første ledd. Spiler i utstyr som nevnt må være fastsveiset og ikke stillbare.

Til § 52:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften §§ 50 og 51. Det foreslås at disse to bestemmelsene slås sammen ved at § 51 tas inn som siste setning i andre ledd.

Reglene har stått mer eller mindre uendret etter at de ble innført i 1991. Hensikten med disse bestemmelsene er å forby utstyr om bord i fiskefartøy som kan gjøre det enklere å kaste ut fisk.

Gjeldende bestemmelse omhandler sild og makrell. For å forhindre ulovlig utkast av tobis foreslår arbeidsgruppen at bestemmelsen utvides til også å omfatte tobis. Ved høsting av sild og makrell kan avstanden mellom spilene være 10 mm eller mindre. Ved høsting av tobis er det nødvendig med en mindre spileavstand. Arbeidsgruppen mener at 5 mm vil være tilstrekkelig for å ivareta hensynet bak regelen.

Gjeldende bestemmelse åpner for at avsilingshullene i tilførselsrenner utenom selve silekassen kan være inntil 15 mm i diameter. For å forhindre utkast av fisk, mener arbeidsgruppen at det må stilles samme krav til tilførselsrennene som for avsilingskassene. En

kan ikke se at det er behov for drenering i tilførselsrennene, etter som tilfredsstillende vannmengde skal være drenert bort i avsilingskassen. I praksis vil denne endringen neppe ha store praktiske konsekvenser. Etter det arbeidsgruppen forstår er det i dag mange fartøy som ikke benytter avsilingshull i rennene.

§ 53 Forbud mot sorteringsmaskiner og andre innretninger som kan nyttes til utkast av fisk

Det er forbudt å ha ombord og å nytte innretninger og utstyr som kan benyttes til oppmaling og utkast av fisk, og som ikke har en legitim funksjon i forbindelse med fartøyets behandling av fangsten eller som av sikkerhetsmessige grunner er pålagt av Sjøfartsdirektoratet eller annen myndighet.

Ved høsting av sild, makrell og lodde er det forbudt for ringnotfartøy og trålere å ha sorteringsmaskiner om bord.

Forbudet i andre ledd gjelder ikke fartøy som tilvirker egen fangst ved frysing av rund fisk eller frysing av filet om bord. Sorteringsmaskin og tilhørende innretninger på slike fartøy må ikke være montert slik at frasortert fisk lett kan kastes eller føres tilbake i sjøen.

Ved høsting av reker sør for 62°N er det ikke tillatt å ha sollebrett i sollemaskinene som kan benyttes til utkast av reker. Det nederste sollebrettet skal ikke ha en større åpning mellom spilene enn 7,5 mm. Sollemaskiner med tilhørende innretninger må ikke være montert slik at frasortert reke lett kan kastes eller føres tilbake i sjøen.

Til § 53:

Bestemmelsen viderefører utøvelsesforskriften § 52 og maskeviddeforskriftene for Svalbard § 22a. I likhet med § 52 er også dette en bestemmelse som er med på å underbygge ilandføringsplikten ved at det settes forbud mot eller krav til utstyr som kan gjøre det lettere å kaste ut fisk.

Første ledd ble fastsatt i 2011 på bakgrunn at konkrete hendelser høsten 2010 ved at utkast forekom ved bruk av ulike innretninger om bord i fartøyene i forbindelse med behandling av fisken. Bestemmelsen er først og fremst rettet mot høsting av bunnfisk. På grunn av de unntakene som er spesifisert er det arbeidsgruppens oppfatning at forbudet er vanskelig å kontrollere og håndheve og at bestemmelsen derfor ikke har noe særlig reelt innhold. På bakgrunn av det uttalte (politiske) ønsket om å synliggjøre innsats mot ulovlig utkast av fisk, finner arbeidsgruppen likevel at bestemmelsen bør videreføres.

Annet og tredje ledd retter seg mot sorteringsmaskiner i pelagiske fiskerier og har stått mer eller mindre uendret siden vedtakelsen i 1991.

Fjerde ledd omhandler krav til sollebrett i rekefisket sør for 62° N. Bestemmelsen kom inn i forskriften i 2017 som et tiltak for å redusere utkast av småreker.

I henhold til annet og fjerde ledd skal ikke sorteringsmaskinene med tilhørende innretninger være montert på en slik måte at frasortert fisk «lett» kan kastes eller føres tilbake i sjøen. Kystvaktens har anført at begrepet «lett» er svært skjønnspreget og bidrar til å gjøre bestemmelsen vanskelig å kontrollere og håndheve. Arbeidsgruppen legger til grunn at selv

om ordet «lett» tas ut, vil det fremdeles være nødvendig å anvende skjønn ved håndhevelse av bestemmelsen etter som det fremdeles vil måtte bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfelle hvorvidt innretningene er montert på en slik måte at fisk kan kastes ut.

KAPITTEL XII. BEGRENSNINGER I FISKE I VISSE OMRÅDER

Reglene i dette kapitlet erstatter utøvelsesforskriften kapittel XI om forbud mot å drive trålfiske utenfor 12 nautiske mil (trålfrie soner og fleksible områder). Forskrift om trålfrie soner og fleksible områder utenfor 12 nautiske mil ved det norske fastland ble fastsatt første gang 14. desember 1984. Opprettelsen av trålfrie soner og fleksible områder begrunnes i all hovedsak ut fra behovet for å gi fartøy med ulike redskap driftsmuligheter innenfor et område. Arbeidsgruppen er generelt av den oppfatning at trålfrie soner og fleksible områder har vært hensiktsmessige ordninger spesielt med tanke på å hindre redskapskollisjoner.

§ 54 Tids- og områdebegrenset trålforbud

Det er forbudt å høste med trål i følgende områder og til følgende tider:

a) *Jennegga-Malangsgrunnen avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:*

*68°50'N 13°50'Ø (ved territorialgrensen)
69°09'N 13°37'Ø
69°33'N 15°32'Ø
70°00'N 16°28'Ø
70°00'N 17°28'Ø (ved territorialgrensen)
i tidsrommet fra og med 20. oktober til og med 20. mars.*

b) *På Storegga avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:*

*63°00'N 05°15'Ø
63°00'N 04°53'Ø
63°27'N 05°24'Ø
63°27'N 05°48'Ø*

*Forbudet gjelder hele året og bare for fartøy større enn 35 meter største lengde.
Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra forbudet for enkelte fartøy når særlige grunner tilsier det.*

Til § 54:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 53.

Bokstav a er en videreføring av gjeldende § 53 første ledd bokstav b og fastsetter et forbud mot å høste med trål i et nærmere område på Jennegga – Malangsgrunnen i tidsrommet fra og med 20. oktober til og med 20. mars. Trålforbudet er fastsatt på bakgrunn av at det mest intensive fisket med passive redskap foregår i dette området i denne perioden, selv om det også foregår en viss aktivitet i den resterende tiden av året.

Arbeidsgruppen legger til grunn at det fremdeles foregår et intensivt fiske med faststående redskap i dette området. For å beskytte faststående redskap mot skade og tap, foreslås trålforbudet videreført i sin nåværende geografiske utstrekning og tidsperiode.

Bokstav b er en videreføring av gjeldende § 53 første ledd bokstav c og omhandler trålforbud i et nærmere avgrenset område på Storegga for fartøy over 35 meter. Det er åpnet for å dispensere fra dette forbudet når det foreligger «særlige grunner», jf. § 53 andre ledd. Denne dispensasjonsadgangen er blitt praktisert svært restriktivt. Dispensasjon er kun blitt gitt for fartøy som har kommet til erstatning for fartøy der eier kan vise til et langvarig og uavbrutt fiske på Storegga. Det er bare eiere som drev trålfiske i området før trålfrisonen ble etablert ved kgl.res. av 14. desember 1984 som har fått dispensasjon. Dispensasjon er videre bare blitt gitt der en av grensene (lengde eller bruttotonnasje) er overskredet, og kun mindre overskridelser er blitt akseptert. Etter det arbeidsgruppen kjenner til er det kun et fåtall fartøy om driver fiske på Storegga på dispensasjon.

Området ble i sin tid opprettet for å beskytte/bedre driftsmulighetene for de mindre trålerne og for fartøy som driftet med faststående redskap mot den aktiviteten som ble utført i området av større utenlandske trålere.

Mye har endret seg siden trålforbudet ble innført. Trålaktiviteten fra utenlandske fartøy er sterkt redusert, og trålfartøy med lengde og tonnasje under de fastsatte grensene finnes knapt lenger.

Arbeidsgruppen legger derfor til grunn at begrunnelsen for regelen ikke synes å være like aktuell i dag som da trålfrisonen ble etablert. Under henvisning til behov for beskyttelse av ungfisk i dette området, er det etter arbeidsgruppens oppfatning likevel hensiktsmessig å videreføre trålforbudet. Fra næringens side er det vist til at området har vært og er fortsatt svært viktig for trålfartøy under 35 meter og andre som i dag har dispensasjon. Det dreier seg om et svært begrenset antall og på noe sikt er det sannsynlig at disse bli utskiftet med fartøy som ikke oppfyller vilkårene for dispensasjon. Inntil det skjer, foreslås dispensasjonsadgangen videreført.

Arbeidsgruppen foreslår at at trålforbudet på Nordbanken og Øverbanken, jf. gjeldende § 53 bokstav a oppheves under henvisning til at det i dette området ikke lenger foregår fiskeriaktivitet i et slikt omfang som gjør det nødvendig med et tidsbegrenset trålforbud.

§ 55 Iverksettelse av reguleringer for å unngå redskapskonflikter og sikre havdeling

Når det på grunn av store ansamlinger av fartøy eller av andre grunner oppstår fare for redskapskollisjoner, eller når det er behov for å gi fartøy med ulike redskap driftsmuligheter innenfor et område, kan Fiskeridirektoratet eller Kystvakten iverksette midlertidige reguleringer i nærmere avgrensede områder.

Slike reguleringer kan bare iverksettes når dette kan skje uten at reguleringene i vesentlig grad går ut over andre redskapstyper som allerede er i drift i området. Iverksette reguleringer kan opprettholdes til fordel for fartøy med faststående redskap selv om fartøyene for en kortere periode har forlatt feltet for landing av fangst, bunkring eller på grunn av vanskelige værforhold m.v.

Melding om vedtak om regulering, fastsetting av forbud eller endring av forbud skal gis minst 12 timer før reguleringen, forbudet eller endringen blir iverksatt.

Reguleringer iverksatt av Kystvakten skal så snart som mulig stadfestes av Fiskeridirektoratet.

Til § 55:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften §§ 54, 55 og 56 om etablering av fleksible områder.

Fleksible områder er i likhet med trålfrie soner begrunnet i behovet for å forhindre konflikter mellom ulike redskapsgrupper og behovet for å gi fartøy med ulike redskap driftsmuligheter i et område. I de fleksible områdene er det mulig å regulere bestemte redskapstyper i hele eller deler av de etablerte områdene.

Adgangen til å etablere fleksible områder gjelder kun bestemte perioder av året og er avhengig av et vedtak fra kompetent myndighet for å kunne aktiviseres. Myndighet til å etablere fleksible områder er tillagt Fiskeridirektoratet. Kystvakten kan også iverksette reguleringer, jf. § 56, men disse må stadfestes av Fiskeridirektoratet. Ved behov utenfor disse områdene kan Kystvakten også treffe tiltak (iverksette reguleringer) for å opprettholde ro og orden på fiske- og fangstfelt i medhold av kystvaktloven § 24.

Etablering av fleksible områder i medhold av utøvelsesforskriften kan for det første skje når det blant fartøy i det aktuelle området er overhengende fare for redskapskollisjoner. Videre når det er behov for å gi ulike redskapsgrupper driftsmuligheter innenfor det samme området. Etablering av et fleksibelt område kan bare iverksettes når dette kan skje uten at reguleringen i vesentlig grad går utover andre redskapsgrupper som allerede er i drift i området.

Kystvakten er etter nærmere regler gitt myndighet til å håndheve og administrere ordningen, jf. § 56.

Arbeidsgruppen mener at adgangen til å fastsette områdereguleringer for å forhindre konflikter mellom ulike redskapsgrupper bør videreføres. Gjeldende regler har imidlertid stått uendret i flere tiår, og arbeidsgruppen mener at det behov for å presisere og oppdatere reglene på dette området, også ut fra et forenklingsspektiv.

Arbeidsgruppen legger til grunn at behovet for slike reguleringer fra tid til annen kan oppstå også utenfor de områdene som i dag fremgår av utøvelsesforskriften § 55. Arbeidsgruppen foreslår derfor at adgangen til å etablere områdereguleringer gjøres generell.

Arbeidsgruppen foreslår at gjeldende vilkår for etablering av områdereguleringer videreføres, jf. forslagetets andre ledd. Dette innebærer at områdereguleringer bare kan iverksettes når det blant fartøy i det aktuelle området er overhengende fare for redskapskollisjoner eller når det er behov for å gi ulike redskapsgrupper driftsmuligheter innenfor det samme området. Etablering av et fleksibelt område kan bare iverksettes når dette kan skje uten at reguleringen i vesentlig grad går utover andre redskapsgrupper som allerede er i drift i området.

Det foreslås at både Fiskeridirektoratet og Kystvakten kan iverksette slike områdereguleringer, jf. første ledd. Dette er også langt på vei ordningen i dag. Reguleringer som iverksettes av Kystvakten skal så snart som mulig bekreftes av Fiskeridirektoratet.

I henhold til gjeldende § 56 skal melding om vedtak om regulering gis minst 12 timer før reguleringen blir iverksatt. Melding skal gis over bestemte radiofrekvenser eller på annen betryggende måte. Denne varslingsfristen foreslås videreført.

Utøvelsesforskriften § 57 foreslås opphevet som overflødig, se punkt 4.9.

§ 56 Forbud mot høsting i områder i fiskevernsonen ved Svalbard og Svalbards territorialfarvann

Med unntak av høsting av reker med trål og skraping av skjell er det ikke tillatt å drive høsting i følgende områder:

a) Innenfor 20 nautiske mil fra grunnlinjene rundt Bjørnøya.

-

b) Innenfor 15 nautiske mil fra grunnlinjene på vestsiden av Spitsbergen fra Sørkapp til 77° 30' N.

c) Innenfor 20 nautiske mil fra grunnlinjene på vestsiden av Spitsbergen nord for 77° 30' N til 80° N og vest for 14° Ø.

Til § 56:

Bestemmelsen erstatter maskeviddeforskriftene for Svalbard § 24 og angir områder i fiskevernsonen ved Svalbard og Svalbards territorialfarvann hvor det er forbudt å fiske. Forbudet gjelder ikke reke-trål og skjellskraping.

Forbudene ble innført i forbindelse med opprettelsen av fiskevernsonen ved Svalbard i 1977. Begrunnelsen for områdestengingene er vern av yngel og småfisk.

Adgangen til å fiske i områdene rundt Svalbard er regulert i flere ulike forskrifter:

- Forskriftene om maskevidde, bifangst og minstemål m.m. for henholdsvis fiskevernsonen ved Svalbard og Svalbards territorialfarvann
- Forskrift om regulering av fiske med bunnredskap i Norges økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen og i fiskevernsonen ved Svalbard
- Forskrifter om naturvernområder og naturreservater fastsatt med hjemmel i svalbardmiljøloven.

Disse forskriftene er delvis overlappende og delvis utfyller de hverandre, og regelverket fremstår samlet sett som uoversiktlig. Arbeidsgruppen har derfor vurdert hvorvidt det er mulig å forenkle eller samordne de aktuelle reglene.

Arbeidsgruppen har for det første vurdert hvorvidt det vil være hensiktsmessig å fastsette et forbud mot alt fiske innenfor 12 nautiske mil med unntak av rekefiske på tradisjonelle og nærmere identifiserte felt. Dette vil bidra til bedre overensstemmelse mellom regelverket

fastsatt av fiskerimyndighetene og regelverket fastsatt av miljøvernmyndighetene. Forenklingsgevinsten vil imidlertid være beskjeden etter som detaljerte og omfattende regler fremdeles vil fremgå av forskriften om regulering av fiske med bunnredskap.

Med unntak av det stengte området rundt Bjørnøya er arbeidsgruppen usikker på om den opprinnelige begrunnelsen for fiskeforbudet fremdeles er relevant. I et forenklingsperspektiv kan det derfor diskuteres hvorvidt fiskeforbudet i de to områdene på vestsiden av Spitsbergen bør oppheves. Arbeidsgruppen viser i denne sammenheng til at forslag til endringer i forskrift om regulering av fiske med bunnredskap nylig har vært på høring. I forbindelse med utarbeidelse av forslaget ble det sett hen til maskeviddeforskriftene for Svalbard, og det ble lagt til grunn at det finnes sårbare arter/habitater innenfor de stengte områdene. Det synes derfor å være grunnlag for å videreføre områdebegrensningene, men det bør vurderes hvorvidt de bør fastsettes i forskriften om fiske med bunnredskap. Områdene foreslås videreført i denne forskriften inntil dette spørsmålet er nærmere vurdert.

§ 57 Forbud mot å høste norsk vårgytende sild i den nordøstlige delen av Norges økonomiske sone

Det er forbudt å høste norsk vårgytende sild nordøst for en rett linje fra 72° 10,46' minutter nord, 10° 18,42' øst til Darupskjæret 70° 40,5' nord, 21° 59,1' øst

Uten hensyn til forbudet i første ledd kan følgende fartøy høste norsk vårgytende sild innenfor fire nautiske mil fra grunnlinjene vest for 29° 05' Ø:

- a) *fartøy som har adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i kystfartøygruppen i medhold av den årlige deltakerforskriften*
- b) *fartøy med en største lengde under 21,35 meter eller lasteromsvolum under 150 m³. Fiskeridirektoratet region Nord kan dispensere fra forbudet for fartøy som er på eller over 21,35 meter største lengde men som har et lasteromsvolum under 150 m³.*

Uten hensyn til forbudet i første ledd kan det fra og med 28. august 2017 til og med 31. desember 2017 høstes norsk vårgytende sild innenfor et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70° 40,5' Ø 21° 59,1'
2. N 74° 4,73' Ø 19° 5,76'
Videre langs yttergrensen for Norges økonomiske sone til posisjon
3. N 72° 10,46' Ø 10° 59,1'

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket nevnt i andre ledd, innskrenke eller utvide perioden for høsting og stenge hele eller deler av området for høsting.

Fiskeridirektoratet kan stenge hele eller deler av området nevnt i tredje ledd dersom innblanding av sild under minstemål i de enkelte fangster overstiger 20 % i antall.

Til § 57

Bestemmelsen erstatter forskrift 3. september 1998 nr. 859 om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomiske sone i sin helhet.

Arbeidsgruppen viser til at denne forskriften omhandler områdereguleringer som for oversiktens skyld bør innarbeides i den generelle høsteforskriften

Det er foretatt redaksjonelle endringer uten å endre realinnholdet i bestemmelsene.

KAPITTEL XIII. ADGANG TIL Å HØSTE MED TRÅL INNENFOR 12 NAUTISKE MIL FRA GRUNNLINJENE UTENFOR DET NORSKE FASTLAND

Kapittelet erstatter utøvelsesforskriften kapittel XII om adgang til å drive trålfiske innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene utenfor det norske fastland.

I henhold til havressursloven § 20 er det i utgangspunktet ikke tillatt å høste med trål innenfor territorialgrensen, det vil si 12 nautiske mil fra grunnlinjene. Med hjemmel i § 20 er det gitt unntak fra dette forbudet for visse grupper norske fartøy til å høste med trål innenfor 12 nautiske mil. Unntakene er et resultat av avveininger mellom ulike hensyn.

§ 58 Adgang til å høste med småmasket flytetrål innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene

Fartøy med tillatelse til å høste norsk vårgytende sild med trål etter forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konesjonsforskriften) § 2-20, kan høste norsk vårgytende sild med småmasket flytetrål innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene.

Fartøy med loddetråltillatelse etter konsesjonsforskriften § 2-22 og fartøy med adgang til å delta i fisket etter lodde i medhold av deltakerforskriften, kan høste lodde med småmasket flytetrål innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene.

Til § 58:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 58. Unntaket åpner for at fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål og fartøy med loddetråltillatelse og kystfartøy med adgang til å fiske lodde, kan fiske innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene.

Bakgrunnen for adgangen til å benytte småmasket flytetrål ved fiske etter sild og lodde var at disse fiskeriene først og fremst ble drevet i kystnære farvann, og at de aktuelle fartøyene hadde få alternative fangstfelt. Samtidig ble det lagt vekt på at det ikke skulle legges til rette for en opptrapping av trållaktivitet i kystnære farvann.

Næringens representanter i arbeidsgruppen viser til at det i dag er åpnet for at også andre fartøy kan fiske sild og lodde med trål, og at alle fartøy som kan tråle sild og lodde bør ha lik adgang innenfor 12-milsgrensen.

Arbeidsgruppen viser til at det i reguleringsforskriften for lodde er åpnet for at ringnotfartøy som en prøveordning i 2018 kan tråle etter lodde innenfor 12 nautiske mil.

Fiskeridirektoratets representanter i arbeidsgruppen mener at en mer permanent utvidelse av adgangen til å fiske med trål innenfor 12 nautiske mil ikke bør fastsettes før det er høstet nødvendige erfaringer fra de unntakene som er gitt i reguleringsforskriften. Eventuelle unntak fra trålforbudet innenfor 12 nautiske mil i disse fiskeriene bør derfor fremdeles vurderes i forbindelse med fastsettelse av de årlige reguleringsforskriftene.

§ 59 Adgang til å høste med småmasket bunntrål i området mellom 6 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene

Fartøy under 34 meter største lengde kan høste vassild og kolmule med småmasket bunntrål i området mellom 6 og 12 nautiske mil sør for 67°10'N.

Til § 59:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 59.

Bestemmelsen viderefører adgangen for fartøy under 34 meter største lengde til å høste vassild og kolmule med småmasket bunntrål i området mellom 6 og 12 nautiske mil sør for 67°10' N.

I henhold til gjeldende bestemmelse er det i tillegg til lengdegrensen på 34 meter også satt en begrensning på fartøyet bruttotonnasje.

En gjennomgang av Fiskeridirektoratets fartøyregister viser at det uavhengig av fartøyet bruttotonnasje kun er et fåtall fartøy under 34 meter største lengde med adgang til å fiske vassild og kolmule. Arbeidsgruppen kan derfor ikke se at en begrensning i bruttotonnasje vil innebære en reduksjon av betydning når det gjelder antall fartøy som kan fiske innenfor 12 nautiske mil. Arbeidsgruppen foreslår derfor at det kun skal gjelde en begrensning på fartøyet lengde, og at grensen på 34 meter videreføres. Dette innebærer at gjeldende § 59 tredje ledd kan oppheves som overflødig.

I henhold til gjeldende § 59 første ledd annet punktum kan fartøy som i tillegg til vassildtråltillatelse også har adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°, fiske med bunntrål inntil 4 nautiske mil fra grunnlinjene i områdene mellom 64° N og 67°10' N i perioden fra og med 1. april til og med 30. september. Dette unntaket ble fastsatt i 2006 på bakgrunn av henvendelser fra enkeltfartøy. Under henvisning til at det ikke lenger synes å være noen fartøy under 34 meter største lengde som både har vassildtråltillatelse og adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap, foreslår arbeidsgruppen at dette unntaket oppheves. Arbeidsgruppen er for øvrig av den oppfatning at en bør søke å unngå at det fastsettes spesielle unntak som er rettet mot konkrete enkeltfartøy. Dette vil innebære at regelverket blir unødig komplekst og omfattende.

I henhold til gjeldende § 59 andre ledd kan Fiskeridirektoratet i de tilfeller industrien i andre halvår har mangel på råstoff etter søknad tillate fartøy under 43 meter største lengde å fiske vassild med småmasket bunntrål i området mellom 8 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene i området mellom 64° N og 66° N. Dette unntaket ble tatt inn i bestemmelsen i 2007 på bakgrunn av henvendelser fra enkeltfartøy. Arbeidsgruppen er ikke kjent med at det i de siste

årene er blitt søkt om eller gitt slike dispensasjoner, og det legges til grunn at det ikke lenger er behov for en slik unntaksbestemmelse. Regelen foreslås derfor opphevet.

§ 60 Adgang til å høste med stormasket bunntål i området mellom 6 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene

I området mellom 6 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene er det tillatt å høste med stormasket bunntål for fartøy med en bruttotonnasje inntil 1200. Fangsten skal landes for bearbeidelse ved anlegg i Norge i fersk, frosset eller saltet tilstand. Fangsten kan ikke være filetert.

Til § 60:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften §§ 60 – 65 og omhandler adgang til å høste med stormasket bunntål i området mellom 6 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene.

Dagens regelverk er et resultat av en avveining mellom kryssende hensyn mellom kystfiskeflåten, havfiskeflåten og landindustrien. Til tross for motforestillinger ble det i sin tid åpnet for at mindre trålere i visse tilfeller kunne fiske innenfor 12 nautiske mil når fisket hadde til formål å skaffe fangst eller fangstprodukter til bearbeidelse til anlegg i Norge eller for å skaffe fersk fisk til levering i Norge.

Gjeldende § 60 identifiserer hvilke fartøygrupper som kan fiske med stormasket bunntål innenfor 12 nautiske mil i de områdene og tidsrommene som er fastsatt i §§ 61 og 62.

Det er fartøyets størrelse (bruttotonnasje) som avgjør om fartøyet har adgang til å fiske innenfor 12 nautiske mil, jf. gjeldende § 60. I tillegg er det et krav at fangsten skal landes for bearbeidelse ved anlegg i Norge i fersk, frosset eller saltet tilstand, jf. § 64.

I henhold til gjeldende § 60 må fartøyene ha en mindre tonnasje enn angitt enten i henhold til 1947-konvensjonens måleregler eller etter 1969-konvensjonens måleregler. Så langt arbeidsgruppen kjenner til er alle aktuelle fartøy i dag oppmålt etter 1969-konvensjonens måleregler. Bestemmelsen kan derfor forenkles ved at henvisningen til måleregler tas ut og at kun tonnasjegrensen i henhold til 1969-konvensjonen videreføres. Dette innebærer også at gjeldende § 65 kan oppheves som unødvendig.

Gjeldende §§ 61 og 62 angir i hvilke områder og tidsrom det er adgang til å fiske mellom 12 og 6 nautiske mil. I henhold til disse bestemmelsene er det adgang til å fiske inntil 6 nautiske mil i hele området sør for 67° 10'N hele året og i nærmere definerte områder og tidsrom nord for denne grensen. Mye har endret seg siden disse bestemmelsene ble fastsatt, og arbeidsgruppen mener at det er behov for modernisering og forenkling. Arbeidsgruppen foreslår at det gis adgang for de aktuelle fartøyene til å fiske med trål inntil 6 nautiske mil fra grunnlinjene langs kysten utenfor det norske fastlandet hele året. På grunn av størrelsesbegrensningen på 1200 bruttotonn vil det kun være i underkant av 10 fartøy med torsketråltillatelse eller seitråltillatelse som vil ha adgang fiske innenfor 12 nautiske mil.

Kravet om at fangsten skal landes i fersk, frosset eller saltet tilstand, jf. gjeldende § 64, opprettholdes under henvisning til formålet bak regelen. Representantene fra Norges Fiskarlag mener at dette kravet bør oppheves. Det vises til at fartøyene må stå fritt til å bestemme

anvendelse og leveringssted innenfor de rammer som konsesjonen og øvrig regelverk trekker opp.

I den grad det skulle oppstå behov for reguleringer for å forhindre konflikter mellom trålere og fartøy som fisker men andre redskap, vil dette kunne gjennomføres med hjemmel i § 55.

Forslaget innebærer at det ikke lenger vil være behov for å definere noen grense mellom Troms og Finnmark, slik at gjeldende § 63 kan oppheves som overflødig.

Som følge av regelverket begrunnet i vern av kysttorsk er det ingen fartøy som i dag kan fiske innenfor 6 nautiske mil. Bestemmelsen i § 60 bokstav b kan derfor oppheves.

KAPITTEL XIV. KALIBRERINGS-DOKUMENTER OG LASTEROMSTENINGER

§ 61 Kalibreringsdokument

Fartøy med isvannstanker eller RSW-tanker som til sammen rommer 70 kubikkmeter eller mer, skal ha dokumenter om bord som viser kalibrering av tankene i kubikkmeter med 10 centimeters intervaller. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra dokumentplikten.

Dokumentene skal være godkjent av Sjøfartsdirektoratet. For utenlandske fartøy skal dokumentene være godkjent av kompetent maritim myndighet i vedkommende land .

Dokumentplikten i første og andre ledd gjelder ikke fartøy med isvann- eller RSW-tanker som til sammen rommer mindre enn 70 kubikkmeter.

Til § 61:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 67. Bestemmelsen er begrunnet i kontrollhensyn.

Det er foretatt redaksjonelle endringer uten å endre realinnholdet i regelen.

I henhold til gjeldende § 67 siste ledd skal dokumentene kunne fremlegges for kontrollorganene på forespørsel. En slik plikt til å fremleggelse av dokumenter følger direkte av havressursloven § 46 og kystvaktloven § 29. Bestemmelsen foreslås derfor opphevet som overflødig.

§ 62 Lasteromstegninger

Fartøy over 24 meter største lengde skal ha om bord oppdaterte tegninger eller beskrivelse av lasterom og andre oppbevaringsrom for fisk og fiskeprodukter, samt rørsystem som er egnet til å transportere fisk og biprodukter av fisk. Dersom fartøyet deltar i fiske i det nordvestlige Atlanterhav (NAFO-området) eller i EU-farvann, gjelder dette kravet for fartøy over 17 meter største lengde.

Tegningene eller beskrivelsene som nevnt i første ledd må angi de enkelte roms brutto lagringskapasitet i kubikkmeter. Dersom rommet er ytterligere oppdelt skal dette angis på samme måte.

For norske fartøy skal dokumenter som nevnt i første ledd være godkjent av Sjøfartsdirektoratet.

For utenlandske fartøy skal dokumenter som nevnt i første ledd være godkjent av kompetent myndighet i den stat hvor fartøyet er registrert.

Til § 62:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 68.

Bestemmelsen ble fastsatt første gang i 2000 på bakgrunn av at bl.a. NEAFC og EU hadde fastsatt krav om at fartøyene hadde oppdaterte tegninger eller beskrivelser av lasterommene med angivelse av lagringskapasitet i kubikkmeter. Tilsvarende bestemmelser gjaldt også ved fiske i andre lands soner, for eksempel i EU-farvann. Bestemmelsen er begrunnet i kontrollhensyn. Ved inspeksjon må Kystvakten skaffe seg oversikt over laste- og fryserommenes størrelse for å kunne foreta nøyaktige beregninger av fangstene om bord. Bruk av lasteromstegninger representerer en betydelig støtte i denne sammenhengen.

I henhold til gjeldende § 68 andre ledd skal tegningene eller beskrivelse angi de enkelte roms brutto lagringskapasitet i kubikkmeter. Kystvakten viser til at begrepet «brutto lagringskapasitet» i mange tilfeller vil være et definisjonsspørsmål og har foreslått at dette endres til «lagringskapasitet tilgjengelig for fiskeprodukter».

Den opprinnelige ordlyden innebar at tegningene skulle angi både brutto og netto lagringskapasitet. Kravet om netto lagringskapasitet ble imidlertid opphevet fordi det etter at forskriften var vedtatt viste seg at dette begrepet skapte en rekke praktiske problemer. Arbeidsgruppen ser at det i forbindelse med Kystvaktens kontroll vil kunne være nyttig og hensiktsmessig at det enkelte fartøys rom angis i både brutto og netto lagringskapasitet. En slikt krav vil imidlertid medføre betydelig merarbeid, noe som også ble anført av Sjøfartsdirektoratet i forbindelse med forskriftsfastsettelsen i 2000. Arbeidsgruppen finner derfor ikke å ville foreslå en endring av regelen uten at dette er nærmere drøftet med bl.a. Sjøfartsdirektoratet.

I henhold til gjeldende § 68 tredje ledd skal lasteromstegningene for norske fartøy være kontrollert av «Sjøfartsdirektoratet eller annen instans godkjent for slik kontroll». Arbeidsgruppen foreslår at henvisning til annen instans tas ut av bestemmelsen da dette vil være private klasseselskaper og ikke en offentlig myndighet.

Til § 63 Stuingsplan

Fartøy som oppbevarer fisk i frossen tilstand og har samlet lagringskapasitet på 500 m³ eller over, skal føre en stuingsplan.

Stuingsplan skal oppfylle følgende krav:

- a) *Produsert fangst må stues og merkes på en slik måte at samme art og produktkategori kan identifiseres når de er stuert i ulike deler av fryserommet.*
- b) *Stuingsplanen må angi plassering av de ulike produktene i fryserommet, i tillegg til produktvekt i kilo.*
- c) *Stuingsplanen skal oppdateres daglig og skal minimum omfatte til og med foregående døgn (00:00 til 23:59 UTC).*
- d) *Fortløpende stuingsplaner for inneværende tur skal oppbevares og kunne forevises på forespørsel.*

Til § 63:

Bestemmelsen er ny og innebærer at fartøy med en samlet lagringskapasitet på 500 m³ og som oppbevarer fisk i frossen tilstand skal føre en stuingsplan.

I norsk regelverk er det i dag ikke et krav at fartøyene skal føre oversikter over hvor de enkelte artene/produktene er stuert om bord. Kystvakten har ved flere anledninger etterlyst et slikt krav. Tilgjengelige stuingsplaner vil lette Kystvaktens kontroll av fangst om bord i fartøyene.

Arbeidsgruppen understreker at et pålegg om føring av stuingsplan ikke samtidig innebærer et krav om at de enkelte artene og produktene må stues separat på ulike steder i lasterommet. Det vil fremdeles være adgang til å fylle rommet fortløpende, for å sikre nødvendig stabilitet om bord i fartøyet.

Næringens representanter legger til grunn at fartøy som palleterer fangsten om bord neppe vil ha problemer med å etterleve et krav om stuingsplan. For mindre fartøy vil det imidlertid kunne bli arbeidskrevende å lage en slik oversikt ettersom ulike arter stables sammen. Næringen er enig i at det er viktig å kunne drive effektiv kontroll med hva fartøyene har i lasterommet. Dette kan imidlertid også kontrolleres under lossing. Kontrollhensynene vil således være godt ivaretatt selv om kravet begrenses til å gjelde fartøy som ikke losses i Norge.

Fra forvaltningens side vises det til at rammebetingelsene i form av tekniske reguleringer bør være mest mulig like for alle fartøy som fisker innenfor samme område(r). Det vil være uheldig å ha ulike regler for norske og utenlandske fartøy.

KAPITTEL XV. MERKING AV HØSTEREDSKAPER OG OPPBEVARINGSANORDNINGER

§ 64 Krav til merking

Redskap som står i sjøen skal ha minst ett vak (blåse, flyt eller dobbe) som er tydelig merket med fartøyets registreringsmerke. Dersom det ikke benyttes registreringspliktig fartøy, skal redskapet være merket med eierens navn og adresse. Dersom det benyttes flere vak, skal samtlige vak være merket som beskrevet.

Det er ikke tillatt å benytte redskap som ikke har vak. Vakert og merket på vakert skal være godt synlig.

Sanketeiner og samleposer som er satt for å oppbevare villlevande marine ressurser i sjø skal være merket på tilsvarende måte. Not eller merd som brukes til låssetting skal være merket med minst to vak.

Ved høsting av snøkrabbe med teiner skal teinen i hver ende av teinelenken være merket med fartøyets registreringsmerke. Merking utføres ved å feste en merket garnring på teinen.

Til § 64

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 73 er en videreføring av gjeldende ordning. Bestemmelsen slår dessuten fast at alle redskap ut fra kontrollhensyn skal ha vak. Videre skal all oppbevaring av villlevande marine ressurser i sjø merkes på tilsvarende måte som fangstredskap.

Arbeidsgruppen foreslår at det i første ledd presiseres at samtlige vak skal merkes, dersom det benyttes mer enn ett vak. Det kan ofte være lang avstand mellom vakene slik at det ikke er klart at de henger sammen. Dette kan føre til at kontrollatene beslutter å beslaglegge tilsynelatende umerkede redskap. For å legge til rette for at lovlig redskap får stå i fred, er det en fordel for både fiskerne og kontrollatene at samtlige vak merkes.

§ 65 Spesielle merkebestemmelser utenfor grunnlinjene

Garn- og linerredskap som står i sjøen utenfor grunnlinjene i Norges sjøterritorium og økonomiske sone skal være merket slik:

- a) Om dagen skal redskapet i hver ende ha bøyestang forsynt med raderreflektor eller flagg. Etter solnedgang skal det i hver ende av redskapet være bøye med refleksmidler (jf. bokstav f) og stang forsynt med lys (jf. bokstav g) slik at endebøyene angir redskapets posisjon og utstrekning.*
- b) Om dagen skal den vestre (halve kompassirkelen fra syd gjennom vest til og inkludert nord) endebøye ha to flagg, det ene over det annet. Avstanden mellom flaggene skal være minst 25 cm. Radarreflektor kan brukes i stedet for det øverste flagg. Etter solnedgang skal bøyen ha to lys. Avstanden mellom lysene skal være minst 50 cm.*
- c) Om dagen skal den østre (halve kompassirkelen fra nord gjennom øst til og inkludert syd) endebøye ha ett flagg. Radarreflektor kan brukes i stedet for flagg. Etter solnedgang skal bøyen ha ett lys.*
- d) Avstanden mellom merkebøyene på et faststående redskap skal ikke overstige 1 nautisk mil. Redskap med lengde over 1 nautisk mil, skal ha en eller flere midtbøyer mellom endebøyene. Midtbøye skal utstyres som bestemt i bokstav c. Etter solnedgang kan en slik bøye likevel være uten lys, så lenge avstanden fra lys til redskapet ikke overstiger 2 nautiske mil.*

Avstanden mellom merkebøyene på et drivende redskap skal ikke overstige 2 nautiske mil. Redskap med lengde over 2 nautiske mil, skal ha en eller flere midtbøyer mellom endebøyene. Midtbøye skal utstyres som bestemt i bokstav c.

Drivende garnlenker med lengde over 1 nautisk mil skal mellom merkebøyene ha en eller flere blåser med en lysreflekterende farge som er godt synlig.

- e) *Gjør bunnens beskaffenhet og/eller strømmens styrke det umulig å ha bøye i hver ende av redskapet, skal redskapets lengde fra endebøyen ikke overstige 1 nautisk mil. Bokstavene b og c gjelder tilsvarende, ettersom redskapet står i øst-eller vest- retning av endebøyen.*

Når et drivende redskap er festet i et fiskefartøy er det ikke nødvendig med en merkebøye i denne enden.

- f) *Stangen på merkebøyene skal være minst 2 meter høy over vannlinjen. Vak, bøyesteng eller toppmerke skal forsynes med refleksmidler, slik at lys kan reflekteres i alle retninger.*
- g) *Lyset på bøyestangen skal være gult og synlig i en avstand av minst 2 nautiske mil i god siktbarhet og mørke. Det kan nyttes lys som er tent hele tiden med samme styrke (fastlys), eller blinklys. På samme bøye kan det ikke nyttes både fastlys og blinklys. Blinklys skal gi mellom 20 og 25 blink pr. minutt. Brukes to blinklys på samme merkebøye, skal disse være synkronisert, slik at de blinker i takt.*

Til § 65

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 74.

Arbeidsgruppen foreslår at merkeplikten styrkes ved at virkeområdet for bestemmelsen som i dag gjelder utenfor 4. nautiske mil fra grunnlinjene endres til å gjelde helt inn til grunnlinjene. Utvidelsen av virkeområdet innebærer at de spesielle merkebestemmelser for Finnmark innenfor 4 nautiske mil (§ 75) og de spesielle merkebestemmelser under loddefisket innenfor 4 nautiske mil (§ 76) oppheves som overflødig. De øvrige bestemmelser foreslås opprettholdt.

KAPITTEL XVI. TAP AV REDSKAP OG ORDEN PÅ HØSTINGSFELT

Til § 66 Rapportering og fjerning av tapte redskap

Den som mister eller må kutte redskap har plikt til å sokne etter redskapene. Dette gjelder også deler av redskap, herunder trålvaier.

Dersom det ikke er mulig å få tatt opp tapte redskap skal det umiddelbart rapporteres til Kystvaktens bruksvaktssentral (tlf. 07611) om følgende:

- a) *fartøyets navn og kallesignal*
- b) *redskapstype*
- c) *redskapsmengde*
- d) *tidspunkt for tap av redskap*

e) *posisjon for tap av redskap*

Funn av tapte redskap skal rapporteres til Kystvaktens bruksvaktsentral.

Til § 66:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 78. Det er foretatt redaksjonelle endringer uten å endre realinnholdet i regelen.

Bestemmelsen ble innført med virkning fra 1. januar 2009 etter at det ved vedtakelsen av havressursloven ble innført en generell plikt til å sokne etter tapte redskap. I tillegg ble det fastsatt et krav om rapportering av tapte redskap.

§ 67 Vikeplikt

Den som høster med drivende redskap eller redskap som slepes, har vikeplikt for faststående redskap.

Det er forbudt å ankre på område hvor drivgarn eller fløytliner er utsatt og i drift.

Fartøy som ikke har redskap ute, skal på oppfordring flytte dersom det ligger i veien for fiskere som har begynt å fiske eller går i gang med å sette ut sine redskap.

Forankret fartøy som er til hinder for notkast, skal på oppfordring flytte så fremt annen brukbar ankerplass finnes i nærheten.

Til § 67:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 79.

Regelen om vikeplikt for den som fisker med aktive redskap, fremgikk tidligere av saltvannsfiskeloven, men ved vedtakelsen av havressursloven fant en ikke grunn til å videreføre de særlige aktsomhetsreglene for aktive og passive redskap direkte i loven, da loven angir en generell aktsomhetsplikt i § 24. Det ble likevel ansett å være behov for slike konkrete kjøregler som er fastsatt for å hindre redskapskollisjoner. Bestemmelsen ble derfor tatt inn i utøvelsesforskriften.

§ 68 Høsting med krokredskap

Høsting med krokredskap må skje i betryggende avstand fra utestående not, lås og merd og ikke nærmere enn 100 meter.

Til § 68:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 80.

Regelen fremgikk tidligere av saltvannsfiskeloven, men ved vedtakelsen av havressursloven fant en ikke grunn til å videreføre de særlige aktsomhetsreglene for aktive og passive

redskap direkte i loven, da loven angir en generell aktsomhetsplikt i § 24. Det ble likevel ansett å være behov for en slik regel, og bestemmelsen ble derfor tatt inn i utøvelsesforskriften.

I henhold til gjeldende bestemmelse må fiske med krokredskap skje i betryggende avstand fra utestående not og ikke nærmere enn 100 meter. Arbeidsgruppen foreslår at bestemmelsen utvides til å gjelde ved fiske i nærheten av lås og merd.

§ 69 Snurpenotfiske

Utsetting av snurpenot må foregå til styrbord slik at fartøyet svinger (runder noten) til styrbord.

Til § 69:

Bestemmelsen er en videreføring av utøvelsesforskriften § 82.

Regelen fremgikk tidligere av saltvannsfiske_loven, men ved vedtakelsen av havressurs_loven fant en ikke grunn til å videreføre de særlige aktsomhetsreguleringene for aktive og passive redskap direkte i loven, da loven angir en generell aktsomhetsplikt i § 24. Det ble likevel ansett å være behov for en slik regel, og bestemmelsen ble derfor tatt inn i utøvelsesforskriften.

§ 70 Lokale reguleringer

Fiskeridirektorates regionkontor kan fastsette lokale forskrifter om

- a) havdeling og trygg avstand mellom ulike redskapsgrupper*
- b) utplassering og merking av redskaper*
- c) tidspunkt for utseiling og liknende*
- d) melde- og oppgaveplikt til Fiskeridirektoratet for å delta i høsting i slike område.*

Lokale organisasjoner har forslagsrett ved fastsetting av lokale forskrifter.

Til § 70:

Bestemmelsen er ny. Arbeidsgruppen foreslår at Fiskeridirektoratets regionkontor får fullmakt til å fastsette lokale forskrifter i samsvar med opplistingen i bokstav a til d. Slik fullmakt er i dag lagt til Fiskeridirektoratet med hjemmel i havressurs_loven § 32. Fullmakten til Fiskeridirektoratet vil også gjelde etter en delegering av fullmakt til regionkontorene.

Fiskeridirektoratet har etter havressurs_loven § 32 første ledd også fullmakt til å oppnevne egne utvalg til å fastsette lokale reguleringsforskrifter innenfor utvalgsområde oppnevnt av departementet. Arbeidsgruppen foreslår at eventuell delegering av slik kompetanse til Fiskeridirektoratets regionkontor bør vurderes konkret dersom det skulle opprettes slike utvalg. Frem til nå er det ikke opprettet slike utvalg med hjemmel i havressurs_loven § 32.

Arbeidsgruppens forslag om delegering av forskriftskompetanse til Fiskeridirektoratets regionkontor vil også være i samsvar med forarbeidene til havressursloven § 32 (ot.prp. nr. 20) der det heter:

«I første ledd bokstav a til d er det lista opp kva det kan fastsetjast forskrifter om. Det kan vere aktuelt også å delegera forskrifts- og oppnemningskompetansen vidare til Fiskeridirektoratets regionkontor, som då anten sjølv gjev slike lokale forskrifter eller delegerer forskriftskompetansen vidare etter å ha oppnemnt eit lokalt utval.

Formålet med lokale utval og lokale forskrifter er å gje reglar for gjennomføring av fiskeri eller anna hausting, der dei som gjev reglane har særleg praktisk innsikt i dei lokale forholda. Dette kan gjelde fartøy- og reiskapsgrupper i området, haustingsmønster, geografi og sesongvariasjoner. Denne fremgangsmåten har tradisjonelt vore nytta i kystnære sesongfiskeri, for å sikre ei formålstenleg avvikling og regulere lokale konkurrerende interesser.

Det er dermed ikkje ressursforvaltning som primært er formålet med dei lokale reguleringane, men ei formålstenleg og sikker gjennomføring av aktiviteten innanfor eit avgrensa område. Kompetansen i medhald av første ledd er av den grunn sakleg avgrensa til havdeling og tryggleikavstand mellom ulike reiskapsgrupper, utplassering og merking av reiskap, tidspunkt for utsigling og liknande, og om melde- og oppgåveplikt for Fiskeridirektoratet for å delta i haustinga i slike område. Etter første ledd andre punktum kan Fiskeridirektoratet fastsetje lokale forskrifter som nemnd i første punktum også utanfor utvalsområde.

Det følgjer av andre ledd at lokale organisasjonar vil ha forslagsrett både ved fastsetjing av lokale forskrifter og ved oppnemning av utval, slik at omsynet til brukarmedverknad vert teke vare på. Denne forslagsretten vil sikre lokal medverknad på utforminga av lokale forskrifter, sjølv når forskriftene vert fastsette av Fiskeridirektoratet eller regionkontoret. Retten vil vidare sikre at eventuelle lokale utval får ein formålstenleg representasjon. Eit sentralt poeng med dei lokale utvala er nettopp at lokale næringsutøvarar sjølv kan finne løysningar på konflikhtar mellom reiskaps- og fartøygrupper.

Denne forslagsretten inneber inga rettsleg plikt for Fiskeridirektoratet til å følgje framsette forslag. Det ligg likevel i premissane for ordninga at lokal forankring og påverknad skal sikrast ved å opprette lokale utval eller å fastsetje lokale forskrifter, så langt det er tilrådeleg eller praktisk let seg gjere.»

Arbeidsgruppen foreslår at det fastsettes bestemmelse i samsvar med forslag til ny § 70.

Forslaget innebærer at lokale organisasjoner har forslagsrett ved fastsetting av lokale forskrifter, jf. andre ledd. Dette er ikke ment å utelukke medvirkning fra relevante organisasjoner på sentralt eller regionalt nivå. En eventuell høring av forslag til en lokal regulering forutsettes gjennomført i henhold til reglene i forvaltningsloven, og det vil da være opp til den enkelte organisasjon på sentralt nivå å avgjøre hvordan de ulike sakene skal håndteres.

KAPITTEL XVII. REGULERINGSFULLMAKT, OVERTREDELSSESGBYR, STRAFF OG IKRAFTTREDELSE

§ 71 Reguleringsfullmakt

Fiskeridirektoratet kan endre forskriften og gi nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av høsting.

Til § 71:

Regelen er en videreføring av gjeldende bestemmelse i utøvelsesforskriften § 98.

§ 72 Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt bestemmelser gitt i eller i medhold av bestemmelser om rapportering eller bestemmelser i kapittel VII, VIII eller XVI i denne forskriften eller bestemmelser gitt i medhold av disse kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59, økonomiske soneloven § 7a og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven.

Til § 72:

Regelen er en videreføring av gjeldende bestemmelse i utøvelsesforskriften § 99.

§ 73 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, straffes etter havressurslova §§ 61, 62 og 64 økonomiske soneloven § 8 og Svalbardloven § 4.

Til § 73:

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 100. Som en følge av at de tekniske reguleringene for Svalbard nå er omfattet av denne forskriften, er straffebestemmelsen utvidet med en henvisning til relevante bestemmelser i lov om Norges økonomiske sone og Svalbardloven.

§ 74 Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft

Samtidig oppheves forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fiske i sjøen, forskrift 21. september 1994 nr. 881 om maskevidde, bifangst og minstemål m.m. ved fiske i fiskevernsonen ved Svalbard, forskrift 21. september 1994 nr. 881 forskrift om maskevidde, bifangst og minstemål m.m. ved fiske i Svalbards territorialfarvann og forskrift 3. september 1998 nr. 859 om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomiske sone

6 Forslag til ny forskrift om høsting av hummer med kommentarer til de enkelte paragrafene

Forskrift om høsting av hummer

Fastsatt av Nærings -og fiskeridepartementet2018 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16.

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt å høste hummer i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone. Uten hensyn til forbudet kan det høstes hummer av norske statsborgere og personer bosatt i Norge på de vilkårene som følger av forskriften.

Til § 1

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende ordning.

§ 2 Påmelding og tildeling av deltakernummer

Ingen kan høste hummer uten først å være påmeldt til Fiskeridirektoratet på fastsatt måte. Påmeldingen gjelder for én sesong, og må inneholde navn, adresse, telefonnummer og eventuell annen informasjon som er nødvendig for å identifisere og komme i kontakt med den som skal høste.

Den som skal høste hummer tildeles et deltakernummer.

Til § 2

Bestemmelsen erstatter utøvelsesforskriften § 34b og er en videreføring av gjeldende ordning

§ 3 Merking

Teiner som står i sjøen til høsting av hummer skal ha minst ett vak (blåse, flyt eller dobbe) som er tydelig merket med fiskerens deltakernummer.

I tillegg skal vaket være tydelig merket med fartøyets registreringsmerke. Dersom det ikke benyttes registreringspliktig fartøy, skal redskapet være merket med eierens navn og adresse.

Det er ikke tillatt å benytte redskap som ikke har vak. Vaketen skal være godt synlig.

Sanketeiner og samleposer som er satt for å oppbevare hummer i sjøen skal være merket på tilsvarende måte.

Til § 3

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende ordning og slår fast at alle teiner skal ha vak. Dette innebærer at også teiner som festes i land må være utstyrt med vak. Bestemmelsen slår også fast at alle vak skal være godt synlig. Dette er viktig av hensyn til andre sjøfarende og for å unngå skade og tap av redskap. Der er også viktig av hensyn til en effektiv kontroll med høsteaktiviteten. Arbeidsgruppen har ikke foreslått nærmere utforming eller dimensjoner på vak som skal benyttes, men vil gjerne oppfordre høringsinstansene å komme med tilbakemelding.

§ 4 Fangstredskap og fluktåpninger

Hummer kan bare høstes med teiner. Teinene skal ha fluktåpninger slik som beskrevet nedenfor.

I teiner som er satt ut til høsting av hummer skal det være minst en sirkelformet fluktåpning på hver side av redskapet.

Åpningens diameter skal være minst 60 mm. Det skal være minst to fluktåpninger i det innerste kammer (fangstkammer) og minst en fluktåpning i hver av de øvrige kammer.

Fluktåpningene skal være plassert på en slik måte at hummeren lett kan ta seg ut av redskapet. I teiner med plan bunn skal åpningene plasseres helt nede ved redskapsbunnen. I teiner med sylindrerform (tønneform) skal åpningene være helt nede ved redskapets bunn, men ikke lenger nede enn at det blir fri passasje gjennom åpningene når redskapene står ute for høsting.

Til § 4

Bestemmelsen tilsvarer utøvelsesforskriften § 33 og 33a. I forskriften § 33 første ledd første punktum heter det at hummer kan bare fiskes med hummerteiner. Bestemmelsen foreslås endret til at hummer bare kan fiskes med teiner. Begrunnelsen er at ikke gitt en egen definisjon av begrepet hummerteiner og poenget med bestemmelsen er å fremheve at det bare er redskapet teiner som kan benyttes til fangst av hummer. Det er derfor ikke tillatt å fiske hummer med andre redskaper enn teiner. Garn, ruser, not, trål eller andre redskapstyper er ikke tillatt. Det er heller ikke tillatt å fange hummer med håndredskap eller ved dykking. Teinene må også ha de nødvendige innretninger som gjelder til enhver tid for å benyttes i fisket etter hummer. Dette kan være krav til fluktåpninger, krav til spesielt trådmateriale for å unngå såkalt spøkelsesfiske og annet.

Formålet med fluktåpninger i teinene er å redusere fangst av hummer under minstemål. En fluktåpning med diameter på 60 mm vil slippe ut hummer under minstemålet på 25 cm. Dersom det høstes hummer under minstemålet skal hummeren straks slippes tilbake i sjøen på en slik måte at hummeren finner tilbake til sitt naturlige miljø og unngår å bli skadet. Det er likevel risiko forbundet med slik gjenutsetting. Den beste måten å sikre bærekraftig høsting av hummer er å redusere fangst av hummer under minstemål gjennom god seleksjon i teinen.

Arbeidsgruppen foreslår derfor at plassering av fluktåpningene utvides til at det skal være minst 2 fluktåpninger i det innerste kammer (fangstkammer) og minst en fluktåpning i hver av

de øvrige kammer. Endringen vil sikre minst en fluktåpning i alle kammer, samtidig som kravet om minst to fluktåpninger i fangstkammeret opprettholdes.

§ 5 Rømmingshull med biologisk nedbrytbar tråd

Teiner som settes ut til høsting av hummer skal ha rømmingshull med biologisk nedbrytbar tråd i samsvar med anvisningen i vedlegg til denne forskriften.

Til § 5

Arbeidsgruppen foreslår videreført gjeldende bestemmelse i § 33a om at teiner som settes ut til høsting av hummer skal ha rømmingshull innmontert med biologisk nedbrytbar tråd for å redusere faren for spøkelsesfiske ved tap av teine. Nærings- og fiskeridepartementet vedtok høsten 2017 at ordningen gjøres gjeldende fra og med hummersesongen 2018. Arbeidsgruppen foreslår at det arbeides for å innføre tilsvarende ordninger i andre fiskerier og for andre redskapstyper i samsvar med målsettingen i havressursloven § 16.

§ 6 Redskapsbegrensning

Manntallsførte fiskere som høster med merkeregistrert fartøy kan høste hummer med inntil 100 teiner. Personer som høster med fartøy som ikke er merkeregistrert eller fra land kan høste med inntil 10 teiner. Redskapsbegrensningene gjelder også når samme person eller når de samme personene benytter flere fartøy.

Til § 6

Bestemmelsen tilsvarende utøvelsesforskriften § 33 første ledd og viderefører gjeldende ordning.

§ 7 Krav til røkting

Teiner som benyttes til høsting av hummer skal røktes minst en gang per uke.

Til § 7

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende ordning i utøvelsesforskriften § 28 fjerde ledd.

§ 8 Fredningstid for hummer

Det er kun tillatt å sette ut teiner til høsting av hummer i følgende områder og tidsrom:

- a) Fra grensen mot Sverige til og med Sogn og Fjordane fylke fra 1. oktober kl. 08.00 til og med 30. november.*
- b) I resten av landet fra 1. oktober kl. 08.00 til og med 31. desember.*

Til § 8

Bestemmelsen tilsvarer utøvelsesforskriften § 34a første ledd. Forbudet i utøvelsesforskriften § 34a andre ledd første punktum mot å sette eller trekke teiner til fangst av hummer på kyststrekningen Vest-Agder til grensen mot Sverige fra en time etter solnedgang til en time før soloppgang foreslås opphevet som unødvendig. På samme måte foreslås opphevet bestemmelsen i utøvelsesforskriften § 34c om vanning av hummerteiner. Det vil også etter forslag til ny § 8 være tillatt å sette ut teiner til vanning som er laget av tremateriale dersom teinene sette ut slik at de ikke står ute og høster.

§ 9 Minstemål

Det er forbudt å høste hummer mindre enn 25 cm målt fra spissen av pannehornet til den bakre kant av midterste svømmelapp.

Til § 9

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende ordning.

§ 10 Maksimalmål

Det er på strekningen fra grensen mot Sverige til og med Vest-Agder fylke forbudt å høste hummer som har en lengde på 32 cm eller mer målt fra spissen av pannehornet til den bakre kant av midterste svømmelapp.

Til § 10

Bestemmelsen er i hovedsak en videreføring av gjeldende bestemmelse. Virkeområdet for bestemmelsen foreslås imidlertid endret fra å gjelde i Skagerrak til å gjelde området fra grensen mot Sverige til og med Vest-Agder fylke. Det innebærer at maksimalmålet vil gjelde for hele Vest-Agder fylke og ikke bare til Lindesnes slik som i dag

§ 11 Forbud mot høsting og oppbevaring av rognhummer

Det er forbudt å høste og oppbevare hummer som bærer utvendig rogn (rognhummer)

Til § 11

Bestemmelsen utvides slik at rognhummer ikke bare blir forbudt å høste, men også forbudt å oppbevare. I praksis innebærer dette en utsettingsplikt for rognhummer som utvikler utvendig rogn under oppbevaring. Slik hummer må nå sette tilbake i sjøen i samsvar med utsettingsplikten i § 12.

§ 12 Utsettingsplikt

Hummer høstet eller oppbevart i strid med bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften skal straks slippes tilbake i sjøen på en slik måte at hummeren finner tilbake til sitt naturlige miljø og unngår å bli skadet.

Til § 12

Bestemmelsen er ny og innfører en styrket utsettingsplikt for hummer som er høstet eller oppbevart i strid med gjeldende regler. Dette kan være hummer under minstemålet på 25 cm, rognhummer, hummer med andre redskap enn teiner, hummer høstet i fredningstiden, eller andre tilfeller der hummer er høstet eller oppbevart i strid med regelverket for en bærekraftig hummerforvaltning.

§ 13 Oppbevaring av hummer i fredningstiden

Fra og med 1. januar til 1. oktober kl.08.00 er det forbudt å oppbevare hummer i sjøen.

Den som skal oppbevare hummer i sjøen i desember på strekningen fra grensen mot Sverige til og med Sogn og Fjordane fylke, må melde fra til Fiskeridirektoratets regionkontor og oppgi antall hummer og oppbevaringssted.

Hummer som innen 1. januar er innmeldt og registrert av salgslagene for omsetning kan likevel oppbevares i sjøen inntil slik omsetning kan skje. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til å oppbevare hummer i sjøen til godkjent kjøper.

Til § 13

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende ordning.

§ 14 Unntak fra bestemmelser ved etablering av akvakultur

Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra bestemmelsene i forskriften når det er nødvendig for etablering av akvakultur med hummer og slik høsting vurderes å være forsvarlig ut fra hummerbestandens tilstand i det aktuelle området. Tillatelse kan kun gis til innehaver av tillatelse til å drive oppdrett av hummer.

Den som gis tillatelse etter første ledd plikter å sette ut et antall hummerunger på fangststedet som antas å minst kompensere for den reduserte rekrutteringen som følge av uttaket av rognhummer. Fanget rognhummer skal gjenutsettes på fangststedet snarest mulig etter kultivering, med mindre Fiskeridirektoratet bestemmer noe annet. Det kan settes vilkår for tillatelse etter første ledd, herunder om antall hummerunger som skal settes ut, rapporteringsrutiner, merking av hummer som settes ut mv.

Til § 14

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende ordning.

§ 15 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre forskriften og gi nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig høsting av hummer.

Til § 15

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende ordning.

§ 16 Overtredelsesgebyr

Foretak eller den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskriften eller med hjemmel i disse kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven.

Til § 16

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende ordning.

§ 17 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, straffes etter havressurslova § 61, 62 og 64.

Til § 17

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende ordning.

§ 18 Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft ...

7 Forslag til nye forskrifter

7.1 Forslag til forskrift om gjennomføring av høsting av viltlevende marine ressurser

Forskrift om gjennomføring av høsting av viltlevende marine ressurser

Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet den ... med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 forvaltning av viltlevende marine ressursar (havressurslova) §§ 5, 15, 16, 17, 20, 21, 24 og 36, lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone (økonomiske soneloven) §§ 4 og 6, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til eller annen bruk av norsk havn § 14, forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonen ved Svalbard, lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard (Svalbardloven) § 4 og forskrift 28. april 1978 nr. 20 om regulering av fiske og fangst mv. i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1

KAPITTEL I. VIRKEOMRÅDE

§ 1 Virkeområde

Forskriften gjelder for høsting av viltlevende marine ressurser med unntak av anadrome laksefisk.

Forskriften gjelder for norske og utenlandske fartøy i Norges økonomiske sone, i fiskerisonen ved Jan Mayen, i fiskevernsonen ved Svalbard, i Norges territorialfarvann og på den norske kontinentalsokkelen. For norske fartøy gjelder forskriften også utenfor disse områdene så langt dette ikke strider mot annen stats jurisdiksjon.

KAPITTEL II. MASKEUTFORMING OG MASKEVIDDE I TRÅL OG SNURREVAD

§ 2 Maskeutforming og maskevidde

Det er forbudt å ha mer enn fire sider i den enkelte maske i forlengelsen og i fiskeposen. Alle maskens sider skal være like lange.

Med maskevidde menes maskens største innvendige åpning målt i strukket maske.

§ 3 Måling av maskevidde, fiskepose og forlengelse i trål og snurrevad

Maskevidden måles ved at et flatt mål som er 2 mm tykt, og som har den bredden som er fastsatt i §§ 4 og 5, lett skal kunne føres gjennom masken med et trykk som tilsvarer 5 kg. Maskevidden måles ved å måle største innvendige åpning i masken.

Maskevidden i trål og snurrevad skal normalt fastsettes som gjennomsnittet av en eller flere serier på 20 masker etter hverandre i redskapets lengderetning, eller dersom fiskeposen har mindre enn 20 masker, en serie med det maksimale antall masker. De målte maskene skal være minst 10 masker fra leisene og minst 3 masker fra sekkeknuten. I småmasket trål skal de målte maskene være minst 0,5 meter fra sekkeknuten. Masker som er ujevne på grunn av reparasjoner og liknende, skal ikke regnes med ved fastsettingen av gjennomsnittet.

Omkretsen i fiskeposen eller forlengelsen fastsettes ved å telle antall åpne masker rundt fiskeposen eller rundt forlengelsen, multiplisert med maskestørrelsen. Med maskestørrelse menes maskens lengste lengde, lik avstanden mellom midten av to motstående knuter i samme maske. Maskestørrelsen fastsettes som gjennomsnittet av 10 masker strukket etter hverandre i maskens lengste retning.

§ 4 Maskevidde i stormasket trål og snurrevad

Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad dersom det i noen del av redskapet er mindre maskevidde enn fastsatt i denne bestemmelsen.

1. Nord for 64°N.
 - a) Trål: 130 mm.
 - b) Flytetrål etter uer: 100 mm.
 - c) Snurrevad: 125 mm

Det er kun tillatt å benytte fiskepose med kvadratmasker.

Fiskeposen med kvadratmasker skal bestå av tre deler: Forpart, sylinder med kvadratiske masker og løft. Redskapet skal være oppbygd og montert etter spesifikasjonene i vedlegg 1.

2. Sør for 64°N:
 - a) Trål og snurrevad: 120 mm.
 - b) I Skagerrak, avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr og mot sør av en rett linje gjennom Skagen fyr og Tistlarna fyr kan det ved høsting med trål og ved bruk av seleksjonspanel benyttes en fiskepose med maskevidde ned til 90 mm.

I trålens undervinger og underbelg kan det benyttes mindre maskevidde enn 90 mm.

I fiskeposen skal det være innmontert et seleksjonspanel som skal være minimum 3 meter langt og være laget av kvadratmasker med en minste maskevidde på 140 mm eller av diamantmasker med en minste maskevidde på 270 mm. Seleksjonspanelet skal være plassert i overpanelet på fiskeposen ikke lengre frem

enn 4 meter fra sekkeknuten. Panelet skal ha lik bredde i hele sin lengde og ha samme bredde som overpanelet i fiskeposen (være festet fra leis til leis). Seleksjonspanel av diamantmasker er kun tillatt ved bruk av 4-panels fiskepose, og panelet skal da være montert med 3 masker i 90 mm til en maske i 270 mm.

- c) I Skagerrak, jf. bokstav b, kan det ved høsting av sjøkreps benyttes maskevidde ned til 70 mm dersom det samtidig benyttes sorteringsrist. Fiskeposen skal være laget av kvadratmasker.

§ 5 Fiske med småmasket trål

Uten hinder av § 4 kan det benyttes mindre maskevidde ved høsting av følgende fiskeslag:

1. Makrell, sild, brisling, vassild, lodde, øyepål, kolmule, hestmakrell og polartorsk	Mellom 16 mm og 70 mm
2. Tobis	Mindre enn 16 mm
3. Reker	35 mm

KAPITTEL III SELEKSJON I TRÅL OG SNURREVAD

§ 6 Seleksjon

Det er forbudt å bruke innretninger eller ha en oppbygging av trål og snurrevad som reduserer seleksjonen i redskapet.

Uten hinder av forbudet i første ledd er det tillatt å bruke slitematter, rundstroppe, forsterkningsnett, fiskelås og fløytkuler dersom disse er utformet og montert slik som fastsatt i §§ 7, 8 og 9.

§ 7 Slitematte og fløytkuler

Det er tillatt å feste slitematter til undersiden av fiskeposen når de er festet bare i forkant og langs siden. Med undersiden menes den underste halvparten av omkretsen av fiskeposen.

Det er tillatt å feste fløytkuler på inn- eller utsiden av fiskeposen for å kompensere for forventet negativ oppdrift. Kulene skal festes med festepunkter i posens lengderetning (N-retning). Det skal være minst 2 meter, målt på strukket lin, mellom hver fløytkule. Hver fløytkule kan være maksimum 11 tommer i diameter.

§ 8 Rundstroppe

Det er tillatt å bruke rundstroppe i trål og snurrevad.

Ved bruk av stormasket trål og snurrevad er det bare tillatt å bruke rundstroppe på poser som er laget i diamantasket lin eller nett når disse brukes slik som anvist nedenfor:

- a) Avstanden mellom hver rundstropp skal være minst 1 meter.
- b) Rundstroppene skal være festet utvendig på tvers av fiskeposen rundt samme maskerekke og skal ha minst to festepunkter.

Rundstroppene skal være lengre enn 50 % av fiskeposens omkrets målt med strukket maske på det sted hvor rundstroppene er festet til fiskeposen. Rundstroppenes lengde mellom festepunktene skal være minst 50 % av avstanden mellom festepunktene. Rundstroppene skal måles slik:

$$\frac{\text{rundstroppens lengde} \times 100}{\text{maskestørrelse} \times \text{antall åpne masker}} = \% \text{ av omkretsen}$$

Maskestørrelsen fastsettes som gjennomsnittet av 10 masker strukket etter hverandre i maskens lengste retning.

Det er likevel tillatt å ha en enkel rundstropp som kan være kortere enn 50 % av fiskeposens omkrets, dersom denne rundstroppen er festet nærmere enn 0,7 meter fra sekkeknuten.

Ved bruk av snurrevad eller trål er det tillatt å ha en enkel løftestropp når denne ikke er kortere enn 50 % av fiskeposens omkrets målt med strukket maske på det sted hvor stroppe er festet til fiskeposen.

§ 9 Forsterkningsnett og fiskelås

Det er tillatt å bruke forsterkningsnett i småasket trål.

Ved høsting med snurrevad nord for 62° N er det kun tillatt å benytte fiskelås på innsiden i forlengelsen foran fiskeposen. Maskevidden i fiskelåsen kan være mindre enn 130 mm. Lengden på fiskelåsen skal ikke overstige 4 meter. Ved bruk av diamantasket fiskepose skal bakkant av fiskelåsen være minimum 14 meter foran posens bakkant. Ved bruk av kvadratasket fiskepose skal fiskelåsen være foran kvadratmaskeseksjonen

§ 10 Fiskepose og forlengelse i stormasket trål og snurrevad

Sør for 62°N gjelder følgende ved høsting med stormasket trål og snurrevad:

- a) Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad der forlengelsen og fiskeposen til sammen er lengre enn 36 meter.

- b) Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad hvor omkretsen på strukket maske øker fra f orkant av forlengelsen til enden av fiskeposen.
- c) Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad som ikke har lik lengde og bredde på over- og underpanelet i forlengelsen og i fiskeposen.
- d) Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad med trådtykkelse på over 8 mm enkeltråd eller 5 mm dobbeltråd i fiskeposen.
- e) Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad som ikke har samme trådmateriale, samme nettype og enten enkeltråd eller dobbeltråd i fiskeposen.

§ 11 Fangstbegrensningssystem i snurrevad

Nord for 62° N er det tillatt å benytte fangstbegrensningssystem i snurrevad dersom det er utformet og innmontert i henhold til vedlegg 2. Fangstbegrensningssystemet skal bestå av minimum to utslippshull og en fiskelås og skal være montert som eneste seksjon mellom snurrevadás belg og fiskepose. Fiskelåsen kan ha mindre maskevidde enn 130 mm.

Ved bruk av fangstbegrensningssystem i kombinasjon med kvadratmasket fiskepose kan posen snøres sammen der det er behov for å begrense størrelsen på fangstene.

§ 12 Påbud om bruk av sorteringsrist

Med mindre annet er bestemt skal det benyttes sorteringsristsystem i trålen i følgende tilfeller:

- a) Ved høsting med stormasket trål nord for 62° N
- b) Ved høsting med reketrål i hele området nord for 62° N og i området sør for 62° N
- c) Ved høsting av kolmule og øyepål med småmasket trål
- d) Ved høsting av sjøkreps i Skagerrak, jf. § 4 nr. 2 bokstav b

Fiskeridirektoratet kan fastsette krav til utforming og innmontering av sorteringsristen.

§ 13 Redskap som ikke er i bruk

Det er forbudt å ha på dekk redskap, deler av redskap og innretninger på redskap som ikke oppfyller kravene til minste maskevidde, utforming og til innretninger på redskap for den høstingen fartøyet driver.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan redskap, deler av redskap og innretninger på redskap oppbevares på dekk når de ikke lettvis kan tas i bruk.

Ved bruk av småmasket redskap, jf. § 5, skal snurrevad eller andre typer trål være bortstuet.

KAPITTEL IV. BEGRENSNINGER I BRUK AV TRÅL OG SNURREVAD

§ 14 Partråling etter bunnfisk med stormasket trål sør for 62°N

Fartøy med adgang til å drive partråling etter bunnfisk sør for 62°N kan på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- a) Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til vedkommende salgslag før høstingen tar til.
- b) Fartøyene i partrållaget må høste med samme redskap. To fartøy kan da dra trålen ved å være tilkoblet selve trålredskapet i hver sin side. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- c) Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- d) Ved innmelding av fangst til vedkommende salgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- e) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av kvoteåret.

Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

§ 15 Begrensninger i bruk av stormasket trål og snurrevad

Det er forbudt å bruke fiskepose i snurrevad som er laget av tvunnet diamantasket knuteløst nett.

Ved høsting med snurrevad i området innenfor 4 nm fra grunnlinjene er det forbudt å bruke snurrevad som har:

- a) En kuletelne eller grunntelne som er lengre enn 123 meter fra vingespiss til vingespiss.
- b) En total omkrets i åpningen større enn 156 meter målt på strukket maske.
- c) Mer enn 2000 meter taulengde (9 kveiler à 220 meter).

Det er forbudt å høste torsk og hyse pelagisk med trål eller snurrevad. Med pelagisk trål eller snurrevad menes et redskap der ingen av redskapets deler er i berøring med havbunnen under høsting.

Det er forbudt å høste breiflabb med trål og snurrevad.

Det er forbudt for havfiskefartøy (fartøy med lasteromsvolum på 500 m³ eller mer) å høste med snurrevad i de områder og perioder det i medhold av § 25 er forbudt å høste med line for havgående linefartøy som har maskinelt egningsutstyr om bord.

Det er forbudt å høste med bomtrål.

Det er forbudt å høste sjøkreps med trål innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene utenom Skagerrak, jf. § 4 nr. 2 bokstav b.

§ 16 Begrensninger i bruk av småmasket trål

Det er forbudt å høste øyepål, tobis, og kolmule i et område i Norges økonomiske sone avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1.	59°30'N	01°50,3'Ø
2.	59°30'N	03°00,0'Ø
3.	59°00'N	03°00,0'Ø
4.	59°00'N	01°38,4'Ø

Fra posisjon nr. 4 langs yttergrensen av Norges økonomiske sone til posisjon nr. 1.

I tidsrommet fra og med 1. oktober til og med 31. mai, er det forbudt å høste øyepål, tobis, og kolmule i et område i Norges økonomiske sone avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1.	58°37'N	03°44'Ø
2.	58°15'N	04°19'Ø
3.	57°49'N	05°48'Ø
4.	57°33'N	05°02'Ø
5.	58°29'N	03°02'Ø

Innenfor grunnlinjene er det på følgende kyststrekninger forbudt å bruke bunntål på grunnere vann enn angitt nedenfor:

- a) Svenskegrensen - Jærens rev: 60 m
- b) Jærens rev til og med Trøndelag fylke: 100 m
- c) Nordland, Troms og Finnmark fylker: 170 m

Det er forbudt å høste polartorsk med pelagisk trål.

§ 17 Forbud mot bruk av bobbinslenke og rockhopper gear i snurrevad og reketrål

Det er forbudt å bruke bobbinslenke og rockhopper gear i snurrevad nord for 62° N.

Det er forbudt å bruke rockhopper gear i snurrevad sør for 62° N.

Det er forbudt å bruke rockhopper gear i reketrål innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene.

Med bobbinslenke forstås wire, kombinasjonswire, kjetting, eller tau, påtredd skiver, kuler, halvkuler eller lignende som festes under selve grunntelnen på trålen. Bobbinslenken er festet mot grunntelnen ved hjelp av kjettingtamper.

Med rockhopper gear forstås wire, kombinasjonswire, kjetting, eller tau, påtredd sirkelformede skiver av gummi, plast eller lignende som festes under selve grunntelnen på trålen og har i tillegg et tau, kjetting eller wire tredd gjennom hull i skivenes ytterkant hvor trålens grunntelne er festet.

KAPITTEL V. BEGRENSNINGER I BRUK AV NOT, GARN, LINER OG TEINER

§ 18 Krav til røkting av redskap

Redskap skal røktes slik at det unngås skade og tap av fangst. Redskapene skal røktes minst en gang per uke. Det skal tas hensyn til værforhold slik at røktingsplikten kan etterleves. Garn og liner som benyttes til høsting av torsk, hyse og sei skal røktes daglig.

Garn og liner som benyttes til høsting av blåkveite, hvitlange, og brosme skal røktes minst hver andre dag.

Garn og liner som benyttes til høsting av breiflabb og kveite skal røktes minst hver tredje dag.

Teiner som benyttes til høsting av snøkrabbe skal røktes minst én gang hver tredje uke. Det enkelte fartøy må røkte sine egne teiner. Det er ikke tillatt å røkte teiner som er satt av eller som tilhører andre fartøy. Fiskeridirektoratet kan dispensere fra kravet om at fartøyene må røkte sine egne teiner dersom det oppstår motorhavari eller andre uforutsette hendelser.

Samleteiner til lagring av kongekrabbe skal røktes hver andre dag.

§ 19 Maskeutforming og maskestørrelse på garn

Det er forbudt å ha mer enn fire sider i den enkelte maske. Alle maskens sider skal være like lange.

Det er forbudt å bruke garn dersom maskestørrelsen er mindre enn fastsatt nedenfor:

g) Høsting av torsk nord for 62°N	156 mm
h) Høsting av breiflabb	360 mm
i) Høsting av kveite	470 mm
j) Høsting av rognkjeks	267 mm
k) Høsting med bunnsatte garn sør for 62°N:	126 mm
l) Høsting av torsk, hyse, sei, rødspette, lange, lyr og lysing utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene i Norges økonomiske sone sør for 62°N og vest for en	

rett linje gjennom Lindesnes og Hanstholmen fyr:

148 mm

Maskestørrelsen i andre ledd bokstav e gjelder ikke ved høsting av sild med bunnsatte sildegarn av multifilament (polyamid) tråd med maskestørrelse mindre enn 64 mm.

Maskestørrelsen på garn er lik 2 ganger stolpelengden. Stolpelengden er avstanden mellom midten av to påfølgende knuter når tråden er strukket mellom disse midtpunktene. Maskestørrelsen fastsettes normalt som gjennomsnittet på grunnlag av 10 masker. Masker som er ujevne på grunn av reparasjoner og liknende skal ikke regnes med ved fastsettingen av gjennomsnittet.

§ 20 Forbud mot høsting av torsk, polartorsk og hyse med not

Det er forbudt å høste torsk, hyse og polartorsk med not.

§ 21 Forbud mot monofilamentgarn ved høsting av kveite

Det er forbudt å høste kveite med garn fremstilt av monofilament eller tilsvarende materiale.

§ 22 Begrensninger i bruk av garn ved høsting av breiflabb

Største tillatte garnmengde ved høsting av breiflabb er 500 garn. Det enkelte garn kan være inntil 27,5 meter langt.

§ 23 Forbud mot bruk av garn i Skagerrak

Det er forbudt å bruke garn i Skagerrak, jf. § 4 nr. 2 bokstav b, på grunnere vann enn 25 meter fra og med 1. juni til og med 15. august. Forbudet gjelder ikke manntallsførte fiskere som høster for omsetning med merkeregistrert fartøy.

§ 24 Rapportering ved bruk av faststående redskap og fløytline

Følgende fartøy skal rapportere faststående redskap og fløytline til Kystvaktens bruksvaktsentral:

- a) Fartøy som høster med faststående redskap og fløytline utenfor fjordlinjene nord for 62° N
- b) Fartøy som høster med faststående redskap og fløytline utenfor grunnlinjene sør for 62° med unntak av Skagerrak, jf. § 4 nr. 2 bokstav b

- c) Fartøy som høster kongekrabbe.

Rapporteringsplikten i første ledd omfatter følgende:

- a) Lokalisering av faststående redskap og fløyline ved setting
- b) Oppdatert informasjon om lokalisering av redskap skal rapporteres minst en gang hver fjortende dag etter setting. Informasjon eldre enn fjorten dager blir slettet.
- c) Fjerning av redskap ved avslutning av fisket.

§ 25 Grensedragning for havgående linefartøy

Det er forbudt for fartøy over 21,35 meter som høster med liner og som har maskinelt egningsutstyr om bord, å sette line innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene langs norskekysten fra grensen mot Sverige til grensen mot Russland.

I tidsrommet fra og med 1. september til og med 31. desember er det forbudt for fartøy over 21,35 meter som høster med liner og som har maskinelt egningsutstyr om bord, å sette line innenfor 10 nautiske mil fra grunnlinjene i følgende områder:

- a) Et område utenfor kysten av Finnmark/Troms avgrenset av en linje trukket fra

1. 70°41,16'N	021°30,00'Ø (4 n mil grense) til
2. 70°47,52'N	021°30,00'Ø (10 n mil fra grunnlinjene) langs 10 nautiske mil fra grunnlinjene til
3. 70°36,32'N	020°00,00'Ø (10 n mil fra grunnlinjene) til
4. 70°29,90'N	020°00,00'Ø (4 n mil grense).

- b) Et område utenfor kysten av Troms avgrenset av en linje trukket fra

1. 70°05,47'N	018°07,43'Ø (4 n mil grense) til
2. 70°08,98'N	017°52,98'Ø (10 n mil fra grunnlinjene) langs 10 nautiske mil fra grunnlinjene til
3. 69°35,50'N	016°27,45'Ø (10 n mil fra grunnlinjene) til
4. 69°29,99'N	016°34,76'Ø (4 n mil grense).

I tidsrommet fra og med 1. september til og med 30. april er det forbudt for fartøy over 21,35 meter som høster med liner og som har maskinelt egningsutstyr om bord, å sette line innenfor 10 nautiske mil fra grunnlinjene i et område utenfor kysten av Nordland avgrenset av en linje trukket fra

1. 69°20,00'N	015°44,71'Ø (4 n mil grense) til
2. 69°20,00'N	015°16,59'Ø (10 n mil fra grunnlinjene) langs 10 nautiske mil fra grunnlinjene til
3. 67° 30,00'N	011° 25,33'Ø (10 n mil fra grunnlinjene) til
4. 67° 30,00'N	011° 41,75'Ø (4 n mil grense).

Områdebegrensningene i denne paragrafen gjelder ikke ved høsting med fløyline etter hyse.

§ 26 Grensedragning for havgående fartøy som høster med krabbeteiner

Det er forbudt for fartøy over 21,5 meter å høste med teiner etter kongekrabbe eller annen krabbe innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene langs norskekysten fra grensen mot Sverige til grensen mot Russland.

I perioden fra og med 1. november til og med 31. mars er det forbudt for fartøy over 21,35 meter å høste med teiner etter kongekrabbe eller annen krabbe innenfor 6 nautiske mil fra grunnlinjene i Finnmark fylke.

Nærings- og fiskeridepartementet kan gi midlertidig dispensasjon fra forbudet i første ledd for høsting av taskekrabbe. Slik dispensasjon gjelder ikke for farvannet utenfor Finnmark fylke, og det kan settes andre geografiske begrensninger i den enkelte dispensasjon.

§ 27 Redskapsbegrensning ved høsting kongekrabbe, snøkrabbe og reker

Kongekrabbe i kvoteregulert område kan bare høstes med teiner. Hvert fartøy kan høste med inntil 30 teiner. I tillegg kan to forskningsteiner benyttes. I teiner som er satt ut for fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område, skal det være minst fire sirkelformede fluktåpninger med minste indre diameter på 150 mm. Fluktåpningene skal være montert i nedre kant av teinens sidepanel, men ikke høyere enn 10 cm fra bunnrammen.

Ved høsting av kongekrabbe utenfor kvoteregulert område er det forbudt å høste med teiner med fluktåpning.

Snøkrabbe kan kun høstes med teiner. Hvert fartøy kan fangste med maksimalt 12 000 teiner.

Ved fiske etter reker med teiner kan det i følgende områder ikke samtidig i hvert område benyttes mer enn 100 teiner per fartøy og per person:

- a) Porsanger, sjøkart nr. 103, 104, 105 og 106, innenfor en rett linje fra Helnes fyr til Sværholtklubben i posisjon N 70° 58,15' og Ø 26° 40,49', og øst for en linje i Magerøysundet trukket i rettviseende 186 grader fra Skattøra lykt.
- b) Tanafjorden, sjøkart nr. 109 og 110 (324), innenfor en rett linje fra Omgang lykt til Skarvenes lykt.

§ 28 Påbud om fluktåpninger for hummer i teiner

I teiner som er satt ut til høsting av krabbe på kyststrekningen fra grensen mot Sverige til og med Tysfjord kommune i Nordland fylke, skal det være minst én sirkelformet fluktåpning med diameter på minst 80 mm på hver side av redskapet. På kyststrekningen fra grensen mot

Sverige til og med Rogaland fylke kan manntallsførte fiskere som høster krabbe for omsetning med merkeregistrert fartøy likevel benytte teiner der fluktåpningene er minst 70 mm. I Trøndelag og Nordland fylker med unntak av Tysfjord kommune gjelder kravet nevnt i første punktum ikke for manntallsførte fiskere som høster krabbe for omsetning med merkeregistrert fartøy.

Det skal være minst to fluktåpninger i det innerste kammer (fangstkammer) og minst en fluktåpning i hver av de øvrige kammer. Fluktåpningene være plassert på en slik måte at hummeren lett kan ta seg ut av redskapet. I teiner med plan bunn skal åpningene plasseres helt nede ved redskapsbunnen. I teiner med sylindrerform (tønneform) skal åpningene være helt nede ved redskapets bunn, men ikke lenger nede enn at det blir fri passasje gjennom åpningene når redskapet står ute til høsting.

§ 29 Forbud mot bruk av ruser.

Det er forbudt å bruke ruser i tidsrommet fra og med 1. mai til og med 30. september.

Forbudet gjelder ikke manntallsførte fiskere som høster med ruser etter torsk med merkeregistrert fartøy for omsetning.

Forbudet gjelder ikke for høsting av leppefisk med ruser i samsvar med gjeldende forskrifter for høsting av leppefisk.

KAPITTEL VI BEGRENSNINGER VED HØSTING INNENFOR FJORDLINJENE

§ 30 Begrensninger i bruk av fartøy innenfor fjordlinjene

Det er forbudt for fartøy på eller over 15 meter største lengde å høste innenfor fjordlinjene som er angitt i vedlegg 3.

Forbudet i første ledd gjelder ikke:

- a) Fra N 68° 15,60' Ø 15° 55,70' og sørover langs kysten for annen høsting enn etter torsk og etter sei med not
- b) Høsting av sei med not nord for Kibergsneset mellom N 70° 17,34' Ø 31° 03,83' og N 70° 21,70' Ø 31° 08,66', i ytre del av Laksefjorden, i ytre del av Porsangerfjorden og i et område innenfor Sørøya mellom N 70° 58,00' Ø 24° 32,10' og N 70° 23,50' Ø 21° 42,48' med fartøy under 28 meter største lengde. Høstingen må foregå utenfor linjer som er angitt i vedlegg 4. Fartøyet skal være påmeldt hos Fiskeridirektoratet og kan pålegges særskilte krav til rapportering
- c) Høsting med rekestrål med fartøy under 19,81 meter største lengde
- d) Høsting av kongekrabbe med teiner med fartøy under 21,35 meter største lengde

- e) Høsting av sild med not i områder sør for N 70° 40,50' og vest for Ø 20° 00,00' med fartøy under 21 meter største lengde
- f) Høsting av sild med not i perioden fra og med 1. september til og med 31. mars i statistikkområdet 05, unntatt i Kaldfjorden og Bergsfjorden i Troms slik disse områdene er avgrenset i tredje ledd.
- g) Høsting av makrell fra og med Troms fylke og sørover med fartøy under 28 meter største lengde, med unntak av i Ofoten øst for en linje mellom N 68° 24,73' Ø 16° 00,70' og N 68° 13,49' Ø 16° 04,70'.
- h) Høsting av andre fiskeslag enn torsk med andre konvensjonelle redskaper enn snurrevad med fartøy under 21 meter største lengde

Dersom det er nødvendig av hensyn til praktisk gjennomføring av høsting, og det er vurdert som forsvarlig ut fra biologiske og økosystembaserte betraktninger, kan Fiskeridirektoratet i særlige tilfeller gjøre unntak fra forbudet i første ledd i bestemte fiskerier for bestemte fartøygrupper i bestemte områder for et bestemt tidsrom. Det kan likevel ikke gis adgang til å høste sild med not med fartøy over 21 meter største lengde eller makrell med fartøy over 28 meter største lengde i Kaldfjorden i Troms innenfor en rett linje mellom posisjon N 69° 49,81' Ø 018° 39,56' (Klubbeneset) og N 69° 48,29' Ø 018° 38,37' (Røsneset) og Bergsfjorden i Troms innenfor linjer trukket mellom følgende posisjoner: På fjordlinjen ved Ø 017° 12,03' videre sørvestover langs fjordlinjen til Ø 017° 05,00' og videre til N 69° 24,811' Ø 017° 08,420' (Hellandsneset lykt).

§ 31 Forbud mot bruk av snurrevad innenfor fjordlinjene

Det er forbudt å bruke snurrevad innenfor fjordlinjene som er angitt i vedlegg 3.

Forbudet i første ledd gjelder ikke:

- a) Dersom det er fastsatt spesifikke unntak for fartøy under 11 meter største lengde i medhold av årlig forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N.
- b) Høsting av flyndre og lysing med fartøy under 11 meter største lengde i tidsrommet fra og med 1. juni til og med 31. desember. Ved høsting av flyndre skal maskevidden i fiskeposen være minst 170 mm.
- c) Høsting av hyse med fartøy under 11 meter største lengde i tidsrommet fra og med 1. juli til og med 30. september. Snurrevaden må ha innmontert artsseparasjonssystem i henhold til vedlegg 5. Maskevidden i den kvadratmaskede delen skal ikke overstige 200 mm. Maskevidden i ledepanelene tilhørende systemet kan være mindre enn 130 mm. Underdelen skal være åpent i bakkant under fiske slik at torsk og annen bifangst fritt slippes ut. Det er tillatt å ha inntil 10 % bifangst av torsk i vekt i de enkelte fangster og ved landing dersom bifangsten kan avregnes fartøyets kvote eller ferskfiskordningen.

- d) Til og med 31. desember 2018 for fartøy under 11 meter største lengde og 4,5 meter største bredde, som i tillegg har lasteromstørrelse under 20 m³, og hvor dette er dokumentert overfor Fiskeridirektoratet, med mindre det gjelder forbud mot høsting med snurrevad i medhold av lokal reguleringsforskrift. Det er ikke adgang til å benytte snurrevad som er større enn en 120 maskers not (talt opp langs ene vingen) á 300 mm maskevidde (helsemasker), med kuletelne og grunntelne ikke lengre enn 90 meter fra vingspiss til vingspiss, med total omkrets i åpningen ikke større enn 90 meter målt på strukket maske og maksimal taulengde ikke mer enn 880 meter (4 kveiler á 220 meter)

§ 32 Krokbegrensning ved høsting innenfor fjordlinjene

Det er forbudt å høste med bunnline med mer enn 5000 kroker per døgn innenfor fjordlinjene. Dersom fartøyet høster med bunnline både innenfor og utenfor fjordlinjene, skal det totale antall kroker ikke overstige 5000.

I følgende områder gjelder forbudet innenfor rette linjer mellom angitte posisjoner i tidsrommet fra og med 1. november til og med 30. april:

- a) Varangerfjorden: N 70° 05,98' Ø 029° 23,07'
N 69° 54,08' Ø 029° 56,47'
N 69° 52,65' Ø 030° 10,51'
- b) Tanafjorden: N 70° 50,94' Ø 028° 44,65'
N 70° 54,00' Ø 028° 29,05'
- c) Laksefjorden: N 70° 53,53' Ø 027° 19,27'
N 70° 50,00' Ø 027° 17,48'
N 70° 51,44' Ø 026° 39,78'
- d) Porsangerfjorden: N 70° 49,50' Ø 026° 16,65'
N 70° 58,32' Ø 025° 48,03'
- e) Havøysund-Sørøya: N 70° 54,10' Ø 024° 33,25'
N 70° 53,37' Ø 024° 14,79'
N 70° 44,86' Ø 023° 40,49'
N 70° 46,86' Ø 023° 29,90'
- f) Hasvik-Silda: N 70° 30,31' Ø 022° 41,31'
N 70° 19,78' Ø 021° 56,98'
N 70° 20,89' Ø 021° 48,69'

KAPITTEL VII SAMFISKE OG SAMFØRING AV PELAGISKE FANGSTER

§ 33 Krav til fartøy som skal drive samfiske

To notfartøy under 15 meter største lengde kan samarbeide om gjennomføringen av notkast og låssetting av fangst av norsk vårgytende sild, makrell, sild i Nordsjøen og Skagerrak og brisling. Dette gjelder uten hinder av bestemmelser om kvoteutnyttelse og overføring av fangst mellom fartøy.

Begge notfartøyene må til enhver tid være egnet, bemannet og utstyrt for samfiske og låssetting. Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra deltakerforskriftens krav til egnet, bemanning og utstyr under gjennomføringen av samfisket.

Notfartøy som skal drive samfiske etter norsk vårgytende sild, må begge tilhøre enten lukket gruppe og ha hjemmelslengde under 15 meter eller åpen gruppe. Unntak fra kravene til hjemmelslengde og største lengde gjelder for fartøy i lukket gruppe hvor eier av notfartøy med hjemmelslengde og største lengde på eller over 15 meter drev samfiske med et fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 15 meter i årene 2008, 2009 eller 2010. Unntaket gjelder også for eiere av fartøy i lukket gruppe med hjemmelslengde under 15 meter og største lengde over 15 som drev samfiske med et fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 15 meter i 2014 eller tidligere. Videre gjelder unntak fra krav til lengde dersom ingen av fartøyene i samfiskelaget er egnet til å drive direktehåving av sild.

Notfartøy som skal drive samfiske etter makrell, må tilhøre lukket gruppe.

Notfartøy som skal drive samfiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak, må begge tilhøre enten lukket eller åpen gruppe.

Fartøy som har drevet selvstendig fiske i et kalenderår, kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 20 % igjen av egen kvote hver gang fartøyet skal drive samfiske.

§ 34 Begrensning i kvantum av norsk vårgytende sild og sild i Nordsjøen og Skagerrak som kan samfiskes

Ved høsting av norsk vårgytende sild kan et samfiskelag lande et kvantum tilsvarende summen av inntil 2 x 12,52 kvotefaktorer.

Ved høsting av sild i Nordsjøen og Skagerrak kan et samfiskelag lande et kvantum tilsvarende summen av inntil 2 x 15 kvotefaktorer.

Kvantum utover dette må det enkelte fartøyet høste og lande alene.

§ 35 Krav til påmelding og antall fartøy i et samfiskelag

Fartøy som skal drive samfiske må før samfisket starter være skriftlig påmeldt som samfiskelag til Norges Sildesalgslag. Ett samfiskelag kan være påmeldt til samfiske på en eller flere arter. Påmeldingen som samfiskelag er gyldig i ett kalenderår.

Ved påmelding må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende.

Påmeldingen skal inneholde alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende og i hvilket fiskeri det skal drives samfiske.

Hvert fartøy kan bare delta i ett samfiskelag per kalenderår. Denne begrensningen gjelder per art. Et fartøy kan likevel delta i ett nytt samfiskelag dersom tidligere fartøy i samfiskelaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning eller dersom et av fartøyene i samfiskelaget har forlist eller havarert og dette har medført vesentlig driftsavbrudd. Nytt fartøy i samfiskelaget må meldes til Norges Sildesalgslag før samfisket kan starte.

§ 36 Krav til låssetting og innmelding av fangsten

All samfisket fangst skal låssettes.

Fangsten er låssatt når den er sikret i merd/pose. Fisk som holdes i snurpenot på siden av fartøyet er ikke ansett som låssatt.

Straks fangsten er låssatt skal fisker melde den inn til Norges Sildesalgslag. Dette gjelder uavhengig av om fangsten skal meldes til auksjon eller lagres i låset. Låssted med tilhørende koordinater (geografisk posisjon) og kommune skal angis i innmeldingen. Samfiskeoperasjonen er avsluttet når fangsten er låssatt og innmeldt til Norges Sildesalgslag.

Lås som oppankres eller fortøyes til land skal merkes på forsvarlig måte med minimum én blåse fra hvert deltakende fartøy i samfiskelaget.

Samfiskelaget plikter å føre tilsyn med at den låssatte fangsten håndteres og oppbevares i tråd med bestemmelsene om fangst av fisk som skal holdes levende.

§ 37 Landing og samføring av samfisket og låssatt fangst

Landing av låssatt fangst kan skje ved opptak fra lås i sjøen til godkjent førings-/kjøperfartøy. Den låssatte fangsten kan også tas opp og føres i land av ett eller begge fartøyene i samfiskelaget (samføring). Ved samføring skal samfiskelaget snarest mulig melde fra til Norges Sildesalgslag om tidspunktet for opptak fra lås, kvantumet som skal samføres og landingssted.

KAPITTEL VIII. FORBUD MOT Å HØSTE BESTEMTE ARTER TIL BESTEMTE TIDER

§ 38 Fredningstid for kveite, breiflabb og uer

Det er forbudt å høste kveite sør for 62° N i tidsrommet fra og med 20. desember til og med 31. mars. Det er forbudt å høste kveite med andre redskaper enn krok nord for 62° N i tidsrommet fra og med 20. desember til og med 31. mars.

Det er forbudt å høste breiflabb med garn nord for 64° N i tidsrommet fra og med 20. desember til og med 20. mai. I området mellom 62° N og 64° N gjelder forbudet i tidsrommet fra og med 1. mars til og med 20. mai.

Det er forbudt å høste uer med konvensjonelle redskaper nord for 62° N. Forbudet gjelder ikke fartøy med største lengde under 15 meter som høster med juksa i tidsrommet fra og med 1. juni til og med 31. august.

KAPITTEL IX. BIFANGST

§ 39 Bifangst ved høsting med stormasket trål og snurrevad

Ved høsting med stormasket trål og snurrevad er det uten hinder av forbudet i § 15 femte ledd tillatt å ha inntil 30 % bifangst av breiflabb i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 40 Bifangst ved høsting med småasket trål

Ved høsting av kolmule, øyepål og tobis sør for 64° N er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst i vekt av andre arter i de enkelte fangster og ved landing.

Ved høsting av vassild er det tillatt å ha inntil 5 % bifangst av andre arter i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Det er tillatt å ha inntil 0,5 % bifangst av breiflabb i vekt i de enkelte fangster og ved landing, men maksimalt 500 kg breiflabb per tur.

§ 41 Bifangst ved høsting med reke-trål

Ved høsting av reker med trål sør for 62°N er det tillatt å ta fisk som bifangst. Bifangsten av torsk og hyse ved høsting utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene kan til sammen ikke overstige 15 % i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Det er likevel forbudt for norske fartøy å ha mer enn:

- a) 15 % bifangst av breiflabb i vekt i de enkelte fangster og ved landing, og

- b) 10 % bifangst av torsk i vekt i de enkelte fangster og ved landing, men mindre annet er bestemt i årlig reguleringsforskrift for torsk i Nordsjøen og Skagerrak.

§ 42 Bifangst ved høsting med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad

Ved høsting med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad er det uten hinder av forbudet i § 38 tillatt å ha inntil 10 % bifangst av uer. Fartøy med største lengde under 21 meter som høster med andre konvensjonelle redskaper enn snurrevad kan likevel ha inntil 30 % bifangst av uer i tidsrommet fra og med 1. august til og med 31. desember. Bifangsten av uer regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttsedler/landingsedler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl 00.00 til søndag klokken 24.00. For fartøy som ikke lander flere ganger pr. uke regnes bifangsten i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved høsting med garn er det uten hinder av forbudet i § 38 tillatt å ha inntil 5 % av breiflabb regnet i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved høsting med garn er det uten hinder av forbudene i §§ 21 og 38 tillatt å ha inntil 1 % bifangst av kveite. Bifangsten regnes i rund vekt basert på summen av alle sluttsedler/landingsedler undertegnet i tidsrommet fra og med 20. desember til og med 31. mars.

Ved høsting av reker med teiner i fiskevernsonen ved Svalbard og Svalbards territorialfarvann er det forbudt å ha bifangst av snøkrabbe. All bifangst skal gjenutsettes.

§ 43 Stenging av områder for å begrense bifangst

For å begrense bifangst av hyse, uer og sei kan Fiskeridirektoratet forby høsting av vassild i visse områder nord for 62°N for en periode på inntil 14 dager, dersom bifangst av disse artene til sammen overstiger 1000 kg i de enkelte fangster. Deretter gjenåpnes området automatisk.

For å begrense bifangst av torsk kan Fiskeridirektoratets regionkontor forby høsting av lodde i visse områder nord for 62° N dersom bifangst av torsk overstiger 35 kg torsk per 100 tonn lodde.

KAPITTEL X. MINSTEMÅL OG TILTAK FOR Å BEGRENSE FANGST AV FISK UNDER MINSTEMÅL

§ 44 Måling av fisk

Fiskens lengde skal måles fra snutespissen til enden av sporens ytterste stråler.

Pigghå skal måles fra snutespissen til bakerste kant av den øverste haleflik.

Sjøkreps skal måles fra spissen av pannehornet til bakre kant av midterste svømmelapp.

Reker skal måles fra forkant av øyet til bakre kant av halen.

Taskekrabbe og snøkrabbe skal måles over skallets største bredde.

Kongekrabbe skal måles fra indre ende av øyehulen til innbuktning i bakkant midt på ryggskjoldet.

Haneskjell og stort kamskjell skal måles over skallets lengste lengde.

§ 45 Minstemål

Det er forbudt å høste fisk mindre enn:

1. Blåkke	45 cm
2. Breiflabb ved høsting med garn	60 cm
3. Brisling innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene	10 cm
4. Glassvar	25 cm
5. Haneskjell i Nordland, Troms og Finnmark fylker	6,5 cm
6. Hvitling	32 cm
7. Hyse	
a) Nord for 62° N	40 cm
b) Sør for 62° N	32 cm
8. Kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø	13 cm
9. Kveite	80 cm
10. Lodde	
a) Nord for 62°N	11 cm
b) I fiskerisonen ved Jan Mayen	12 cm
11. Lomre	25 cm
12. Lysing	30 cm
13. Makrell	30 cm
14. Makrellstørje	115 cm og 30 kg
15. Piggå	70 cm
16. Piggvar	30 cm
17. Reke (<i>pandalus borealis</i>)	
a) Nord for 62° N	6 cm
b) Sør for 62° N	6,5 cm
18. Rødspette	29 cm
19. Sandflyndre	23 cm
20. Sei	
a) Nord for 62° N	45 cm
b) Sør for 62° N	40 cm
c) Sei med not	
i. Nord for 68° 30' N	42 cm
ii. Mellom 68° 30' N og 62° N	40 cm

I området mellom 66° 33' N og 62° N gjelder likevel et minstemål på 35 cm inntil Fiskeridirektoratet har

beregnet oppfisket 3 000 tonn sei i dette området i
det enkelte reguleringsår

iii. Sør for 62° N innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene	32 cm
21. Sild	
a) Nord for 62° N	25 cm
b) Sør for 62° N	20 cm
c) Tronheimsfjordsild	23 cm
22. Sjøkreps	13 cm
23. Skrubbe	20 cm
24. Slettvar	30 cm
25. Smørflyndre	28 cm
26. Snøkrabbe	10 cm
27. Stort kamskjell	10 cm
28. Taskekrabbe	13 cm
29. Taskekrabbe på kyststrekningen Rogaland mot grensen til Sverige	11 cm
30. Tobis	10 cm
31. Torsk	
a) Nord for 62° N	44 cm
b) Sør for 62° N	40 cm
32. Uer	
a) Utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene	30 cm
b) Innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene	32 cm
33. Vassild	27 cm
34. Ål	
a) Gulål	40 cm
b) Blankål	37 cm

§ 46 Unntak fra minstemålbestemmelsene

Minstemålene gjelder ikke for:

- a) Sei og makrell som ikke skal omsettes
- b) Makrell som høstes med garn og krokredskaper
- c) Notfanget makrell som låssettes og anvendes til konsumformål
- d) Makrell i Skagerrak, jf. § 4 nr. 2 bokstav b, som anvendes til konsumformål eller agn.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan i særlige tilfeller dispensere fra minstemålet for agnfiske av sei som ikke er til eget agnforbruk. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 47 Innblanding av fisk under minstemål

Det er tillatt å ha inntil 10 % av den enkelte art under minstemål i antall i de enkelte fangster. Dette gjelder ikke kveite.

Ved høsting med garn er det tillatt å ha inntil 5 % breiflabb under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Ved høsting av vassild er det tillatt å ha inntil 20 % vassild under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Ved høsting av torsk, hyse og sei med trål og konvensjonelle redskap nord for 62°N er det tillatt å ha til sammen 15 % torsk, hyse og sei under minstemål i antall i de enkelte fangster. Ved høsting av hyse med line i statistikkområde 03 (Øst-Finnmark) er det tillatt å ha til sammen 20 % torsk, hyse og sei under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Ved høsting av sei med not i området mellom 62° N og 66° 33' N er det når minstemålet på notfisket sei er 40 cm, tillatt å ha inntil 30 % sei under minstemål i antall i de enkelte fangster. Ved høsting av sei med not nord for 66° 33' N er det tillatt å ha inntil 20 % sei under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Ved høsting av blåkveite nord for 62° N er det tillatt å ha 15 % blåkveite under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Ved høsting av uer nord for 62° N er det tillatt å ha inntil 15 % uer under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Ved høsting av reker nord for 62° N skal innblanding av fisk pr. 10 kg reker ikke overstige:

- a) 8 eksemplarer torsk under minstemål
- b) 20 eksemplarer hyse under minstemål
- c) 3 eksemplarer blåkveite under minstemål
- d) 3 eksemplarer uer (*Sebastes norvegicus*, *Sebastes mentella* og *Sebastes viviparus*) under 32 cm

Ved høsting av lodde nord for 62° N er det pr. tonn lodde tillatt å ha inntil 300 eksemplarer av hver av artene torsk, hyse, blåkveite og sild under minstemål.

Ved høsting av norsk vårgytende sild er det tillatt å ha inntil 20 % norsk vårgytende sild under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Ved høsting av reker og sjøkreps sør for 62° N er det tillatt å ha inntil 15 % av den enkelte av disse artene i antall i de enkelte fangster.

Ved høsting av kystbrisling sør for 62° N er det tillatt å ha inntil 20 % brisling under minstemål regnet i vekt.

§ 48 Stenging av områder for å begrense fangst av fisk under minstemål

For å begrense fangst av fisk under minstemål, kan Fiskeridirektoratet:

- a) Forby høsting i visse områder nord for 62° N dersom innblanding av reker, torsk, hyse, sei, blåkkeite og uer under minstemål overskrider det som fremgår av § 47 fjerde til åttende ledd
- b) Forby høsting med trål og snurrevad i visse områder sør for 62° dersom det ved fiske med stormasket trål eller snurrevad er større innblanding enn til sammen 15 % torsk, sei, hyse og hvitting under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Området kan stenges i inntil 14 dager, hvoretter det gjenåpnes automatisk.

Størrelsen på området kan være inntil 500 kvadratnautiske mil utenfor Skagerrak, jf. § 4 nr. 2 bokstav b, og inntil 250 kvadratnautiske mil i Skagerrak.

Innenfor det stengte området kan det likevel fiskes med:

- 1. reke-trål dersom sorteringsrist er installert i trålen og oppsamlingspose ikke er påmontert
 - 2. pelagisk trål etter makrell, hestmakrell eller sild
 - 3. andre konvensjonelle redskap enn snurrevad.
- c) Forby høsting av reker i visse områder sør for 62° N utenfor Skagerrak, jf. § 4 nr. 2 bokstav b dersom det ved høsting av reker er større innblanding enn 15 % reke under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Området kan stenges i inntil 14 dager, hvoretter det gjenåpnes automatisk.

Størrelsen på området kan være inntil 500 kvadratnautiske mil .

Fiskeridirektoratet kan tillate høsting innenfor det stengte området dersom det er innmontert seleksjonssystemer for utsortering av reker under minstemål.

- d) Forby høsting av reker i visse områder i Skagerrak, jf. § 4 nr. 2 bokstav b dersom det ved høsting av reker er større innblanding enn 20 % reke under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Området kan stenges i inntil 14 dager, hvoretter det gjenåpnes automatisk.

Størrelsen på området kan være inntil 50 kvadratnautiske mil.

Fiskeridirektoratet kan tillate høsting innenfor det stengte området dersom det er innmontert seleksjonssystemer for utsortering av reker under minstemål.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan forby høsting av lodde i visse områder nord for 62° N dersom innblanding av lodde, torsk, hyse, sei og blåkkeite under minstemål overskrider det som fremgår av § 47 første og niende ledd.

KAPITTEL XI. FORBUD MOT UTKAST OG OPPMALING

§ 49 Ilandføringsplikt

All fangst av fisk skal føres i land. Dette gjelder likevel ikke:

- a) Levedyktig fisk høstet i strid med bestemmelser gitt i eller med hjemmel i havressursloven. Slik fangst skal straks slippes på sjøen.
- b) Lovlig høstet fisk som er levedyktig når den slippes på sjøen.
- c) Død eller døende fisk av andre arter enn:

Akkar
Ansjos
Blåkveite
Blålange
Blåsteinbit
Breiflabb
Brisling
Brosme
Brudefisk (beryx)
Dolkfisk
Flekkpagell
Flekksteinbit
Flyndre
Glassvar
Glatthodefisk
Gråsteinbit
Hai unntatt brugde, håbrann og håkjerring
Havabbor
Hestmakrell
Hyse
Hvitting
Isgalt
Kolmule
Kongekrabbe
Kveite
Lange
Lodde
Lyr
Lysing
Makrell
Makrellstørje
Morider
Orange Roughy
Piggvar
Polartorsk
Reke (*Pandalus borealis*)

Rognkjeks
Sardin
Sei
Sild
Sjøkreps
Skate
Skjellbrosme
Skolest
Slettvar
Slirefisk
Strømsild
Tobis
Torsk
Tunger
Uer
Vassild
Vrakfisk
Øyepål
Ål

- d) Ved høsting med rekestrål nord for 62° N når samlet innblanding av andre arter enn reke ikke overstiger 5 % i vekt av rekefangsten i det enkelte hal.
- e) For kolmule og øyepål ved høsting med rekestrål sør for 62° N.
- f) Fangst av kveite over 2 meter. Slik fangst skal straks slippes på sjøen. Påbudet gjelder uavhengig av om kveiten er levedyktig eller død eller dødende.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan påby opptak av fangst.

§ 50 Slipping av fangst i notfisket etter makrell

I notfisket etter makrell er det ikke tillatt å slippe hele eller deler av fangsten når det er fare for neddreping, jf. § 49 første ledd bokstav c. På selve noten skal det være påmontert en markeringsblåse ved 7/8 av notens lengde. Med ”notens lengde” forstås lengden fra notøre til notøre. Punktet 7/8 av notens lengde skal merkes med en hvit blåse med en omkrets på minimum 40”. Blåsen skal festes på flåen og være godt synlig og egnet til å reflektere lys.

Ved eventuell slipping av fangst må noten være klargjort for slipping når markeringsblåsen tas om bord. Notens skal da ha en tilstrekkelig stor utslippsåpning til at makrell kan svømme fritt ut. En påbegynt slippeoperasjon kan avsluttes også etter at markeringsblåsen er tatt om bord ved at noten lukkes. Notens kan da ikke åpnes igjen.

§ 51 Oppmaling av torsk, hyse, sei og kystbrisling

Det er forbudt å høste eller lande torsk, hyse, sei og kystbrisling til oppmaling, herunder til matmel og til fiske- og dyrefôr.

Vedkommende salgslag kan dispensere fra oppmalingsforbudet.

§ 52 Forbud mot avsilingsrist, renner o.a. som kan nyttes som sorteringsutstyr for sild, makrell og tobis

Ved høsting av sild, makrell og tobis er det ikke tillatt å ha rister i avsilingskassen eller i renner fra avsilingskassen (avsilingsanlegget) som kan nyttes som sorteringsutstyr.

Rister som er nødvendige om bord for avsilning av vann fra fisk (hele avsilingsanlegget) kan ikke ha større åpning mellom spilene enn 10 mm. Ved høsting av tobis kan ikke åpningen mellom spilene være større enn 5 mm. Spilene må være fastsveiset og ikke stillbare. Avsilingsrister for avsilning av vann fra fisk skal sveises fast til avsilingskassen.

Dersom det brukes perforerte plater i avsilingskassen kan avsilingshullene ikke være over 10 mm i diameter. Ved høsting av tobis kan ikke avsilingshullene være over 5 mm i diameter.

Det er ikke tillatt å ha om bord rister eller utstyr, som kan nyttes i avsilingsanlegget, med større spileavstand eller hull diameter enn beskrevet i første ledd. Spiler i utstyr som nevnt må være fastsveiset og ikke stillbare.

§ 53 Forbud mot sorteringsmaskiner og andre innretninger som kan nyttes til utkast av fisk

Det er forbudt å ha ombord og å nytte innretninger og utstyr som kan benyttes til oppmaling og utkast av fisk, og som ikke har en legitim funksjon i forbindelse med fartøyets behandling av fangsten eller som av sikkerhetsmessige grunner er pålagt av Sjøfartsdirektoratet eller annen myndighet.

Ved høsting av sild, makrell og lodde er det forbudt for ringnotfartøy og trålere å ha sorteringsmaskiner om bord.

Forbudet i andre ledd gjelder ikke fartøy som tilvirker egen fangst ved frysing av rund fisk eller frysing av filet om bord. Sorteringsmaskin og tilhørende innretninger på slike fartøy må ikke være montert slik at frasortert fisk lett kan kastes eller føres tilbake i sjøen.

Ved høsting av reker sør for 62°N er det ikke tillatt å ha sollebrett i sollemaskinene som kan benyttes til utkast av reker. Det nederste sollebrettet skal ikke ha en større åpning mellom spilene enn 7,5 mm. Sollemaskiner med tilhørende innretninger må ikke være montert slik at frasortert reke lett kan kastes eller føres tilbake i sjøen.

KAPITTEL XII. BEGRENSNINGER I FISKE I VISSE OMRÅDER

§ 54 Tids- og områdebegrenset trålforbud

Det er forbudt å høste med trål i følgende områder og til følgende tider:

a) Jennegga-Malangsgrunnen avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

68°50'N 13°50'Ø (ved territorialgrensen)

69°09'N 13°37'Ø

69°33'N 15°32'Ø

70°00'N 16°28'Ø

70°00'N 17°28'Ø (ved territorialgrensen)

i tidsrommet fra og med 20. oktober til og med 20. mars.

b) På Storegga avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

63°00'N 05°15'Ø

63°00'N 04°53'Ø

63°27'N 05°24'Ø

63°27'N 05°48'Ø

Forbudet gjelder hele året og bare for fartøy større enn 35 meter største lengde. Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra forbudet for enkelte fartøy når særlige grunner tilsier det.

§ 55 Iverksettelse av reguleringer for å unngå redskapskonflikter og sikre havdeling

Når det på grunn av store ansamlinger av fartøy eller av andre grunner oppstår fare for redskapskollisjoner, eller når det er behov for å gi fartøy med ulike redskap driftsmuligheter innenfor et område, kan Fiskeridirektoratet eller Kystvakten iverksette midlertidige reguleringer i nærmere avgrensede områder.

Slike reguleringer kan bare iverksettes når dette kan skje uten at reguleringene i vesentlig grad går ut over andre redskapstyper som allerede er i drift i området. Iverksatte reguleringer kan opprettholdes til fordel for fartøy med faststående redskap selv om fartøyene for en kortere periode har forlatt feltet for landing av fangst, bunkring eller på grunn av vanskelige værforhold m.v.

Melding om vedtak om regulering, fastsetting av forbud eller endring av forbud skal gis minst 12 timer før reguleringen, forbudet eller endringen blir iverksatt.

Reguleringer iverksatt av Kystvakten skal så snart som mulig stadfestes av Fiskeridirektoratet.

§ 56 Forbud mot høsting i områder i fiskevernsonen ved Svalbard og Svalbards territorialfarvann

Med unntak av høsting av reker med trål og skraping av skjell er det ikke tillatt å drive høsting i følgende områder:

- a) Innenfor 20 nautiske mil fra grunnlinjene rundt Bjørnøya.
- b) Innenfor 15 nautiske mil fra grunnlinjene på vestsiden av Spitsbergen fra Sørkapp til 77° 30' N.
- c) Innenfor 20 nautiske mil fra grunnlinjene på vestsiden av Spitsbergen nord for 77° 30' N til 80° N og vest for 14° Ø.

§ 57 Forbud mot å høste norsk vårgytende sild i den nordøstlige delen av Norges økonomiske sone

Det er forbudt å høste norsk vårgytende sild nordøst for en rett linje fra 72° 10,46' minutter nord, 10° 18,42' øst til Darupskjæret 70° 40,5' nord, 21° 59,1' øst

Uten hensyn til forbudet i første ledd kan følgende fartøy høste norsk vårgytende sild innenfor fire nautiske mil fra grunnlinjene vest for 29° 05' Ø:

- a) fartøy som har adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i kystfartøygruppen i medhold av den årlige deltakerforskriften
- b) fartøy med en største lengde under 21,35 meter eller lasteromsvolum under 150 m³. Fiskeridirektoratet region Nord kan dispensere fra forbudet for fartøy som er på eller over 21,35 meter største lengde men som har et lasteromsvolum under 150 m³.

Uten hensyn til forbudet i første ledd kan det fra og med 28. august 2017 til og med 31. desember 2017 høstes norsk vårgytende sild innenfor et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70° 40,5' Ø 21° 59,1'
2. N 74° 4,73' Ø 19° 5,76'
Videre langs yttergrensen for Norges økonomiske sone til posisjon
3. N 72° 10,46' Ø 10° 59,1'

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket nevnt i andre ledd, innskrenke eller utvide perioden for høsting og stenge hele eller deler av området for høsting.

Fiskeridirektoratet kan stenge hele eller deler av området nevnt i tredje ledd dersom innblanding av sild under minstemål i de enkelte fangster overstiger 20 % i antall.

KAPITTEL XIII. ADGANG TIL Å HØSTE MED TRÅL INNENFOR 12 NAUTISKE MIL FRA GRUNNLINJENE UTENFOR DET NORSKE FASTLAND

§ 58 Adgang til å høste med småmasket flytetrål innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene

Fartøy med tillatelse til å høste norsk vårgytende sild med trål etter forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konesjonsforskriften) § 2-20, kan høste norsk vårgytende sild med småmasket flytetrål innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene.

Fartøy med loddetråltillatelse etter konsesjonsforskriften § 2-22 og fartøy med adgang til å delta i fisket etter lodde i medhold av deltakerforskriften, kan høste lodde med småmasket flytetrål innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene.

§ 59 Adgang til å høste med småmasket bunntrål i området mellom 6 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene

Fartøy under 34 meter største lengde kan høste vassild og kolmule med småmasket bunntrål i området mellom 6 og 12 nautiske mil sør for 67°10'N.

§ 60 Adgang til å høste med stormasket bunntrål i området mellom 6 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene

I området mellom 6 og 12 nautiske mil fra grunnlinjene er det tillatt å høste med stormasket bunntrål for fartøy med en bruttotonnasje inntil 1200. Fangsten skal landes for bearbeidelse ved anlegg i Norge i fersk, frosset eller saltet tilstand. Fangsten kan ikke være filetert.

KAPITTEL XIV. KALIBRERINGS-DOKUMENTER OG LASTEROMSTENINGER

§ 61 Kalibreringsdokument

Fartøy med isvannstanker eller RSW-tanker som til sammen rommer 70 kubikkmeter eller mer, skal ha dokumenter om bord som viser kalibrering av tankene i kubikkmeter med 10 centimeters intervaller. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra dokumentplikten.

Dokumentene skal være godkjent av Sjøfartsdirektoratet. For utenlandske fartøy skal dokumentene være godkjent av kompetent maritim myndighet i vedkommende land .

Dokumentplikten i første og andre ledd gjelder ikke fartøy med isvann- eller RSW-tanker som til sammen rommer mindre enn 70 kubikkmeter.

§ 62 Lasteromstegninger

Fartøy over 24 meter største lengde skal ha om bord oppdaterte tegninger eller beskrivelse av lasterom og andre oppbevaringsrom for fisk og fiskeprodukter, samt rørsystem som er egnet til å transportere fisk og biprodukter av fisk. Dersom fartøyet deltar i fiske i det nordvestlige Atlanterhav (NAFO-området) eller i EU-farvann, gjelder dette kravet for fartøy over 17 meter største lengde.

Tegningene eller beskrivelsene som nevnt i første ledd må angi de enkelte roms brutto lagringskapasitet i kubikkmeter. Dersom rommet er ytterligere oppdelt skal dette angis på samme måte.

For norske fartøy skal dokumenter som nevnt i første ledd være godkjent av Sjøfartsdirektoratet.

For utenlandske fartøy skal dokumenter som nevnt i første ledd være godkjent av kompetent myndighet i den stat hvor fartøyet er registrert.

Til § 63 Stuingsplan

Fartøy som oppbevarer fisk i frossen tilstand og har samlet lagringskapasitet på 500 m³ eller over, skal føre en stuingsplan.

Stuingsplan skal oppfylle følgende krav:

- a) Produsert fangst må stues og merkes på en slik måte at samme art og produktkategori kan identifiseres når de er stuert i ulike deler av fryserommet.
- b) Stuingsplanen må angi plassering av de ulike produktene i fryserommet, i tillegg til produktvekt i kilo.
- c) Stuingsplanen skal oppdateres daglig og skal minimum omfatte til og med foregående døgn (00:00 til 23:59 UTC).
- d) Fortløpende stuingsplaner for inneværende tur skal oppbevares og kunne forevises på forespørsel.

KAPITTEL XV. MERKING AV HØSTEREDSKAPER OG OPPBEVARINGSANORDNINGER

§ 64 Krav til merking

Redskap som står i sjøen skal ha minst ett vak (blåse, flyt eller dobbe) som er tydelig merket med fartøyets registreringsmerke. Dersom det ikke benyttes registreringspliktig fartøy, skal redskapet være merket med eierens navn og adresse. Dersom det benyttes flere vak, skal samtlige vak være merket som beskrevet.

Det er ikke tillatt å benytte redskap som ikke har vak. Vakket og merket på vaket skal være godt synlig.

Sanketeiner og samleposer som er satt for å oppbevare viltlevande marine ressurser i sjø skal være merket på tilsvarende måte. Not eller merd som brukes til låssetting skal være merket med minst to vak.

Ved høsting av snøkrabbe med teiner skal teinen i hver ende av teinelenken være merket med fartøyets registreringsmerke. Merking utføres ved å feste en merket garnring på teinen.

§ 65 Spesielle merkebestemmelser utenfor grunnlinjene

Garn- og lineredskap som står i sjøen utenfor grunnlinjene i Norges sjøterritorium og økonomiske sone skal være merket slik:

- a) Om dagen skal redskapet i hver ende ha bøyestang forsynt med raderreflektor eller flagg. Etter solnedgang skal det i hver ende av redskapet være bøye med refleksmidler (jf. bokstav f) og stang forsynt med lys (jf. bokstav g) slik at endebøyene angir redskapets posisjon og utstrekning.
- b) Om dagen skal den vestre (halve kompassirkelen fra syd gjennom vest til og inkludert nord) endebøye ha to flagg, det ene over det annet. Avstanden mellom flaggene skal være minst 25 cm. Radarreflektor kan brukes i stedet for det øverste flagg. Etter solnedgang skal bøyen ha to lys. Avstanden mellom lysene skal være minst 50 cm.
- c) Om dagen skal den østre (halve kompassirkelen fra nord gjennom øst til og inkludert syd) endebøye ha ett flagg. Radarreflektor kan brukes i stedet for flagg. Etter solnedgang skal bøyen ha ett lys.
- d) Avstanden mellom merkebøyene på et faststående redskap skal ikke overstige 1 nautisk mil. Redskap med lengde over 1 nautisk mil, skal ha en eller flere midtbøyer mellom endebøyene. Midtbøye skal utstyres som bestemt i bokstav c. Etter solnedgang kan en slik bøye likevel være uten lys, så lenge avstanden fra lys til redskapet ikke overstiger 2 nautiske mil.

Avstanden mellom merkebøyene på et drivende redskap skal ikke overstige 2 nautiske mil. Redskap med lengde over 2 nautiske mil, skal ha en eller flere midtbøyer mellom endebøyene. Midtbøye skal utstyres som bestemt i bokstav c.

Drivende garnlenker med lengde over 1 nautisk mil skal mellom merkebøyene ha en eller flere blåser med en lysreflekterende farge som er godt synlig.

- e) Gjør bunnens beskaffenhet og/eller strømmens styrke det umulig å ha bøye i hver ende av redskapet, skal redskapets lengde fra endebøyen ikke overstige 1 nautisk mil. Bokstavene b og c gjelder tilsvarende, ettersom redskapet står i øst- eller vest- retning av endebøyen.

Når et drivende redskap er festet i et fiskefartøy er det ikke nødvendig med en merkebøye i denne enden.

- f) Stangen på merkebøyene skal være minst 2 meter høy over vannlinjen. Vak, bøyesteng eller toppmerke skal forsynes med refleksmidler, slik at lys kan reflekteres i alle retninger.
- g) Lyset på bøyestangen skal være gult og synlig i en avstand av minst 2 nautiske mil i god siktbarhet og mørke. Det kan nyttes lys som er tent hele tiden med samme styrke (fastlys), eller blinklys. På samme bøye kan det ikke nyttes både fastlys og blinklys. Blinklys skal gi mellom 20 og 25 blink pr. minutt. Brukes to blinklys på samme merkebøye, skal disse være synkronisert, slik at de blinker i takt.

KAPITTEL XVI. TAP AV REDSKAP OG ORDEN PÅ HØSTINGSFELT

Til § 66 Rapportering og fjerning av tapte redskap

Den som mister eller må kutte redskap har plikt til å sokne etter redskapene. Dette gjelder også deler av redskap, herunder trålvaier.

Dersom det ikke er mulig å få tatt opp tapte redskap skal det umiddelbart rapporteres til Kystvaktens bruksvaktssentral (tlf. 07611) om følgende:

- a) fartøyets navn og kallesignal
- b) redskapstype
- c) redskapsmengde
- d) tidspunkt for tap av redskap
- e) posisjon for tap av redskap

Funn av tapte redskap skal rapporteres til Kystvaktens bruksvaktssentral.

§ 67 Vikeplikt

Den som høster med drivende redskap eller redskap som slepes, har vikeplikt for faststående redskap.

Det er forbudt å ankre på område hvor drivgarn eller fløyliner er utsatt og i drift.

Fartøy som ikke har redskap ute, skal på oppfordring flytte dersom det ligger i veien for fiskere som har begynt å fiske eller går i gang med å sette ut sine redskap.

Forankret fartøy som er til hinder for notkast, skal på oppfordring flytte så fremt annen brukbar ankerplass finnes i nærheten.

§ 68 Høsting med krokredskap

Høsting med krokredskap må skje i betryggende avstand fra utestående not, lås og merd og ikke nærmere enn 100 meter.

§ 69 Snurpenotfiske

Utsetting av snurpenot må foregå til styrbord slik at fartøyet svinger (runder noten) til styrbord.

§ 70 Lokale reguleringer

Fiskeridirektorates regionkontor kan fastsette lokale forskrifter om

- a) havdeling og trygg avstand mellom ulike redskapsgrupper
- b) utplassering og merking av redskaper
- c) tidspunkt for utseiling og liknende
- d) melde- og oppgaveplikt til Fiskeridirektoratet for å delta i høsting i slike område.

Lokale organisasjoner har forslagsrett ved fastsetting av lokale forskrifter.

KAPITTEL XVII. REGULERINGSFULLMAKT, OVERTREDELSSESGBYR, STRAFF OG IKRAFTTREDELSE

§ 71 Reguleringsfullmakt

Fiskeridirektoratet kan endre forskriften og gi nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av høsting.

§ 72 Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt bestemmelser gitt i eller i medhold av bestemmelser om rapportering eller bestemmelser i kapittel VII, VIII eller XVI i denne forskriften eller bestemmelser gitt i medhold av disse kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59, økonomiske soneloven § 7a og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven.

§ 73 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, straffes etter havressurslova §§ 61, 62 og 64 økonomiske soneloven § 8 og Svalbardloven § 4.

§ 74 Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft

Samtidig oppheves forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fiske i sjøen, forskrift 21. september 1994 nr. 881 om maskevidde, bifangst og minstemål m.m. ved fiske i fiskevernsonen ved Svalbard, forskrift 21. september 1994 nr. 881 forskrift om maskevidde, bifangst og minstemål m.m. ved fiske i Svalbards territorialfarvann og forskrift 3. september 1998 nr. 859 om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomiske sone.

7.2 Forslag til forskrift om høsting av hummer

Forskrift om høsting av hummer

Fastsatt av Nærings -og fiskeridepartementet2018 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16.

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt å høste hummer i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone. Uten hensyn til forbudet kan det høstes hummer av norske statsborgere og personer bosatt i Norge på de vilkårene som følger av forskriften.

§ 2 Påmelding og tildeling av deltakernummer

Ingen kan høste hummer uten først å være påmeldt til Fiskeridirektoratet på fastsatt måte. Påmeldingen gjelder for én sesong, og må inneholde navn, adresse, telefonnummer og eventuell annen informasjon som er nødvendig for å identifisere og komme i kontakt med den som skal høste.

Den som skal høste hummer tildeles et deltakernummer.

§ 3 Merking

Teiner som står i sjøen til høsting av hummer skal ha minst ett vak (blåse, flyt eller dobbe) som er tydelig merket med fiskerens deltakernummer.

I tillegg skal vaket være tydelig merket med fartøyets registreringsmerke. Dersom det ikke benyttes registreringspliktig fartøy, skal redskapet være merket med eierens navn og adresse.

Det er ikke tillatt å benytte redskap som ikke har vak. Vaket skal være godt synlig.

Sanketeiner og samleposer som er satt for å oppbevare hummer i sjøen skal være merket på tilsvarende måte.

§ 4 Fangstredskap og fluktåpninger

Hummer kan bare høstes med teiner. Teinene skal ha fluktåpninger slik som beskrevet nedenfor.

I teiner som er satt ut til høsting av hummer skal det være minst en sirkelformet fluktåpning på hver side av redskapet.

Åpningens diameter skal være minst 60 mm. Det skal være minst to fluktåpninger i det innerste kammer (fangstkammer) og minst en fluktåpning i hver av de øvrige kammer.

Fluktåpningene skal være plassert på en slik måte at hummeren lett kan ta seg ut av redskapet. I teiner med plan bunn skal åpningene plasseres helt nede ved redskapsbunnen. I teiner med sylindrerform (tønneform) skal åpningene være helt nede ved redskapets bunn, men ikke lenger nede enn at det blir fri passasje gjennom åpningene når redskapene står ute for høsting.

§ 5 Rømmingshull med biologisk nedbrytbar tråd

Teiner som settes ut til høsting av hummer skal ha rømmingshull med biologisk nedbrytbar tråd i samsvar med anvisningen i vedlegg til denne forskriften.

§ 6 Redskapsbegrensning

Manntallsførte fiskere som høster med merkeregistrert fartøy kan høste hummer med inntil 100 teiner. Personer som høster med fartøy som ikke er merkeregistrert eller fra land kan høste med inntil 10 teiner. Redskapsbegrensningene gjelder også når samme person eller når de samme personene benytter flere fartøy.

§ 7 Krav til røkting

Teiner som benyttes til høsting av hummer skal røktes minst en gang per uke.

§ 8 Fredningstid for hummer

Det er kun tillatt å sette ut teiner til høsting av hummer i følgende områder og tidsrom:

- a) Fra grensen mot Sverige til og med Sogn og Fjordane fylke fra 1. oktober kl. 08.00 til og med 30. november.
- b) I resten av landet fra 1. oktober kl. 08.00 til og med 31. desember.

§ 9 Minstemål

Det er forbudt å høste hummer mindre enn 25 cm målt fra spissen av pannehornet til den bakre kant av midterste svømmelapp.

§ 10 Maksimalmål

Det er på strekningen fra grensen mot Sverige til og med Vest-Agder fylke forbudt å høste hummer som har en lengde på 32 cm eller mer målt fra spissen av pannehornet til den bakre kant av midterste svømmelapp.

§ 11 Forbud mot høsting og oppbevaring av rognhummer

Det er forbudt å høste og oppbevare hummer som bærer utvendig rogn (rognhummer)

§ 12 Utsettingsplikt

Hummer høstet eller oppbevart i strid med bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften skal straks slippes tilbake i sjøen på en slik måte at hummeren finner tilbake til sitt naturlige miljø og unngår å bli skadet.

§ 13 Oppbevaring av hummer i fredningstiden

Fra og med 1. januar til 1. oktober kl.08.00 er det forbudt å oppbevare hummer i sjøen.

Den som skal oppbevare hummer i sjøen i desember på strekningen fra grensen mot Sverige til og med Sogn og Fjordane fylke, må melde fra til Fiskeridirektoratets regionkontor og oppgi antall hummer og oppbevaringssted.

Hummer som innen 1. januar er innmeldt og registrert av salgslagene for omsetning kan likevel oppbevares i sjøen inntil slik omsetning kan skje. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til å oppbevare hummer i sjøen til godkjent kjøper.

§ 14 Unntak fra bestemmelser ved etablering av akvakultur

Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra bestemmelsene i forskriften når det er nødvendig for etablering av akvakultur med hummer og slik høsting vurderes å være forsvarlig ut fra hummerbestandens tilstand i det aktuelle området. Tillatelse kan kun gis til innehaver av tillatelse til å drive oppdrett av hummer.

Den som gis tillatelse etter første ledd plikter å sette ut et antall hummerunger på fangststedet som antas å minst kompensere for den reduserte rekrutteringen som følge av uttaket av rognhummer. Fanget rognhummer skal gjenutsettes på fangststedet snarest mulig etter kultivering, med mindre Fiskeridirektoratet bestemmer noe annet. Det kan settes vilkår for tillatelse etter første ledd, herunder om antall hummerunger som skal settes ut, rapporteringsrutiner, merking av hummer som settes ut mv.

§ 15 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre forskriften og gi nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig høsting av hummer.

§ 16 Overtredelsesgebyr

Foretak eller den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskriften eller med hjemmel i disse kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven.

§ 17 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, straffes etter havressurslova § 61, 62 og 64.

§ 18 Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft ...
